Ludas Matyi

44. ÉVFOLYAM, 5. SZÁM

Ára: 3,80 Ft

1988. FEBRUÁR 3.

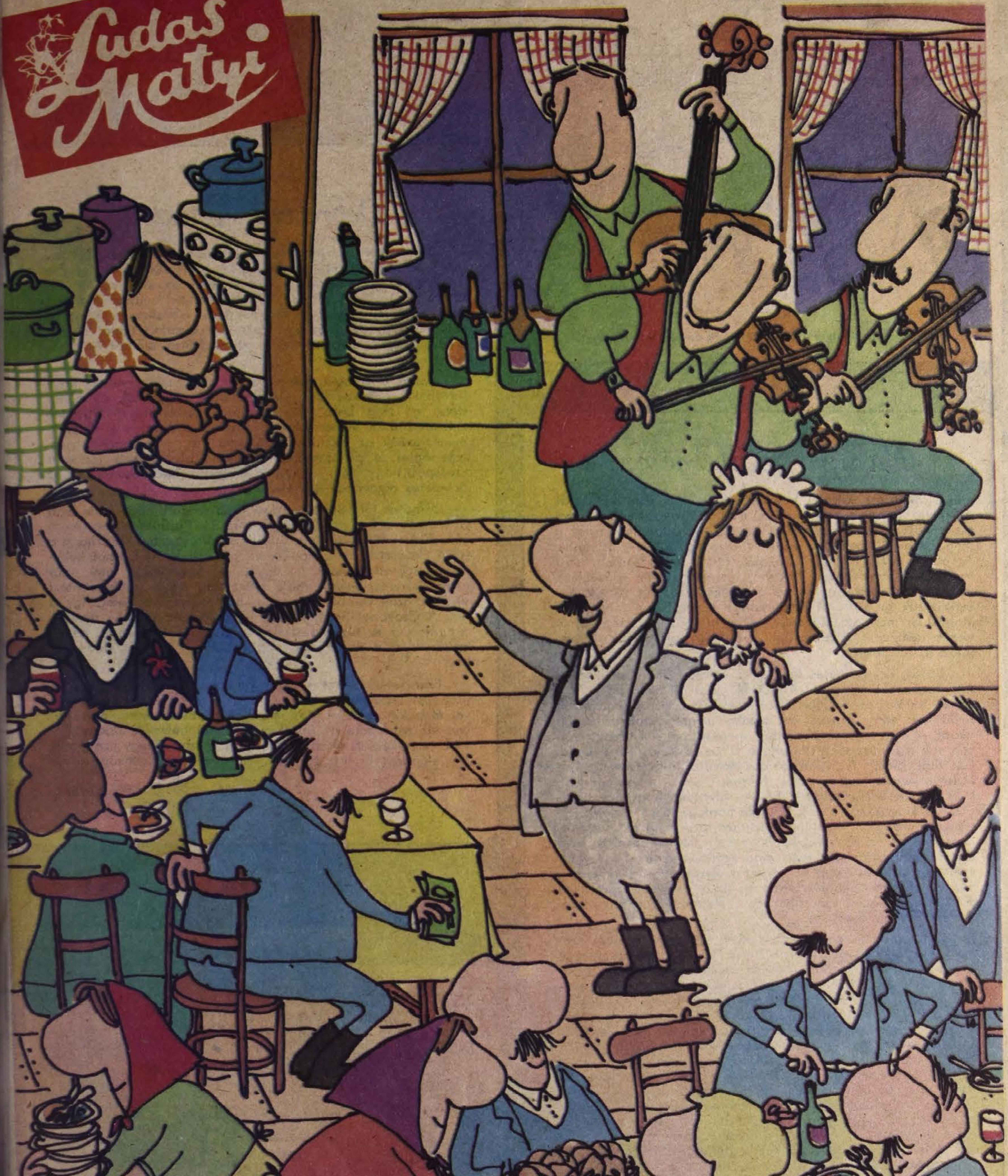

– Szabadáras a menyasszony!

MI MENNYI – REVUNK A 8–9. OLDALON

MUNKAERŐPIAC

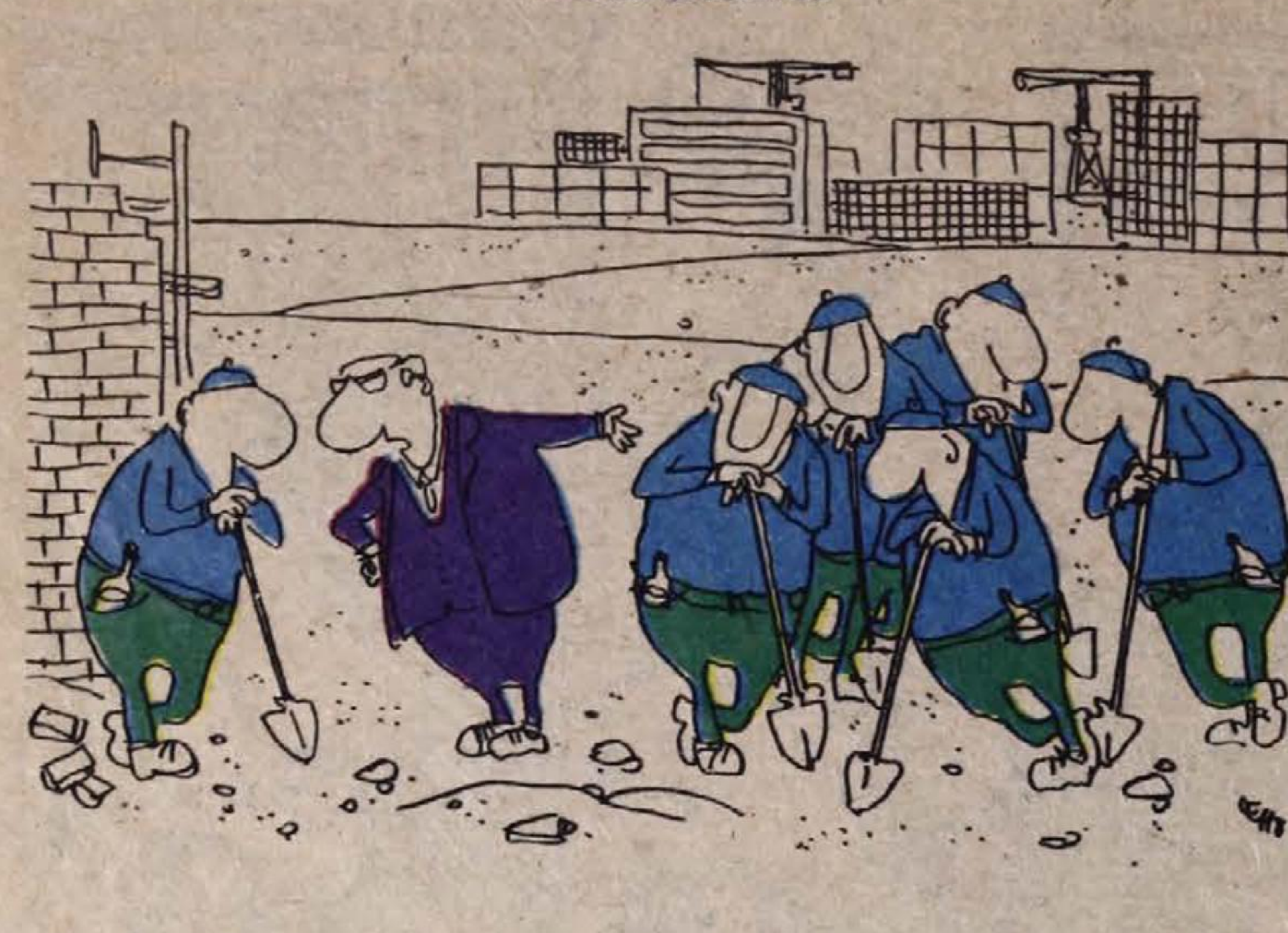

– Azt hiszi, nem találunk azonnal öt másik embert maga helyett?!

Ha újra kezdhetném...

Újrakezdési kölcsön bevezetését tervezik, ezzel kívánják elősegíteni, hogy a munka nélkül maradók magántevékenységbe, vállalkozásba kezdjenek. Az újra-nekirugaszkodáshoz a még érlelődő javaslat szerint tíz évre szóló hitelt adnának. Az ötletet a franciáktól lestük el, nálunk is elsősorban szakemberekre számítanak. Nyilván lesznek köztük idősebbek, akik valaha azért mentek be a gyárkapun, mert iparuk, kereskedésük gyakorlását lehetetlenné tették, most meg azért jönnek ki, mert azt mondják nekik, itt nincs szükség rájuk, tessék műhelyt, üzletet nyitni, hogy-hogy ez maguktól nem jutott az eszükbe?!

Biztos, hogy sikeres lesz ez a kölcsön, mert mi gyakorlott újrakezdők vagyunk. Alig több mint 40 év alatt is legalább háromszor kezdtük újra, hogy ugyanazon rendszeren belül más világ legyen. De valahol mindig elakadunk. Elakadt – mint egy tévériportból megtudtam – a Feszty-körkép sok éve húzódó restaurálása is „a felállítás körül kialakult viták miatt". A nyilatkozó azt mondta, hogy szerinte újra kellene kezdeni az egészet. Mármint nem a honfoglalást, csak a körkép munkálatait. Bár... olvasom, hogy egy történészünk kiderítette: eleink 899-ben honfoglalási kísérletet tettek Lombardiában. Az itáliai hadjárat után meg akarták vetni a lábukat a Po vidékén. Azaz már három évvel a honfoglalás után újra szerették volna kezdeni. Lehet, hogy valamiért gyanús lett nekik a Kárpátok övezte térség? Ezt még nem sikerült megállapitani. Ám ha ez a helykiválasztás ilyen tétován ment, miért csodálkozunk a Nemzeti Színházzal kapcsolatos újrakezdéseken?

Lombardiánál egyébként sokkal közelebbi példa számomra a budapesti Csengery utca. Itt a 48-as számú házat, csakúgy mint a többi, annak idején államosították, elűzték a háziurat, helyébe fogadták az IKV-t, a szocialista gazdát. Azt hiszem, kevés döntést bántunk meg annyira, mint a lakóházak köztulajdonba vételét. Illetékes helyeken talán ezért sem fogadták ellenszenvvel az említett ház lakóinak kezdeményezését: a maguk kezébe veszik az épület sorsát. Nem szocialista megőrzésre, hanem polgárira, mivel hogy polgárjogi társaságot alapítottak. A Fővárosi Ingatlankezelési Főigazgatóságtól ígéretet kaptak, hogy a ház üzemeltetéséért és karbantartásáért akár a teljes lakbérbevételt átutalják nekik. És bár gyakran halljuk, hogy a lakbér még mindig nem fedezi a költségeket, a lakók kiszámították, hogy abból ki lehet jönni, mivel az IKV legfeljebb a harmadát költi a házukra.

A többi az IKV fenntartására megy, a nagy létszám eltartására, a sok adminisztrációra, miközben a pénz egy része – amint azt a sajtó is meg-megszellőzteti – elfolyik. És persze nemcsak az IKV-nál folyik... Valami nagy csőrepedés van itt, melynek elhárításához is jól jönne egy újrakezdési kölcsön.

Földi Iván

Debreceni tűzfészek

Emlékezetes kis perpatvar kerekedett a debreceni Csokonai Színház és a helyi tűzoltóság között. A színháziak Goethe Stella című drámájának bemutatásához az előírtnál később kérték a szokásos tűzoltósági engedélyt. A tűzoltóság ezt nem adta meg, mert a késésen kívül az ellen is kifogása volt, hogy a közönség egy része a színpadon foglal helyet, s nem tartotta elegendőnek a vészkijáratok számát és elhelyezését.

Ennek ellenére a színháziak – akik azzal érveltek, hogy hasonló esetekben más előadásoknál megkapták az engedélyt, az meg bevett szokás, hogy olykor-olykor úgynevezett térszínházi előadásokon a nézők a színpadon is ülnek – megtartották az előadást. Szó, ami szó, a színpadon gyertyák égtek, s a főszereplő színésznő oly tüzesen játszotta szerepét, hogy még ruháját is levetette. Nem csoda, ha az ügyeletes tűzoltónak is melege lett.

Mindkét fél felettes hatóságához fordult, hogy ítélje meg a helyzetet. De az Országos Tűzoltó Parancsnokság és a Művelődési Minisztérium is azon az állásponton volt, hogy a helyi tűzfészket, azaz konfliktust ott kell kezelni, ahol keletkezett. Így visszautalta az ügyet a helyieknek, ami már csak azért is helyes, mert manapság egyre több döntést utalnak azok körébe, akiknek a bőrére megy a dolog. Így is lett. A Csokonai Színház végül megegyezett a helyi tűzoltósággal: ha a tűzrendészeti szempontból fontosnak tartott intézkedéseket meghozzák, engedélyezik a további előadásokat.

Ezen intézkedések közül a legfigyelemreméltóbb, hogy az előadást szemmel tartó ügyeletes tűzoltók létszámát kettővel meg kell növelni. Azt mondják a rossznyelvek, a hátralevő tíz előadásra az ügyeletes tűzoltói helyek mindegyikére több jelentkező is akad. Lehet, hogy a színház egy tizenegyedik előadást is fog tartani, kizárólag a tűzoltóság részére...?

Gőz József

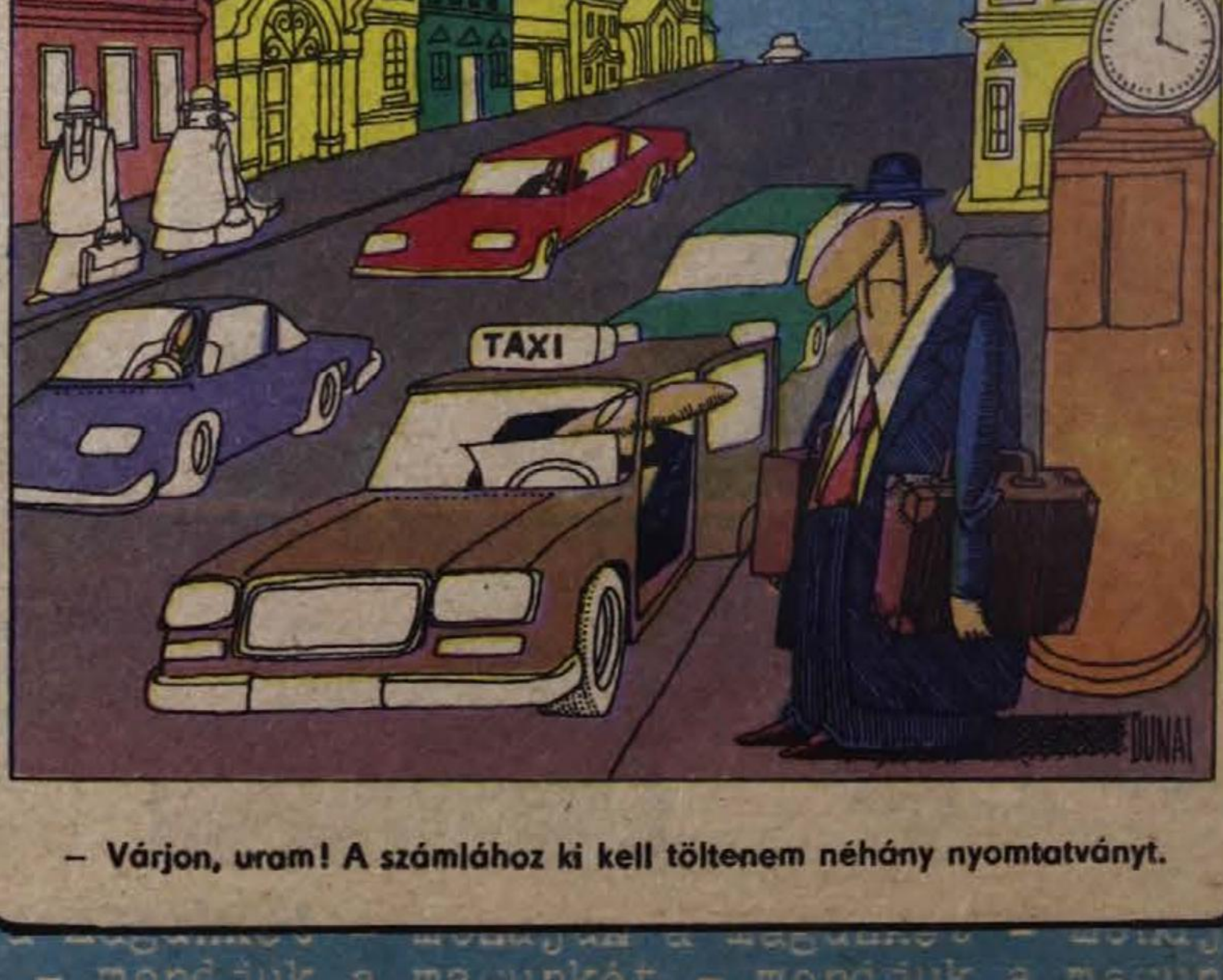

– Várjon, uram! A számlához ki kell töltenem néhány nyomtatványt.

Itt és most...

VENDÉGLÁTÓIPAR

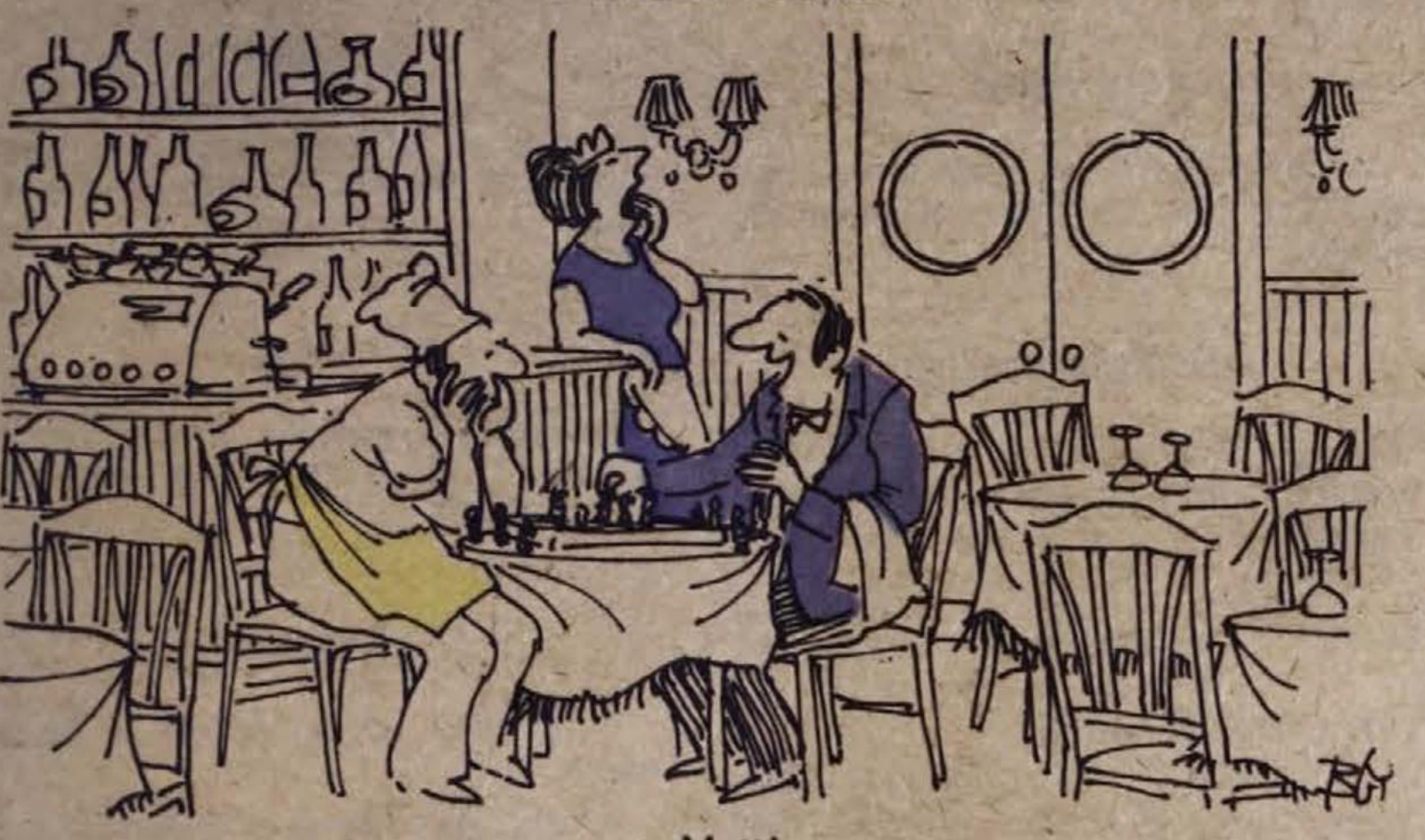

– Matt!

IGAZOLT HIÁNYZÁS

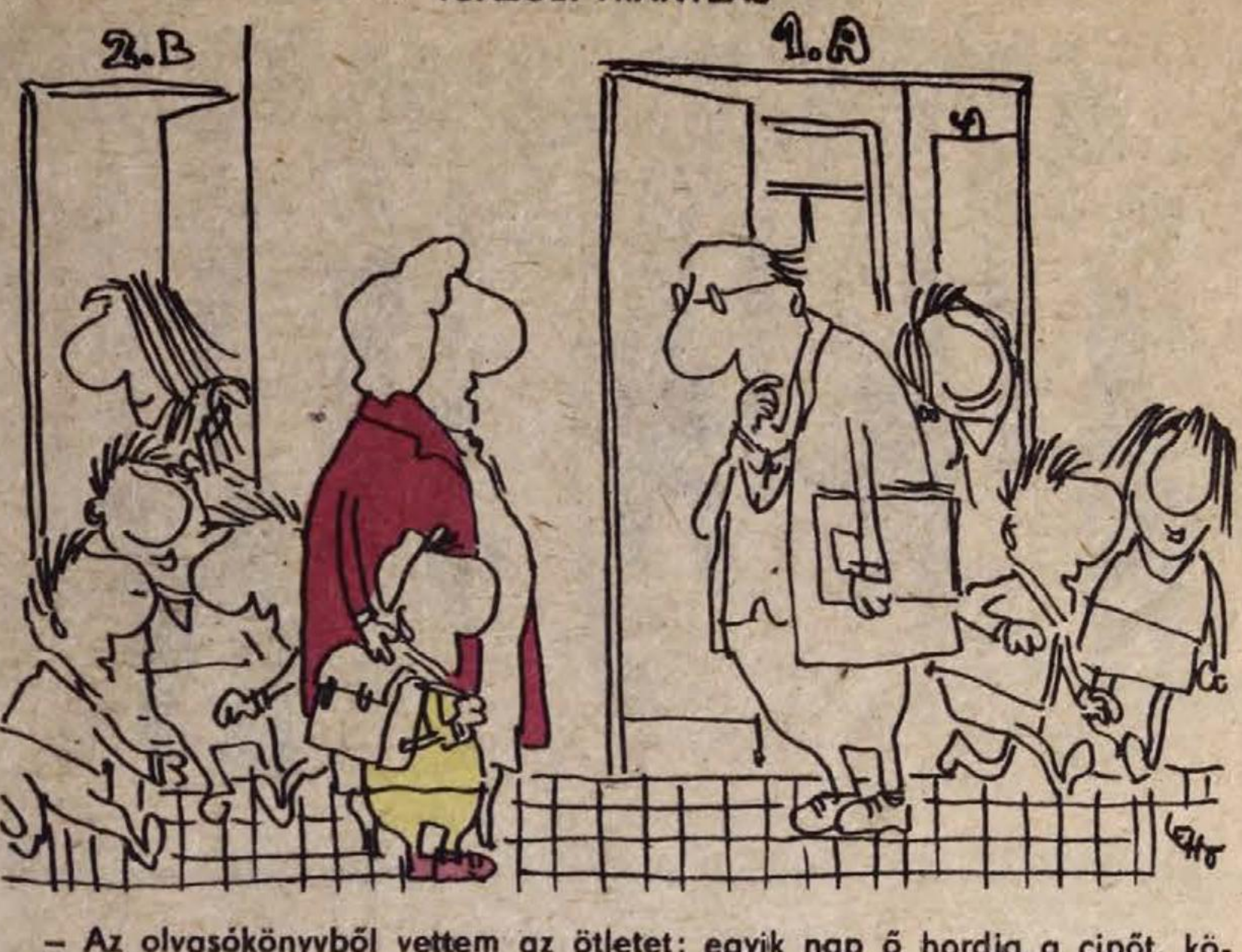

– Az olvasókönyvből vettem az ötletet: egyik nap ő hordja a cipőt, következő nap a testvére...

ÚJ ÁRAK

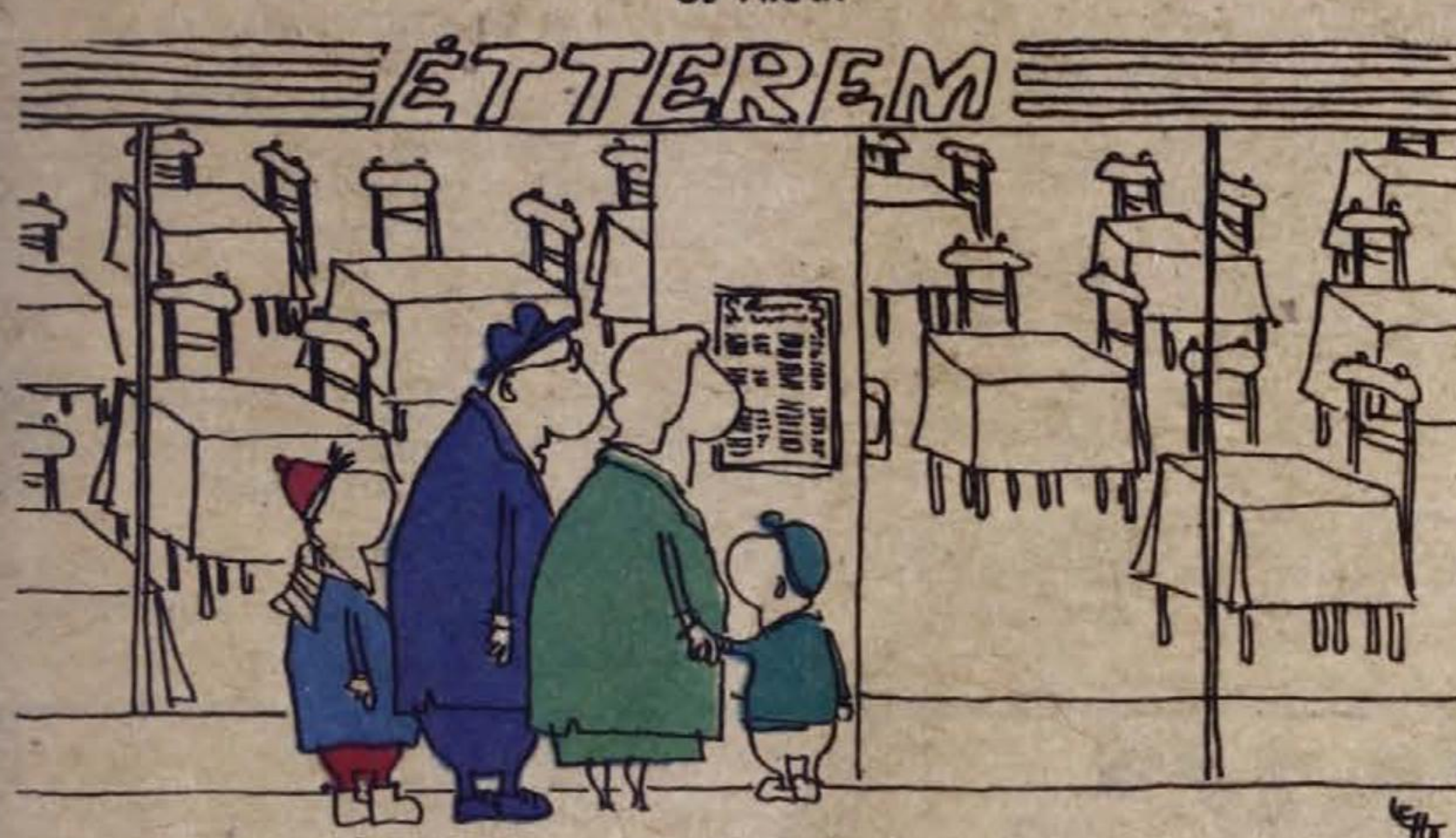

– Úgy látom, a sertésszelet is kezd idegen lenni a magyar táplálkozási szokásoktól...

MŰVELŐDÉSPOLITIKA

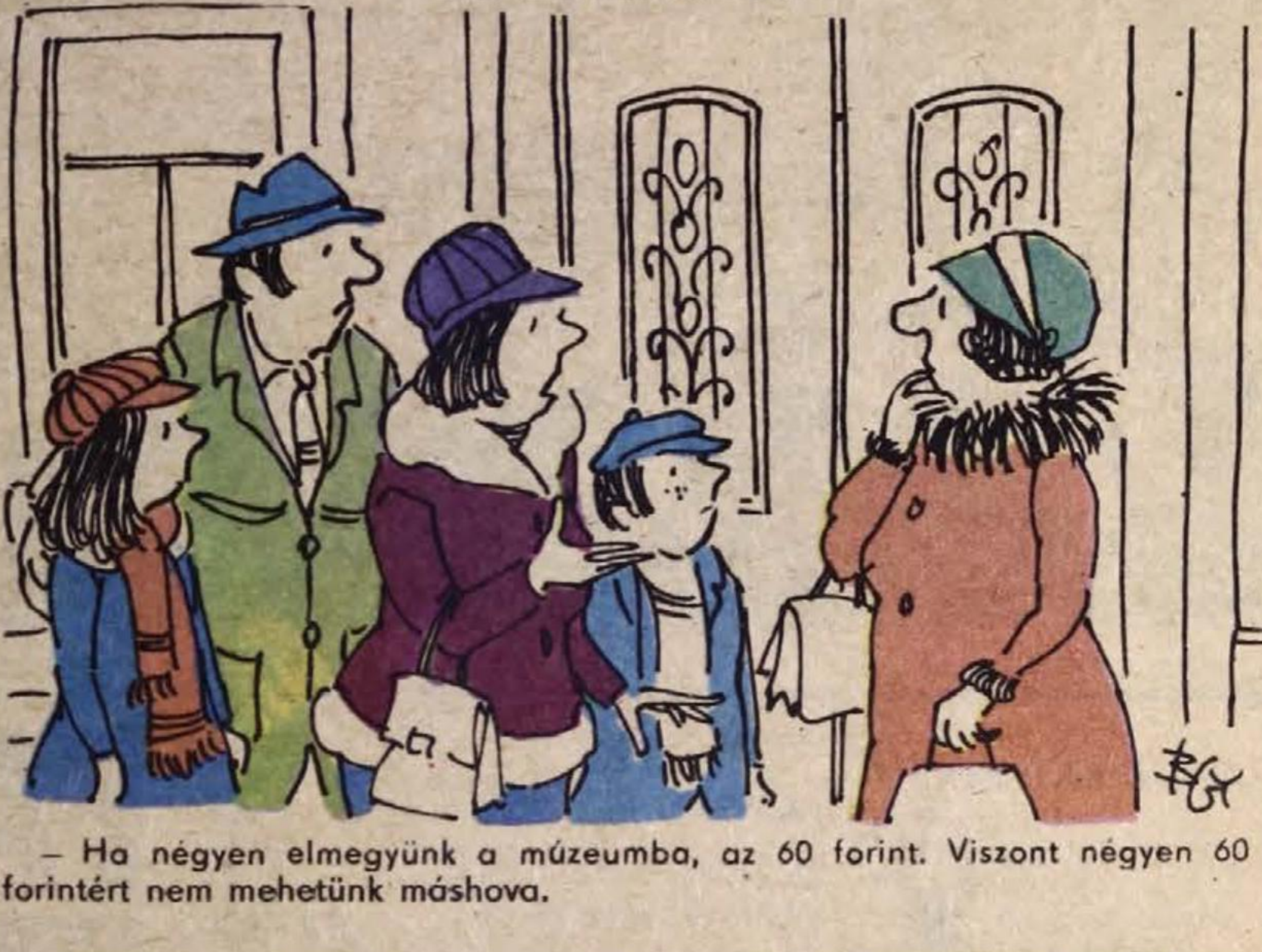

– Ha négyen elmegyünk a múzeumba, az 60 forint. Viszont négyen 60 forintért nem mehetünk máshova.

JENŐKE TÁVLATAI

Elhangzott az esti tévéhíradó félórája fél percben, Csőváz Ede és kicsiny családja háborgó szívvel tért napirendre négy külügyminiszter eszmecseréjén, három hajókatasztrófán, vízágyúval szétspriccelt két tüntetésen, egy-egy földrengés, szökőár és hóvihar képsorain, valamint a magyar kötvénypiac tumultuózus jelenetein. A két gyerek szétszéledt az előszobában, pedig a reklámfilmen az egymás popsiját, tapogató kisbabák javában dalolták, hogy „Van nagy dolog, van kis dolog...” Szerencsére egyszer minden reklámfilmnek vége van, mert drága, így hát Csőváźné született Matek Blanka szót kérhetett hites férjétől:

— Ede, nekünk van egy 16 éves leányunk és egy 12 éves fiunk...

— Tudok róla — mondta szórakozottan a családfő. — Itt üvöltöznek az előszobában.

— Ede — szólalt meg újra az asszony, merthogy jobb híján ezt a nevet kapta annak idején a karsztvíz alá tartott férje Mány községben —, le kellene ülni egy őszinte beszélgetésre a Jenőkével. Két év múlva elvégzi az általános iskolát, hat év múlva a gimnáziumot, tíz év múlva az egyetemet, hátha van valami elképzelése a jövőről...

Csőváz Ede bérből és fizetésből spóroló állampolgár, aki dolgos élete folyamán már begyűjtött egy törzsgárda-jelvényt és egy telefonkötvényt, az ötlet hallatán elfintorodott. Ettől a feleségének rögvest eszébe jutott a minapi beszélgetés, amelyet bakfis korú leányával folytatott. — Gyere, Fruzsina, most kettesben vagyunk, beszélgessünk őszintén szexuális kérdésekről.

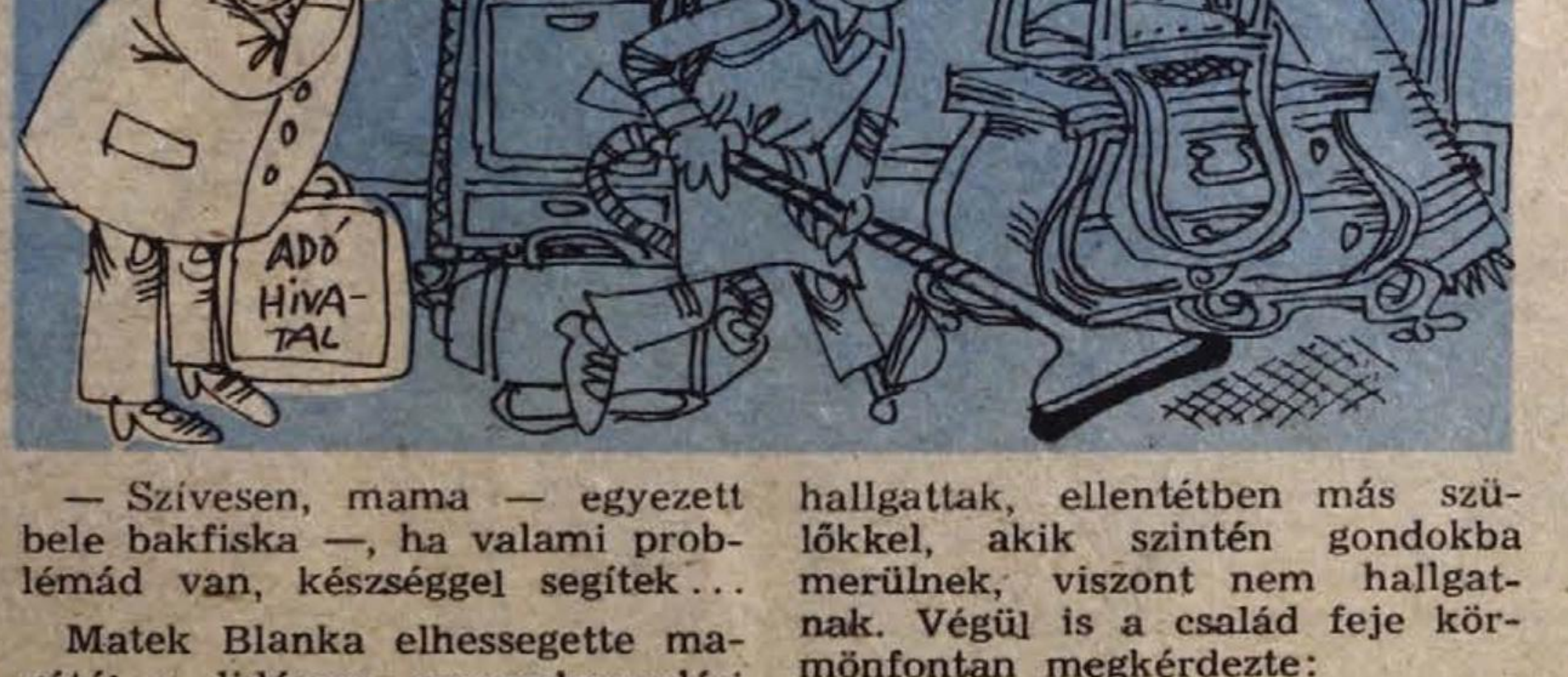

— Szívesen, mama — egyezett bele bakfiska —, ha valami problémád van, készséggel segítek...

Matek Blanka elhessegette magától a lidérces gyermeknevelési emléket. Pedagógus volt, tudta, hogy az alacsony fizetések mellé magas gyerekek járnak, de elveiből nem engedett:

— Ede, hívd be a Jenőkét, beszélgessünk vele őszintén a terveiről, vágyairól, álmairól, távlatairól...

A törzsgárdista férj megadón bólintott és Jenőke beszólíttatott. A beszélgetés úgy kezdődött, hogy a szülők gondokba merülve hallgattak, ellentétben más szülőkkel, akik szintén gondokba merülnek, viszont nem hallgatnak. Végül is a család feje körmönfontan megkérdezte:

— Jenőke, másodszülött gyermekem, egyetlen fiam, mi leszel, ha nagy leszel?

A másodszülött vigyorgott:

— Takarítónő.

A szülők asztmásan kapkodták a levegőt. Először pedagógus Blanka tért eszméletre:

— Jenőke, egy férfi nem lehet takarítónő!

Az egy szál fiúgyermek vállat vont: — Tudom. Ezt csak az adóhatóság félrevezetésére fogom így nevezni. A valóságban takarítófiú leszek. Magánháztartásban. Bejelentetlenül. Száz forint órabér. Plusz inflációs pótlék. Plusz reggeli, ebéd, uzsonna, vacsora. Öreg napjaitokra dúsan eltartlak titeket.

Az atya is lassan éledezni kezdett:

— Egy tanult gyermeknek — motyogta maga elé — port törölni, mosogatni, padlót sikálni, ablakot tisztítani...

A másodszülött legyintett:

— Csillapodj, fater, csakis teljesen gépesített háztartásban vállalok melót. Az ablaktisztításért külön kérek dohányt. Négyzetcentiméterenként. Egy hónap alatt összedobok egy videóra valót. Három hónap alatt összejön egy kocsi ára. Egy év alatt egy lakásé. Eljöhettek néha, hogy majd egy kicsit kitakarítsatok.

A gondterhelt szülők összeomolva hallgatták gondterheletlen utódjukat.

Aztán úgy határoztak, hogy bizonytalan ideig felfüggesztik a gyermekeikkel folytatott őszinte családi párbeszédet.

Fekete Gábor

FEBRUÁRI MEGLEPETÉS

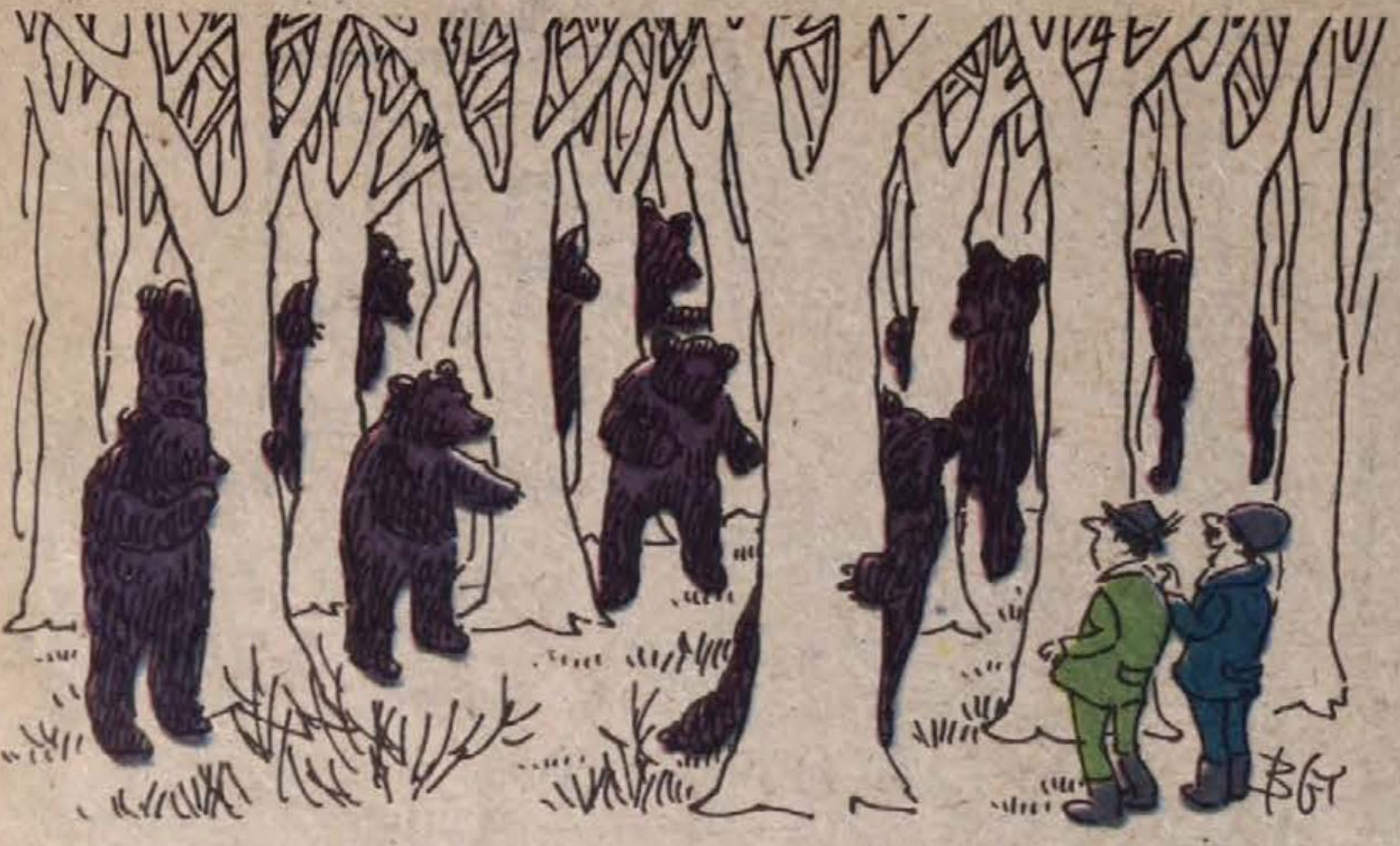

– Már mennyi medve áttelepült . . .!

SIKERTELEN VÁLLALKOZÁS

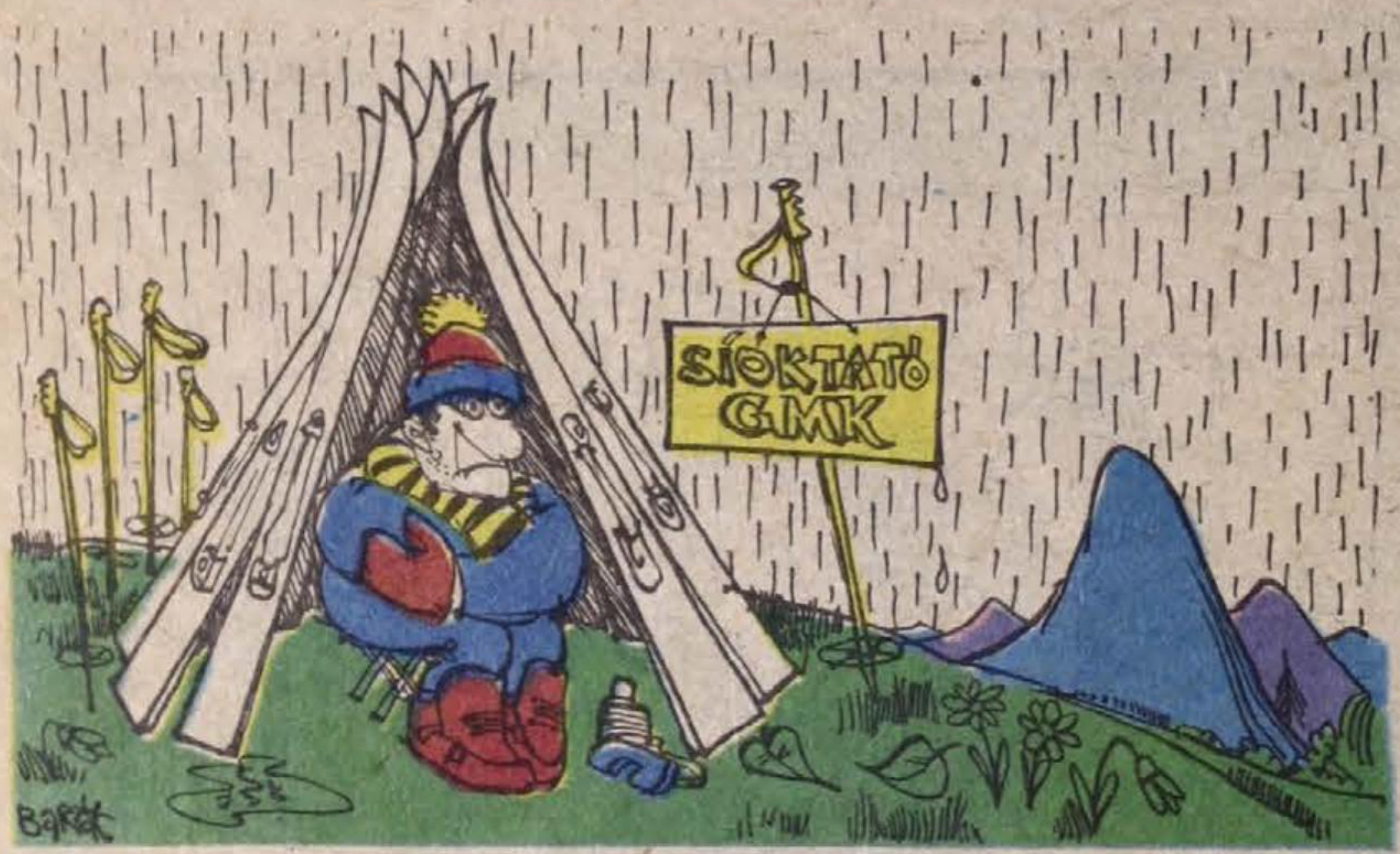

SZILÁNKOK

ÉRDEKES

— Álmaim asszonyával találkoztam. Érdekes, így élőben mennyivel csúnyább.

MAI IDŐK

— A férjem is szeretne egy gyereket én is, de mindketten mástól.

PINCÉRSZEMMEL

— Ez olyan kedves szimpatikus vendég, hogy én adok neki borravalót.

FURFANG

Brahovácz meséli:

— Tavaly Franciaországban nyaraltam egy hétig. Minden este megnéztem egy rémfilmet, amitől egész éjjel nem tudtam aludni. Így megspóroltam a szállodát.

PORTRÉ

— Csúnyán összevesztem a szomszédommal.

— Miért?

— Még nem tudom, csak holnap költözik be a lakásba.

AUTÓ

Kénytelen voltam befizetni egy új autóra, mert elfelejtettem, hogy hol parkolok a kocsimmal.

BŰVÉSZSORS

A bűvész száz nyulat varázsolt elő cilinderéből, mire egy néző fitymálóan megjegyezte:

— Vacak, kopott az a cilinder és a nyulak sem fajtiszta angórák...

HIÚSÁG

Vajon a tölgyfa egy bizonyos koron túl restelli az évgyűrűi számát?

INDOK

— Azért szeretnék erdőben lakni, mert ott kevesebb a közlekedési baleset.

KRITIKA

— Milyen az új krimi a moziban?

— Ha elvesztette a ruhatári számát, akkor eleget izgulhat.

TAKARÉKOSSÁG

— Vettem egy ételkonzervet, Már harmadik napja nem tudom kinyitni. Így legalább tovább tart.

VILLA

— Ezt a villát a borravalókból építettem. Ugyanis abból tellett, hogy 30 éve nem adok senkinek borravalót.

Galambos Szilveszter

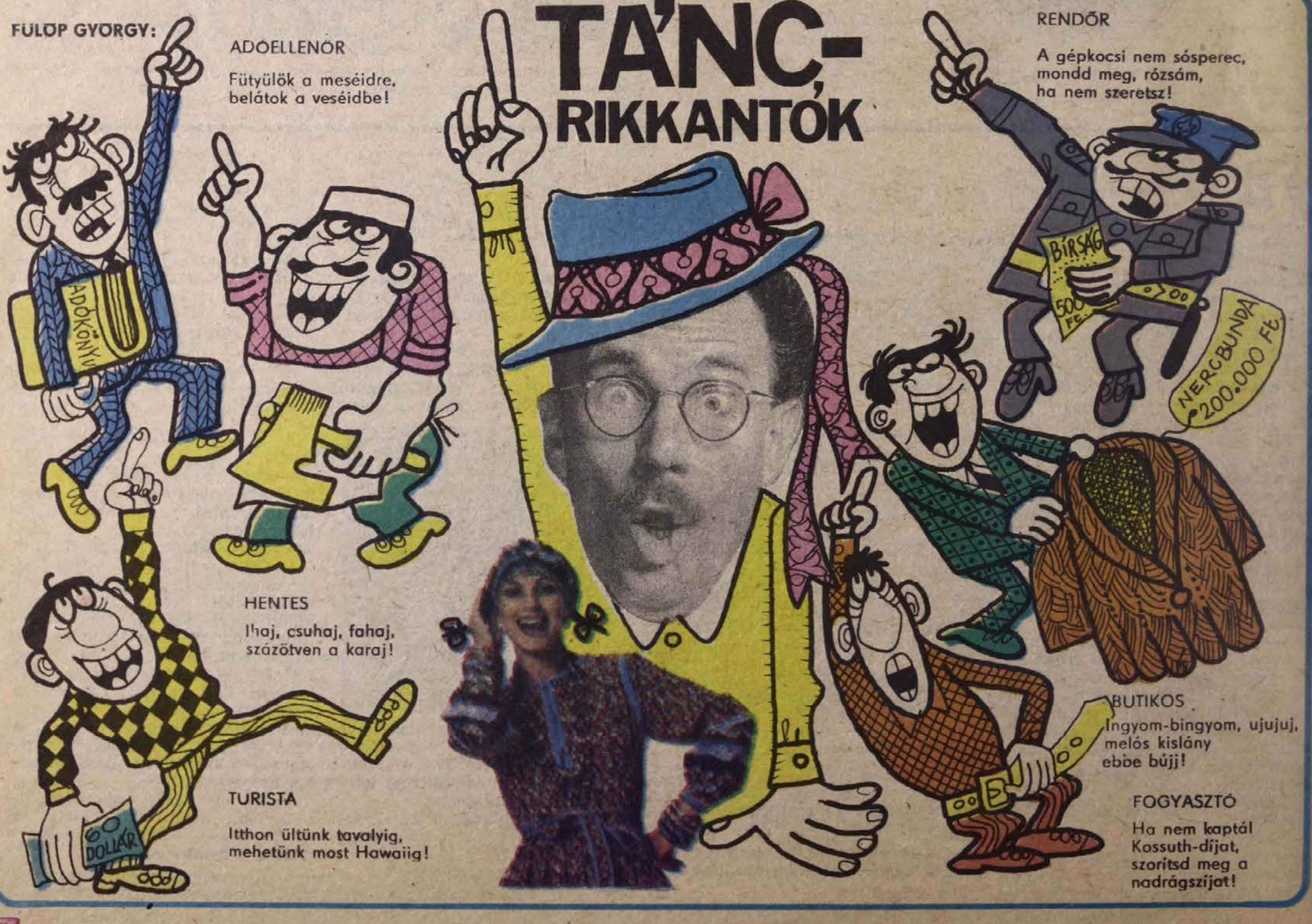

FÜLÖP GYÖRGY:

TÁNC-RIKKANTÓK

ADÓELLENŐR

Fütyülök a meséidre,
belátok a veséidbe!

RENDŐR

A gépkocsi nem sósperec,
mondd meg, rózsám,
ha nem szeretsz!

HENTES

Ihaj, csuhaj, fahaj,
százötven a karaj!

BUTIKOS

Ingyom-bingyom, ujujuj,
melós kislány
ebbe bújj!

TURISTA

Itthon ültünk tavalyig,
mehetünk most Hawaiig!

FOGYASZTÓ

Ha nem kaptál
Kossuth-díjat,
szorítsd meg a
nadrágszíjat!

REFLEKTORFÉNYBEN

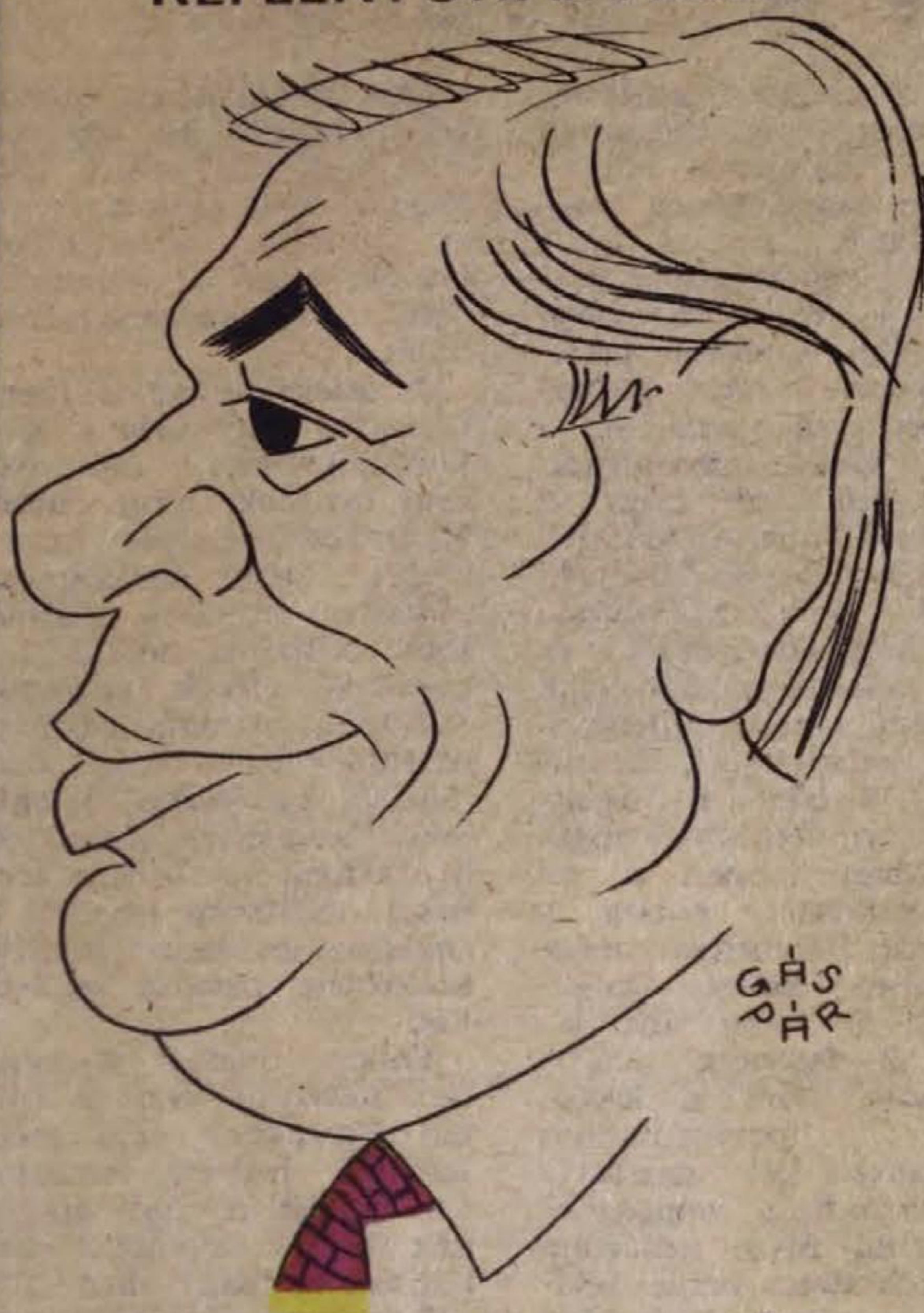

SOMOGYI LÁSZLÓ
építésügyi és városfejlesztési miniszter,

aki vállalja a veszélyt, február elején kiáll a Hatvanhat nyilvánossága elé és ezért továbbra is építhet – őszinte rokonszenvünkre.

MADE IN JAPÁN

Kicsikamu Csudamuki, a Nukuhiba tröszt fizikai dolgozója lelkendezve rohant be a főnök irodájába. Arca fénylett és gömbölyödött, tisztára olyan volt, mint egy narancs, persze nem a Bosnyák téri stádiumában.

— Góré-szan! Góré-szan! — kiáltotta. — Nézze csak, én feltaláltam valamit.

— No ugyan már — mondta a főnök. — Espedig?

A fizikai dolgozó egy apró, skatulyaszerű akármit vett elő pszichológiaszínű munkaruhájának zsebéből és letette a melegpadlóra. A kis akármi szempillantás alatt életre kelt a padló melegétől és zümmögve lófrálni kezdett a szobában. Nagyhirtelen ügyes fenyőerdőt növesztett maga körül, kivágta a főnök tyúkszemét, majd márványtömböt teremtett és megfaragta Michelangelo Mózesét, csak szebben.

— Nos? Nos? Nos? — ragyogott a fizikai dolgozó mohón, akár a Ginza fényreklámjai karnevál idején.

— Nett! — bólintott a főnök, ami a japán felső tízezer temperamentumának ismeretében a maximális rajongást jelentette.

— És? — vibrált a fizikai dolgozó. — Kifizeti? Megveszi?

A főnök feje ingani kezdett, mint cseresznyegally a Fuzsi oldalában, rügyfakadáskor.

— Csacsi szamuráj — mondta. — Hiszen akkor méltó lennék a Cég megvetésére és mosolyogva kellene elviselnem, ha az igazgatótanács éhes kopókkal tépet szét.

— Nade miért?

— Azért kérem, mert esztelen módon pazarolnám a Cég vagyonát. Tudniillik ugyanezt a magyarok tizedannyiért feltalálják nekünk. Mi aztán átvesszük, gyártani kezdjük és a nyereség egy részén jövőre megvásároljuk a Florida-félszigetet.

A fizikai dolgozó ettől szemmel láthatóan elmorcosodott.

— Jól van — mondta. — Akkor most megyek és harakirit követek el.

— Seppukut, balga szamuráj. Beszéljünk lehetőleg japánul. Minden esetre arra kérem, hogy valamelyik lefolyó felett döfje magába ősei jataganját, hiszen tudja, milyen nehéz ma kézbesítőt kapni.

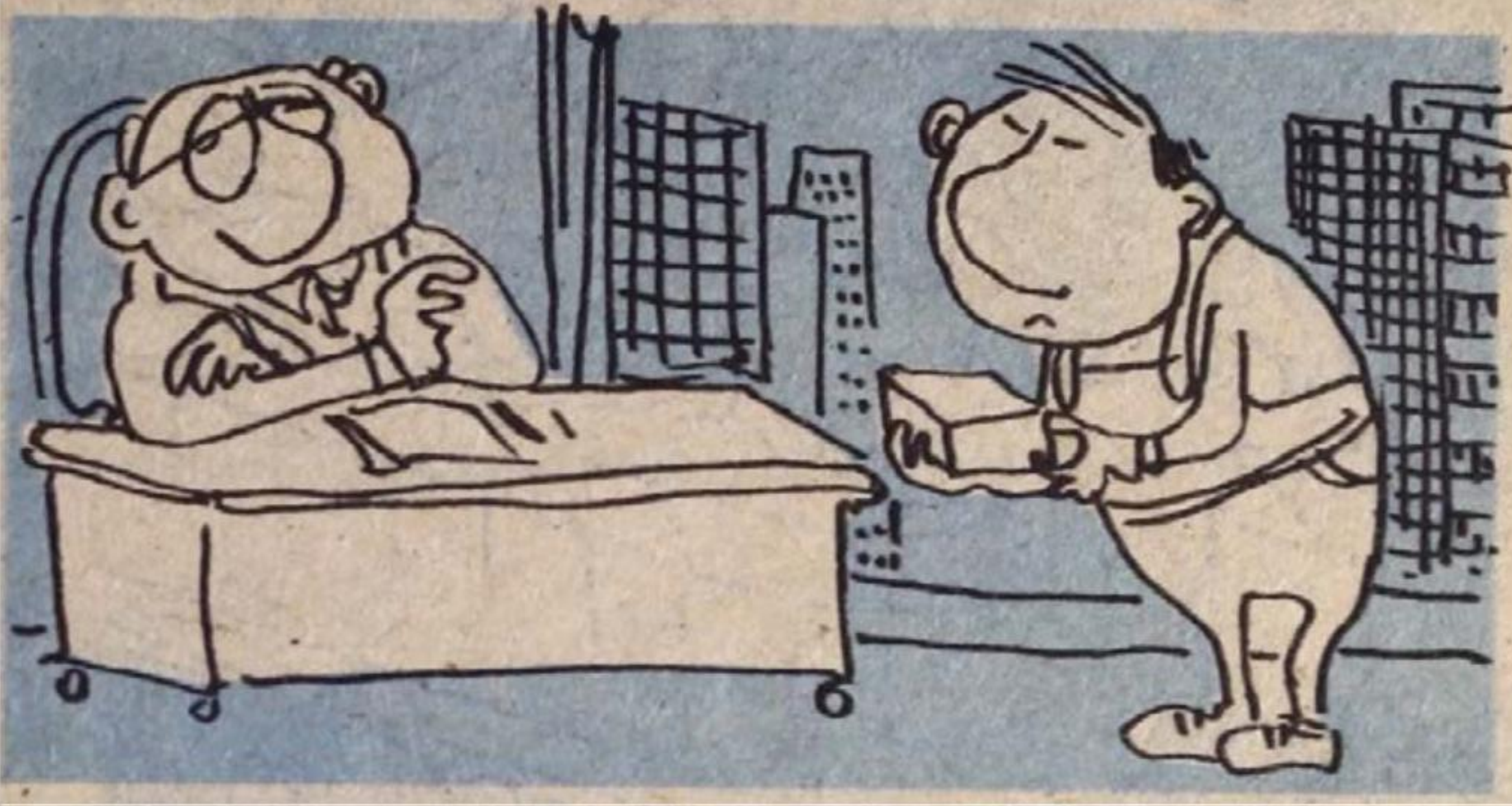

Kicsikamu Csudamuki azonban nem dőlt kardjába, sőt, néhány perc múlba újra berontott.

— Góré-szan! Góré-szan! — kiáltotta még az előzőnél is megawattosabb ragyogások közepette. — Megint kitaláltam valamit! Mi lenne, ha a műanyag palackokból ezután nem környezetszennyező gázokkal, hanem egyszerű sűrített levegővel hajtanánk ki a beléjük helyezett trutymót? Nos?

— Kapaszkodjék meg, oktondi karatéka — mondta a főnök. — A magyarok már ezt is feltalálták. És a Cég nevében megtiltom, hogy örökké ki-be rohangáljon a találmányaival. Magának nálunk nem az a dolga, hogy feltaláljon. A maga munkája sokkal értékesebb a mi számunkra. Ötpercenként meg kell nyomnia egy piros gombot, hatpercenként egy feketét. Ezért ugyebár szép bért kap. Egyszerűen nem engedhetjük meg magunknak, hogy olyasmire fecsérelje erejét és idejét, amit a magyarok a maga bérének töredékéért feltalálnak nekünk. Mi majd átvesszük, gyártani kezdjük és a nyereség egy részén két hét múlva megvesszük Alaszkát az aranymezőkkel együtt.

— Góré-szan — komorodott el a fizikai dolgozó. — Lenne egy kérdésem.

— Kivele!

— Hogyan tudják a magyarok mindezt kitalálni?

A főnök a vállát vonogatta, bár nem azért fizették.

— Istenem, tehetséges emberek.

— Jó, de akkor miért nem ők gyártják, miért nem ők forgalmazzák, miért nem ők veszik meg Alaszkát az aranymezőkkel együtt?

A főnök megdühödött.

— Menjen a pokolba, ostoba judoka! — kiáltotta. — Ez már a második kérdés!

Peterdi Pál

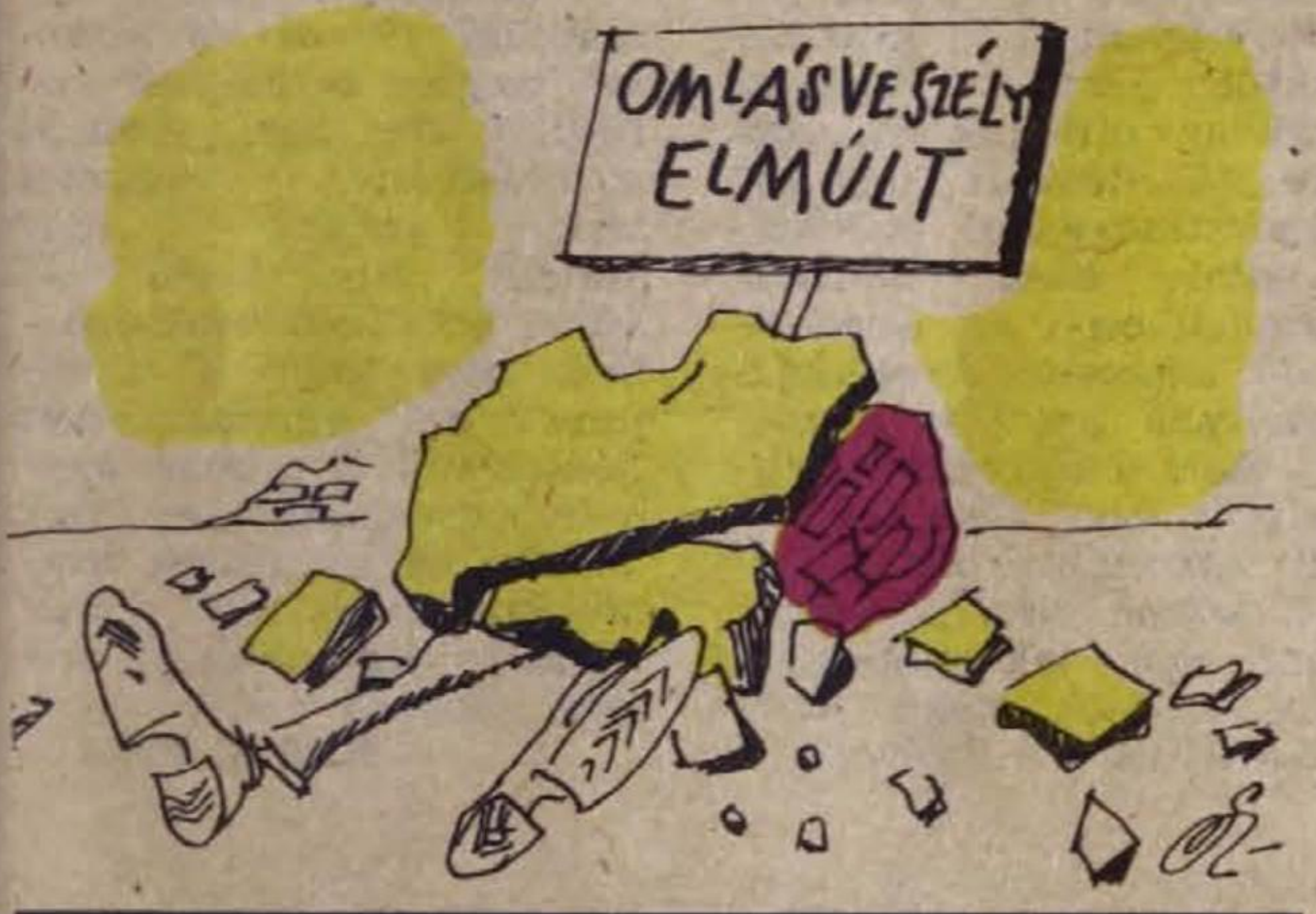

ÜZLET

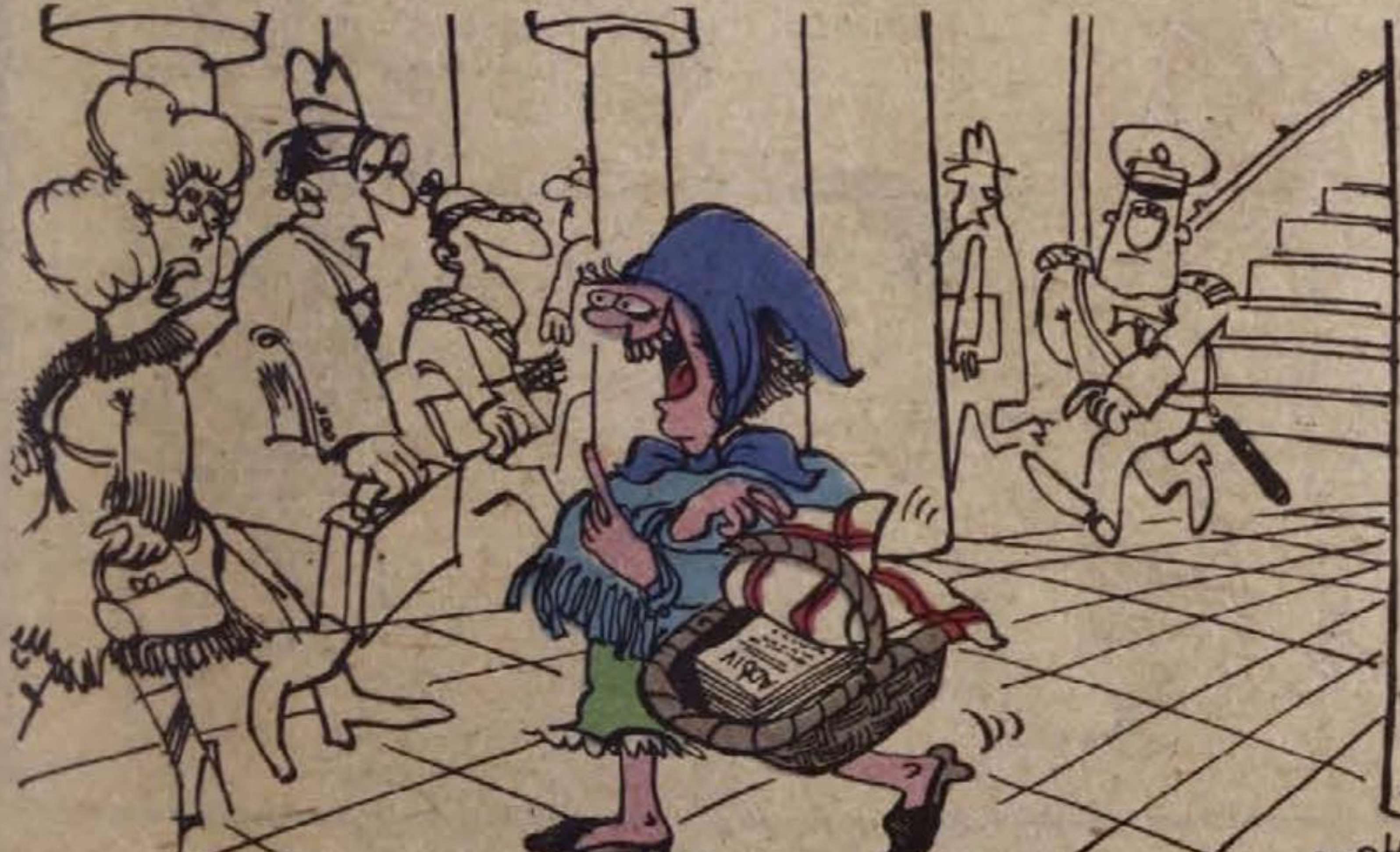

– Valódi új adóbevalló nyomtatványokat tessék!

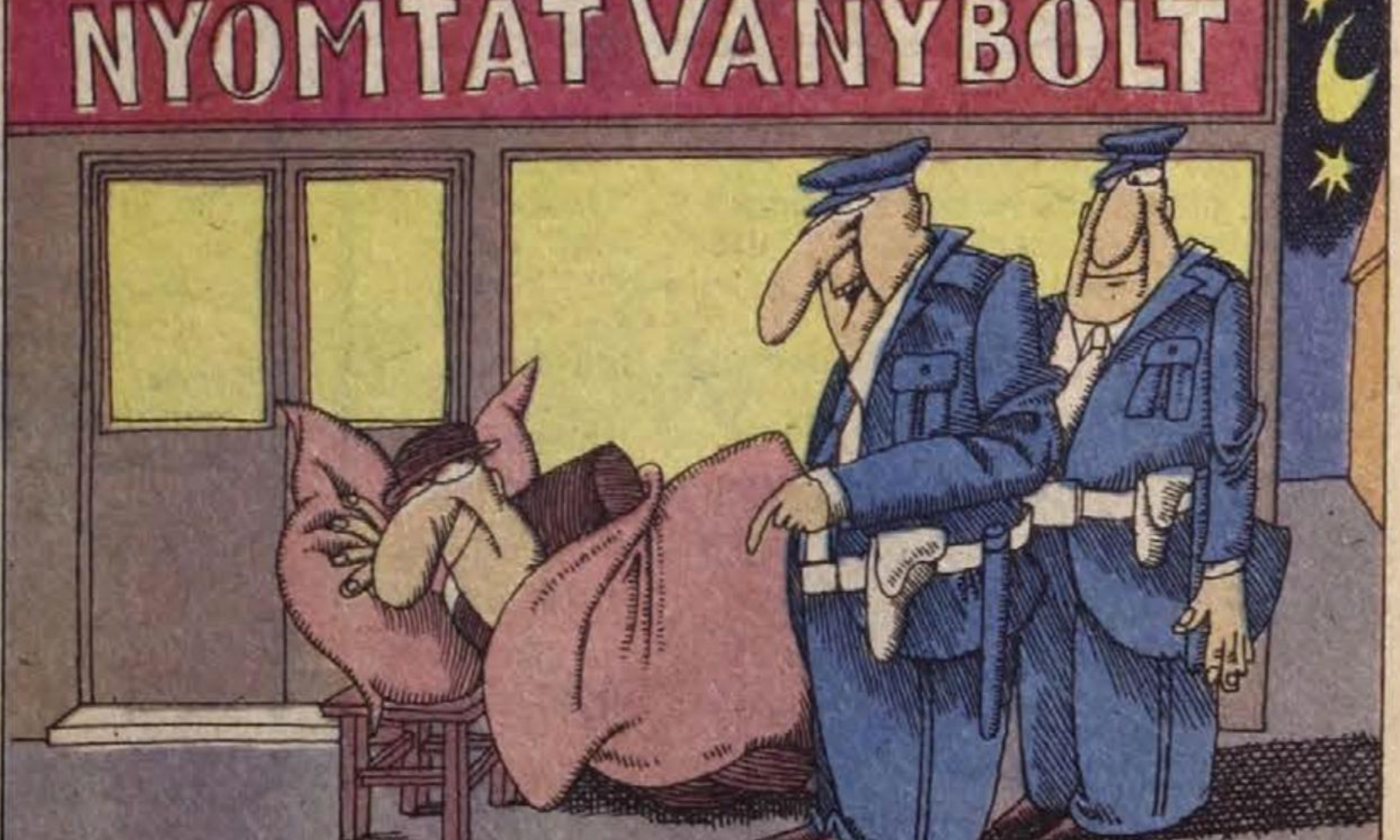

– Papa, maga most csöves, vagy naplófőkönyvre vár?

Határozat: a pedagógusok nem kereshetnek kevesebbet

RÖHÖG AZ EGÉSZ OSZTÁLY

NAGYPAPA

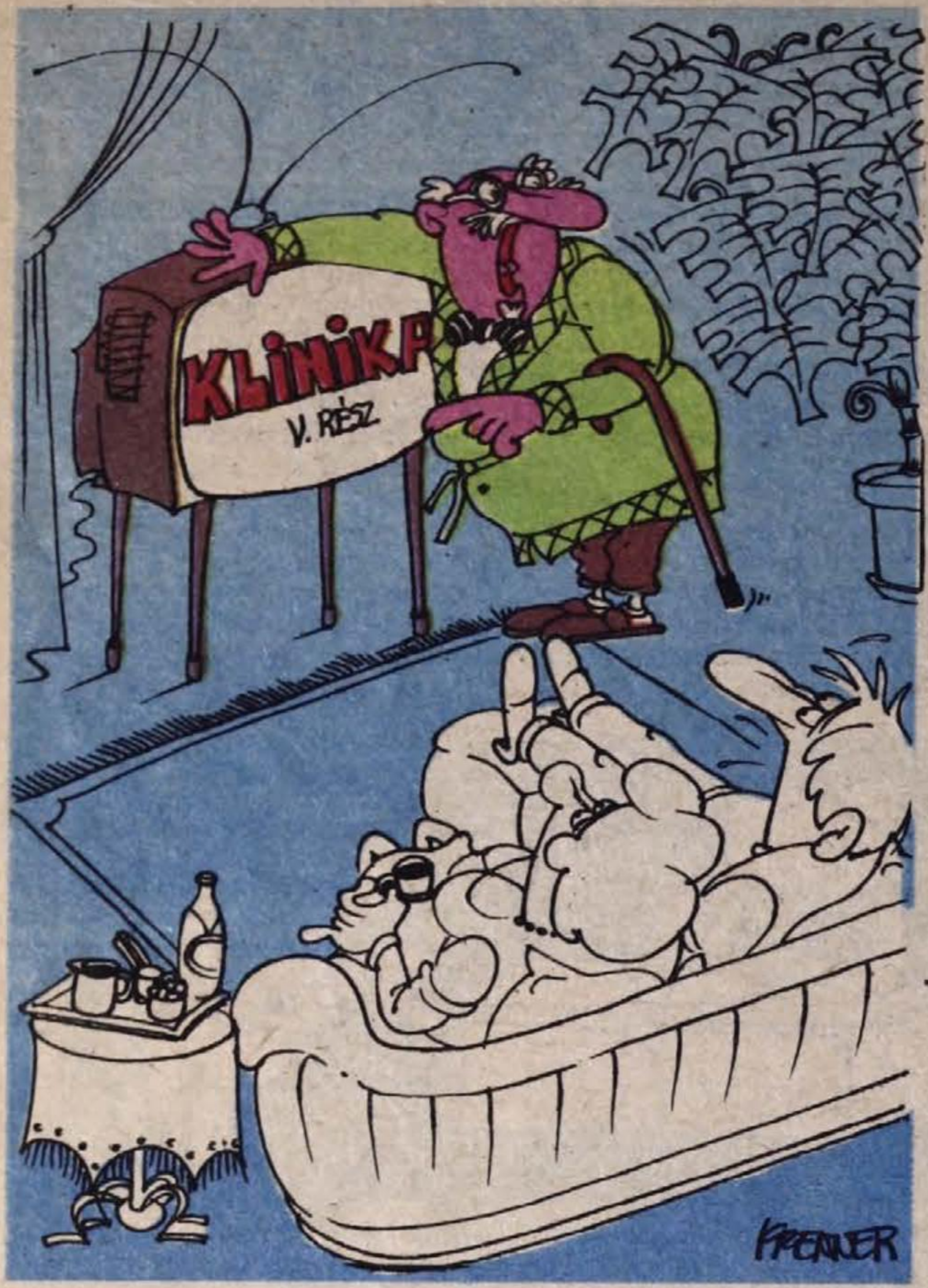

– Nekem ne mondjátok, hogy hálapénz nélkül ilyen kocsikon furikáznak a kezdő orvosok és nővérkék.

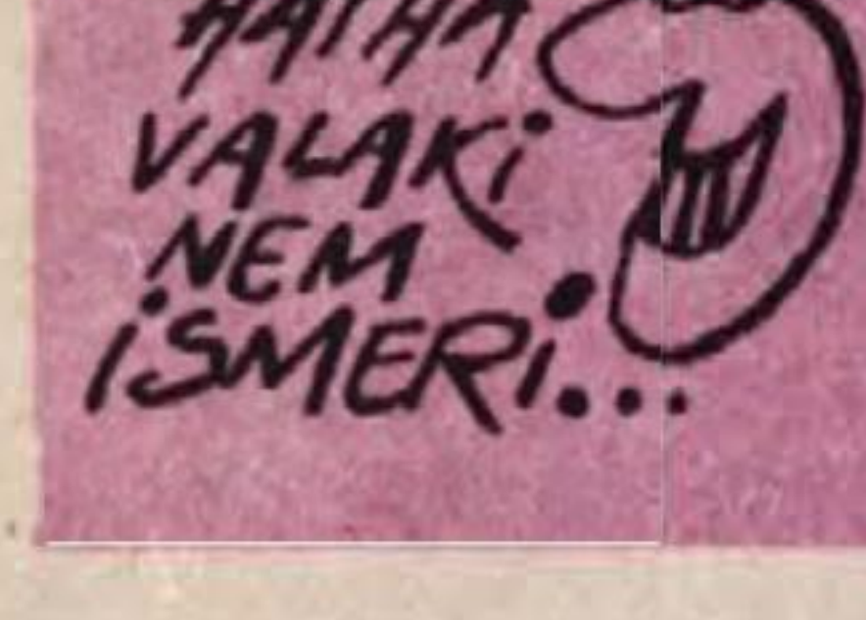
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Miért nem nevettél azon a viccen, amit Kovács mesélt?

— Mert utálom őt. Majd otthon nevetek!

FOTÓSAROK

JAVUL A CIPŐHELYZET!

Nemcsak a madaraknak, a fiatal emberpároknak is nagy gond a fészekrakás. Sokan évekig gyűjtenek egy gyerekcipőre, de az árváltozásokkal nem tudnak lépést tartani.

Az illetékesek minden tőlük telhetőt megtesznek a fiatal házaspárok gyerekcipő-helyzetének javítására, de ez nem elegendő. Budán, a zöldövezetben egy négyzetméternyi gyerekcipő ára a 40 ezer forintot is eléri. A tanácsi elosztású gyerekcipők ennél valamivel olcsóbbak, ám — szemben az örökcipőkkel — csak mérsékelten vízállóak.

Szerencsére a hivatal átérzi a gyerekcipőre várók nehéz helyzetét, ezért egy új módszerhez, az árarányosításhoz folyamodott. Ennek lényege igen egyszerű: ha a lábbeli árát nem lehet csökkenteni, akkor magát a lábbelit kell megnövelni.

(Képünkön egy boldog gyerekcipő-tulajdonos, beköltözés után.)

efespé

(FOTÓ: MTI)

ÓVAKODJ A TÉVÉTŐL!

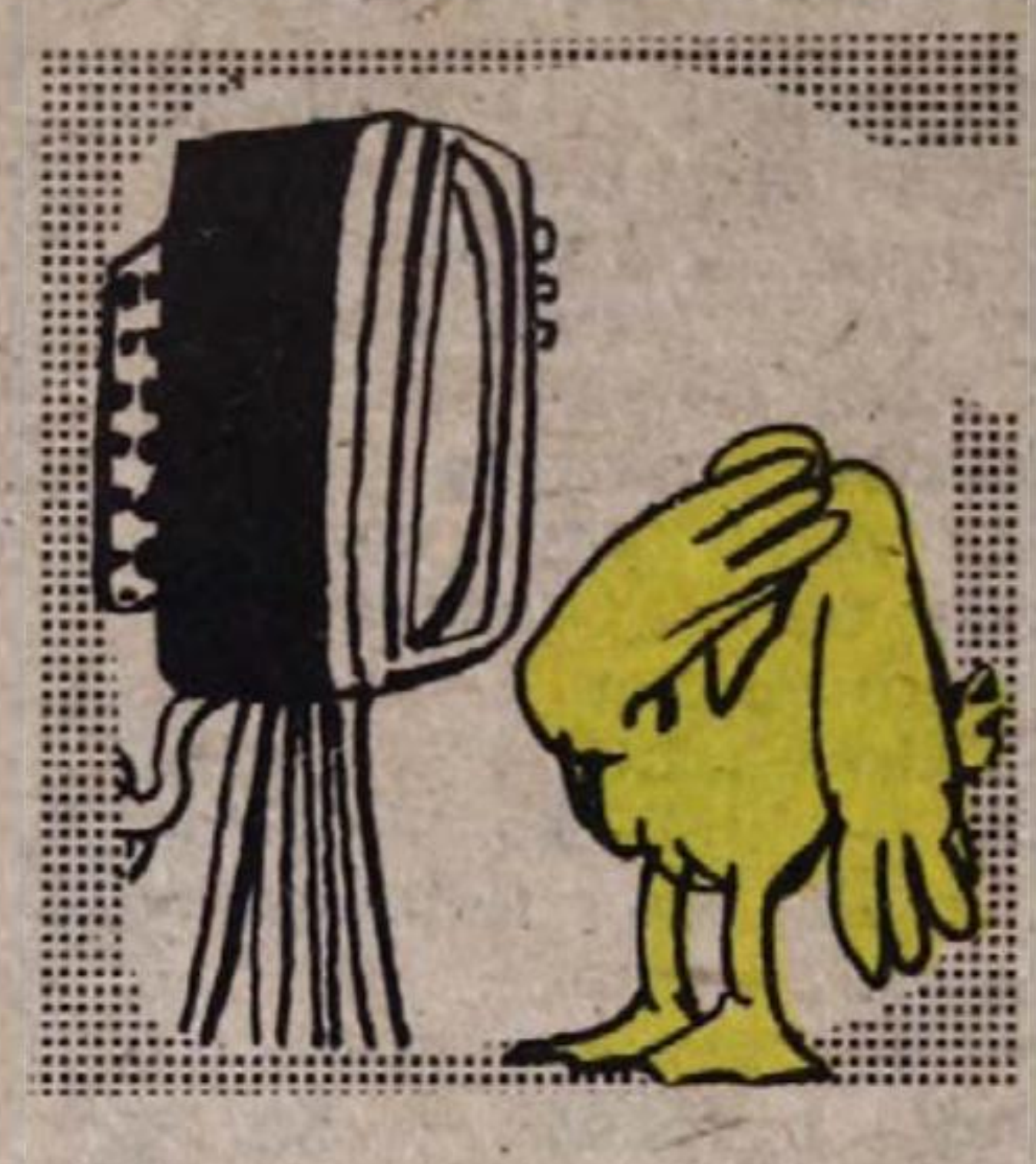

Amikor a szombat esti Híradóban a műsorvezető hiába kereste Török Dénes meteorológust, elsötétült a képernyő és minden megvilágosodott. Lelepleződött a turpisság: már a Török Dénest sem élőben adják, hanem videóról! Mit várhatunk egy olyan televíziótól, amelyben még az időjárást is felvételről jelzik előre? Szörnyű gyanú fészkel a néző agyába: lehet, hogy a televízió már megszűnt, csupán néhány régi tekercs forog még magában? (A meteorológus egyébként rövidesen épségben és egészségesen előkerült — ha másban nem, ebben mindenképpen különbözött az Óvakodj a törpétől! című amerikai krimi hőseitől, akik nem minden esetben voltak ennyire szerencsések.)

Szóval, óvakodjunk a tévétől, mert az néha akarata ellenére is megmutatja, hogy nem minden olyan, mint amilyennek látszik. Itt van például a keddi Klinika, amelyik az első részben még egészségesnek mutatta magát, azóta azonban jelentősen legyengült és most már annyi baja van, hogy a magyar egészségügy talán még valutában fizetett hálapénz ellenére sem lenne képes talpra állítani.

Még a győri tojásháborúról is kiderült, hogy nem több egyszerű gerilla-akciónál. Aki esetleg elmulasztotta volna ezt a csatát, annak elmondjuk: arról van szó, hogy a rendkívül enyhe időjárás hatására a Győr környéki tyúkok tojtak az évszázados hagyományokra, és jóval több tojást állítottak elő annál, mint amennyire a szakemberek számítottak. S bár az árcsökkentés gyakorlata nagymértékben idegen a mi rendszerünktől, ebben a kiélezett helyzetben mégis ehhez kellett folyamodni: a tojás ára lement 2 forintra. Külön szerencse, hogy a kétforintos partizánokhoz mindössze két gazdaság csatlakozott, a népgazdaság többi része szilárdan és eltökélten tartja állásait és árait a tyúkokkal szemben.

A tévés talányok és rejtélyek sorozata egy nívódíjas budapesti lakótelepen, Káposztásmegyeren folytatódott. Ez a fővárosi illetőségű Patyomkin-falu kívülről csaknem elfogadhatóan néz ki (ezért kapott nívódíjat), a kivitelezőkről azonban egészen más az ottlakók véleménye: a lakások ugyanis, káposztásmegyeri szóhasználattal élve, leáznak. Mindenesetre az érthetetlenkedő lakossági magatartás már csak azért is meglepő, mert a riportban megszólalt egy illetékes is, aki elmondta: bár a hibák száma nem kevesebb, mint más lakótelepeknél, a kivitelezők mégis megérdemelték a nívódíjat, hiszen a lakótelep önmagához képest jól sikerült. (Hogy ez mit jelent, legföljebb csak sejteni lehet, az azonban valószínűnek látszik, hogy a nyilatkozó nem Káposztásmegyeren lakik...)

A televízió azt is megmutatta, hogy még a kiskunfélegyházi ötösikrek sem olyanok, mint régen. Megnőttek, s már szinte senkit sem érdekelnek; csöndben, minden különösebb felhajtás nélkül ünnepelték ötödik születésnapjukat. Amióta reklámértékük csökkent, a kezdetben tucatszám jelentkező brigádok, vállalatok óvakodnak az öt kis törpétől: mostanra egyedül a születésnapi tortát szállító kollektíva maradt mellettük.

Persze, máshol is minden másképp van: a Dunai Vasműben izzó acéllemezek helyett lemezlovas világít, az ózdi ápolónők pedig krumplit szaporítanak, vagy diót törnek. Csupán az adórendszer változatlan: ugyanolyan kiismerhetetlen és áttekinthetetlen, mint néhány hónappal ezelőtt. Bizonyára ezt a homályt hivatott eloszlatni a most indult Táv-adó, melynek előzetesében egy kisiparos elmondta: míg a régi számlán 19, az új számlán csupán 6 tételnek van hely. Négyszer annyi nyomtatvány, négyszer annyi papír... Hogy mindez mibe kerül nekünk, adófizető tévénézőknek, nem tudni. Óvakodjunk az elhamarkodott ítélkezéstől, s csupán annyit jegyezzünk meg: úgy látszik, ez az összeg számunkra nem tétel, vagy ha az is, kimutatására ma még nincsen hely...

Föld S. Péter

VITAMŰSOR

– Kíváncsi vagyok, ma kiről pattannak vissza az érvei...

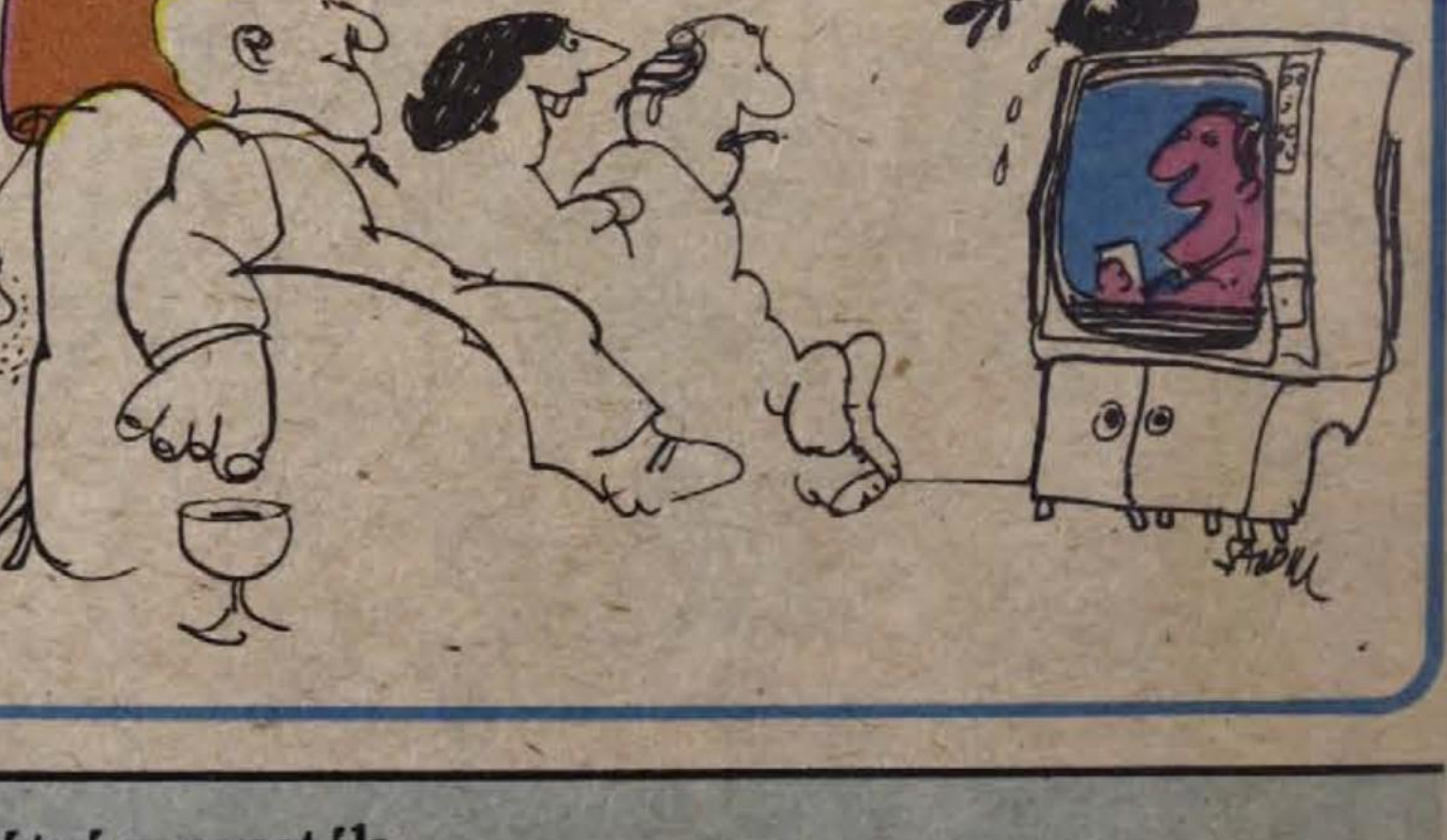

Eltörött a Barátság vezeték

IDEIGLENESEN ITTHON IS OLAJRA LEHETETT LÉPNI...

1990 végéig tart az egészségmegőrzés programja

HA MEGÉRJÜK...

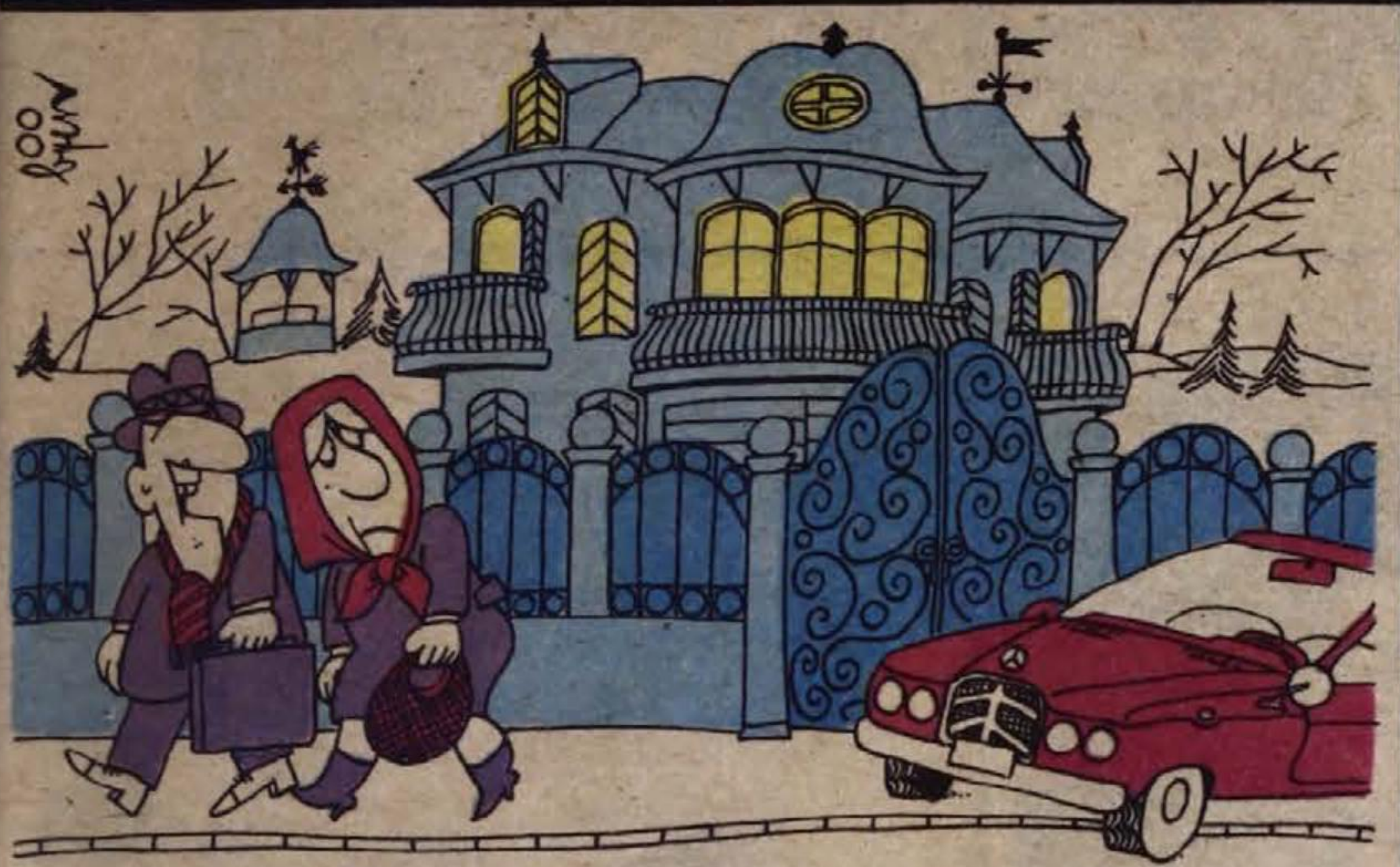

– Hogy fogok én röhögni, amikor megint államosítják őket!...

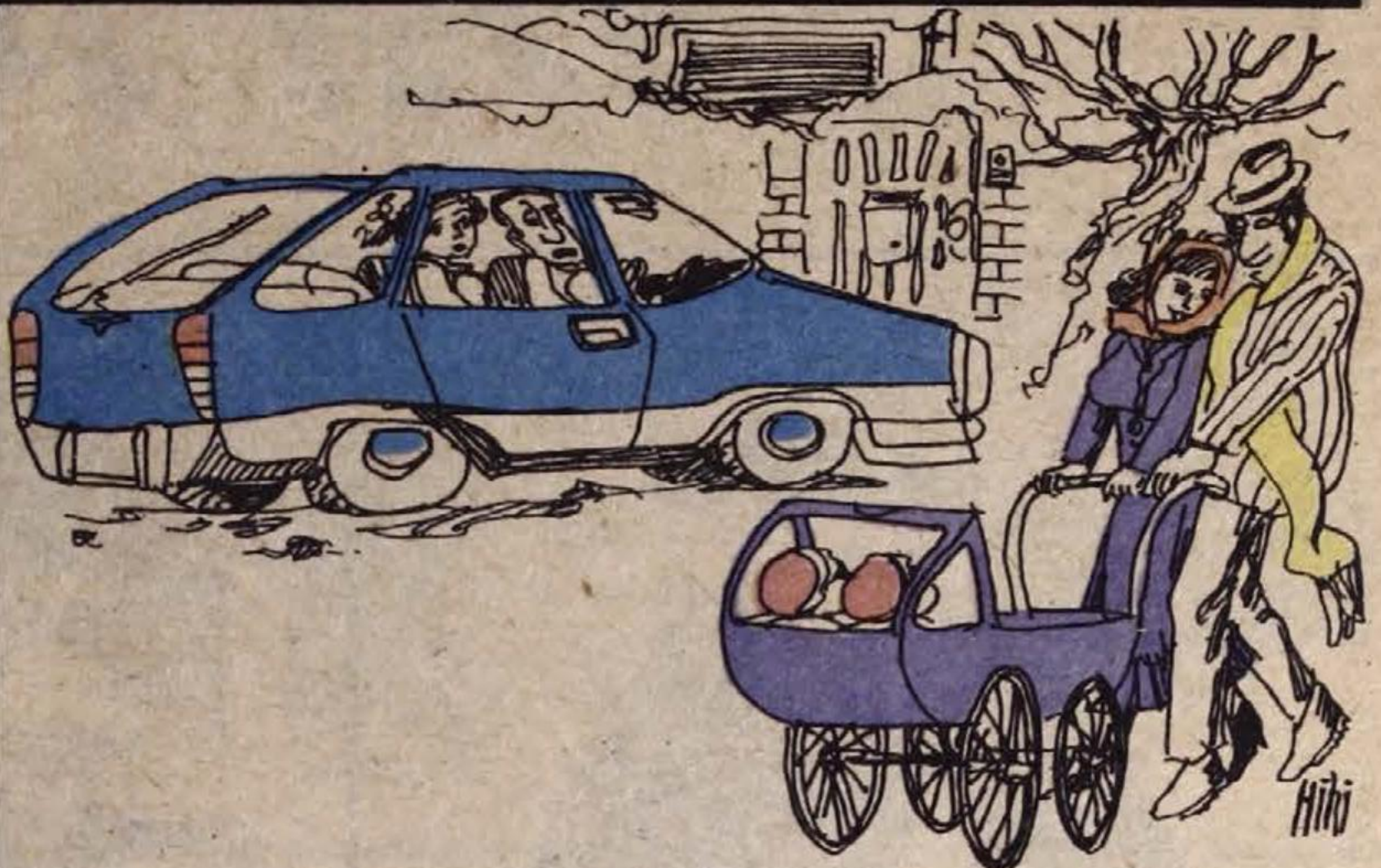

– Miből telik ezeknek a Kovácséknak ikrekre?...

BAKI BAKI HÁTÁN

Egyik párizsi tudósítónk (!) tollából olvasom: *„A francia forradalom (1789) minden lehetőséget elvett a királyság visszaállítása elől. Franciaország azóta is köztársaság."*

Olyan köztársasági elnökkel, aminők XVIII. (Bourbon) Lajos király és III. Napóleon császár voltak...

●

A Magyar Nemzet egyik memoárjából: *„A kassai bombázás utáni napon* azzal fogadnak a Tisztelt Házban a hivatalsegédek, hogy *Kállay kegyelmes úr* keresett, vár engem. Csodálkozom. Mit akarhat tőlem a *miniszterelnök?"*

Én is csodálkozom. Többen úgy emlékszünk, hogy a kassai bombázás 1941 nyarán, *Bárdossy László miniszterelnöksége idején* történt, másnap tehát aligha várhatta az emlékezőt a Tisztelt Házban a csak 1942 márciusában hivatalba lépő Kállay kegyelmes úr. Legalábbis nem miniszterelnökként.

●

„Francois" — szólóngatja Bernardone asszony ellágyultan a fiát Zeffirelli Szent Ferenc-filmjében.

Úgy látszik, a kedves mama amnéziában szenvedett: elfelejtette, hogy fiát *Giovanninak* hívják és csupán a papa becézi Francescónak, azaz *franciának*, a francia nyelvben való gyors előmenetele miatt.

●

„Az a forgatócsoport, *akinek*..." — mondja a kedves mosolyú tévébemondónő. Majd nyomban kijavítja magát: *„akiknek"*.

Hadd javítsam tovább: *amelynek*.

●

Jeles írónk arról ír az Élet és Irodalomban, hogy egy ízben New Yorkból — délután fél négykor — fölhívta telefonon Budapestet, ahol akkor szerinte *reggeli fél tíz* volt.

Ez lehetett az egyetlen nap a világ történelmében, amikor Földünk — kivételesen — visszafelé forgott, azaz a Nap nyugaton kelt és keleten nyugodott le. Egyébbel képtelen vagyok magyarázni, miért nem *este* fél tíz volt Budapesten szerzőnk telefonhívásának időpontjában.

●

Egy emlékezésből (Jelenkor, 1987. decemberi szám): „Illyés Gyula, amikor valahányadik *NÉKOSZ centenáriumon* végignézett a deresedő fejeken..." stb.

Nem csoda, hogy a cikkíró nem tudta pontosan megmondani, hányadik NÉKOSZ-centenárium alkalmával is nézett végig Illyés Gyula a deresedő fejeken. Tekintve, hogy az első efféle centenáriumra majd csak a 2040-es évek közepén kerül sor, csupán valamilyen törtszám jöhetne szóba.

●

„A határidőt *eltoltuk*" — mondja Illetékes Személy a tévében. Vajon ez most halasztást jelent, avagy csődöt?

●

Kitűnő tudósunk a becsületről értekezik az Élet és Irodalomban, s visszapillantva XIX—XX. századi történelmünkre, e szavakkal fordul az ifjúsághoz: „És azt se higgyétek, hogy ebben a forgatagban senki sem volt becsületes. Csak persze *nem a zászlólobogtatók, a szónokok...*"

Zavarban vagyok. Hová soroljam ezek után a tüzes szónok Bokányit? Hová a Galilei-kör bátor orátorait? Hová — teszem azt — Táncsicsot és Jókait, és hová Petőfit, aki nemcsak lobogtatott, hanem hordozott is bizonyos véres zászlókat? Csak nem a becstelenek közé?!

●

„Az állomások bekapcsolódnak a távhívás*ban*" — halljuk a Krisztina Távbeszélő Központ vezetőjétől.

Mondhatta volna úgy is, hogy *benne* kapcsolódnak a távhívás*ba;* ennek pontosan annyi értelme lett volna.

●

Honatya felszólalása az országgyűlés egészségügyi bizottságában: *„A 20—30 éves lemaradást a költségvetés nem biztosítja."*

Minek tenné? „Biztosítva" van az már amúgy is.

●

Végül egy tévémondat, kommentár nélkül. Egy kézilabdamérkőzés közvetítése során hallottam a riportertől: *„Szünetben a jugoszlávok 13-11-re vezetnek, és a zene éppen ezért szól."*

Timár György

ALAKULÓ EGYESÜLETEK

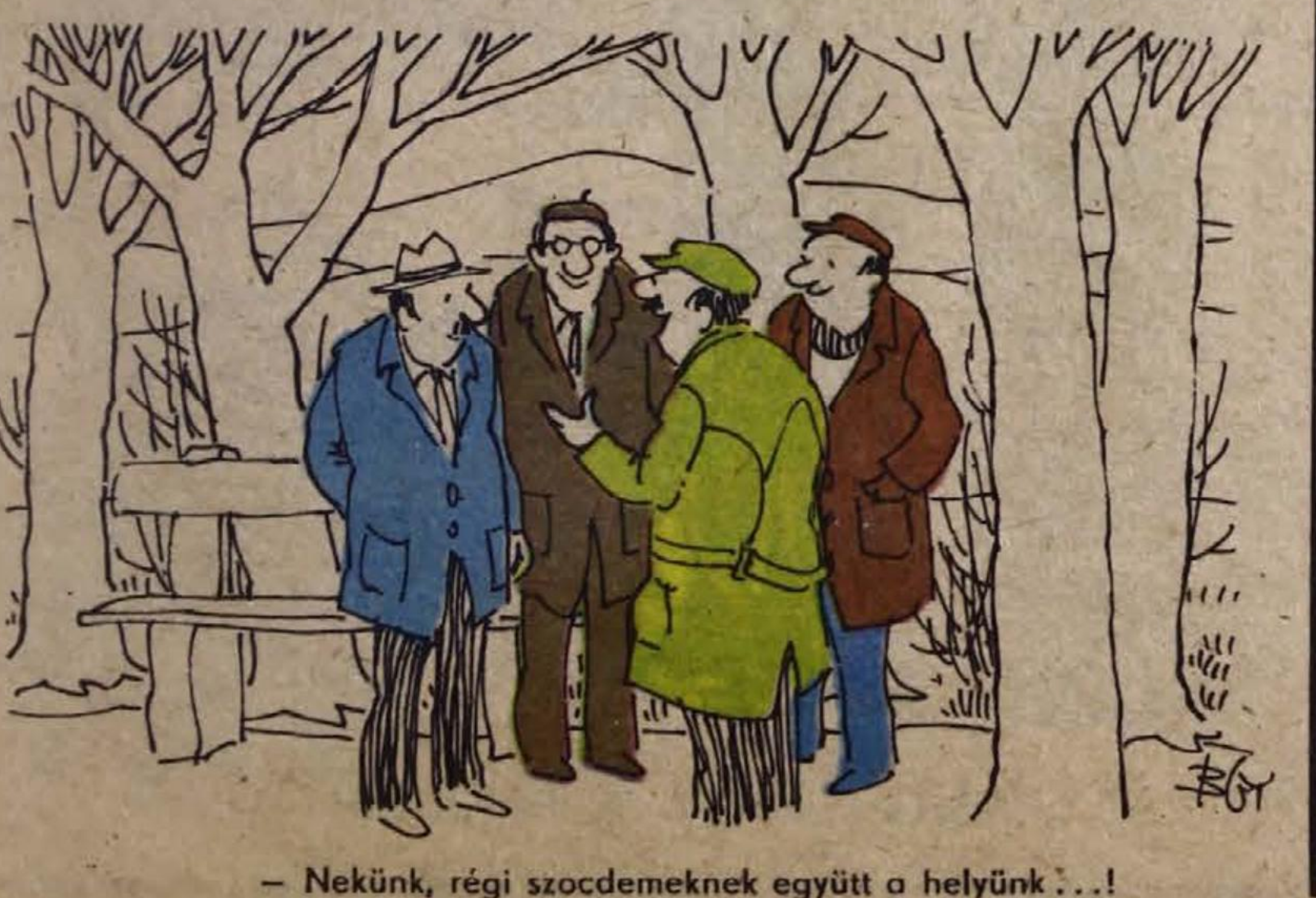

– Nekünk, régi szocdemeknek együtt a helyünk...!

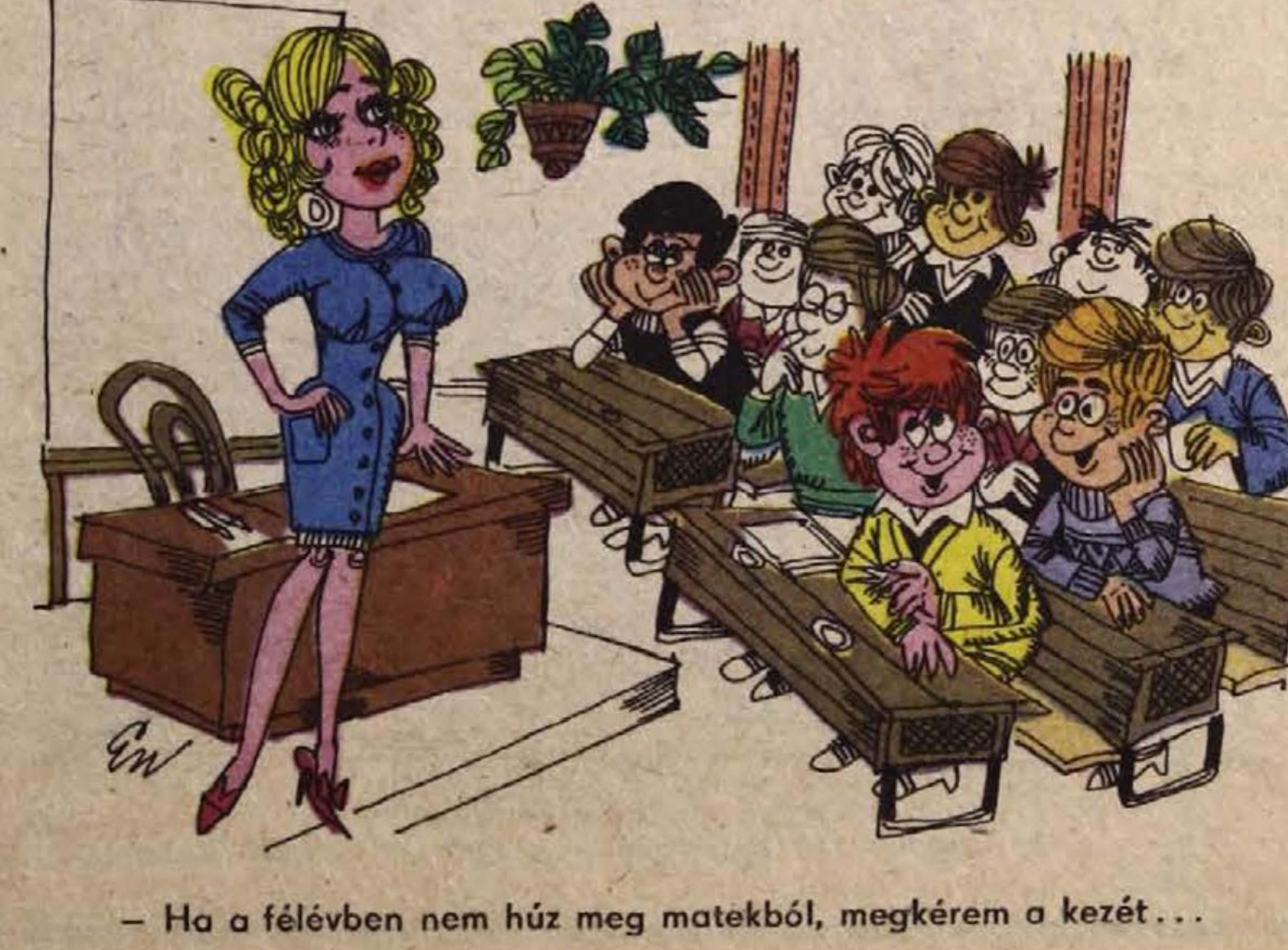

– Ha a félévben nem húz meg matekból, megkérem a kezét...

MI MENNYI?

SUBA ALATT

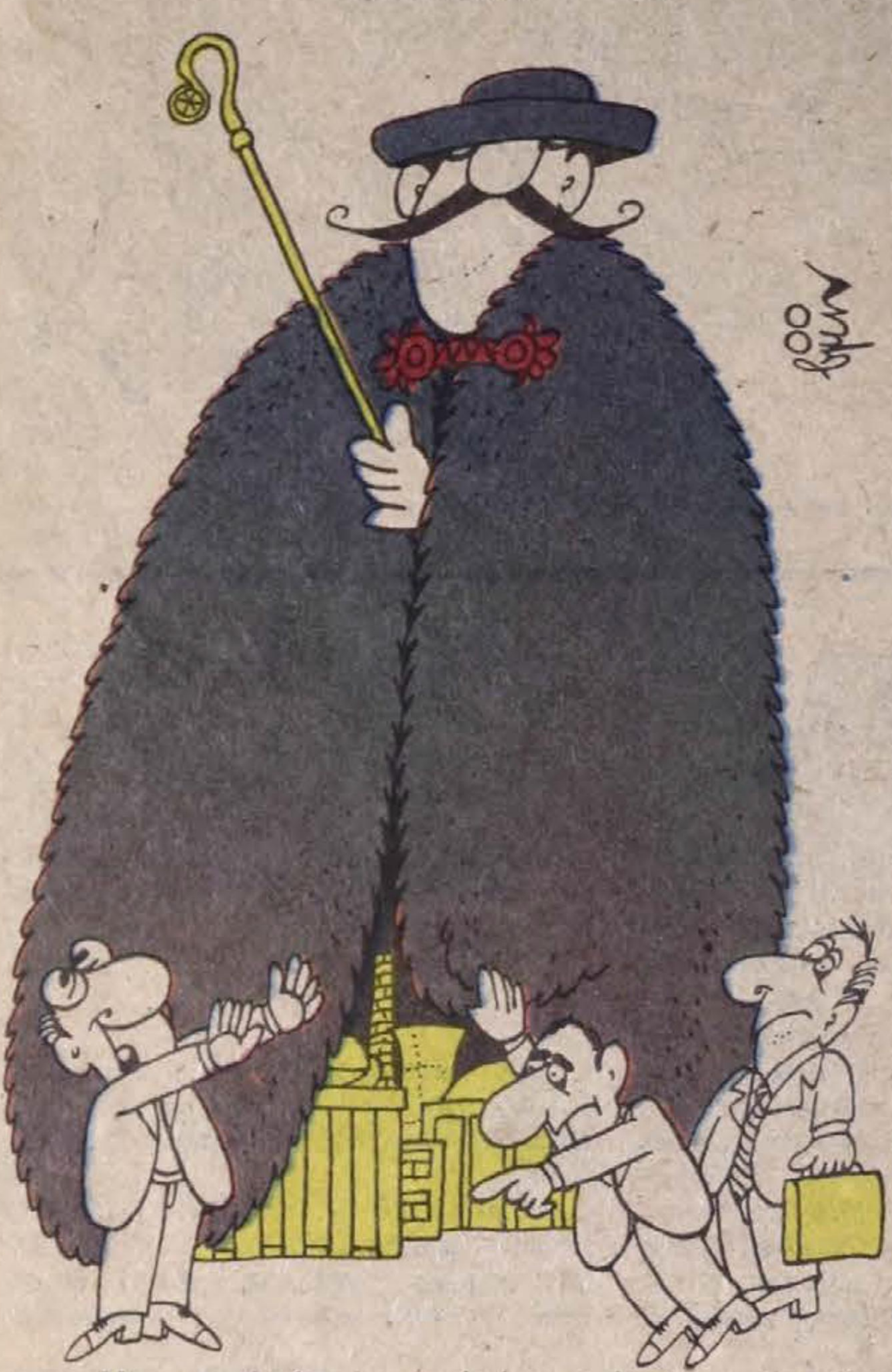

– Ugyan, elvtársak, ne bolygassuk, mennyibe is került az elfuserált beruházás . . .

ROMANTIKUS HŐS '88

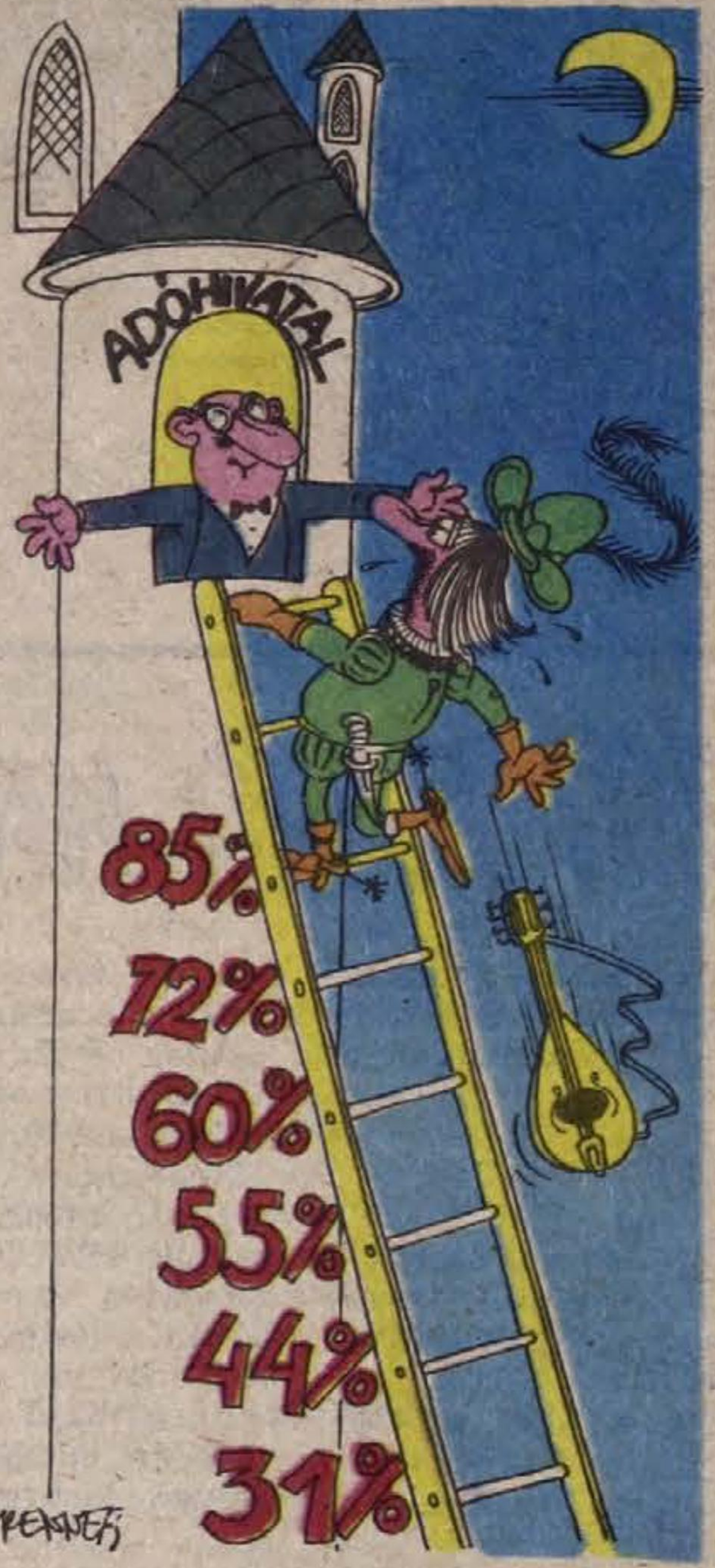
ADÓHIVATAL
85%
72%
60%
55%
44%
31%

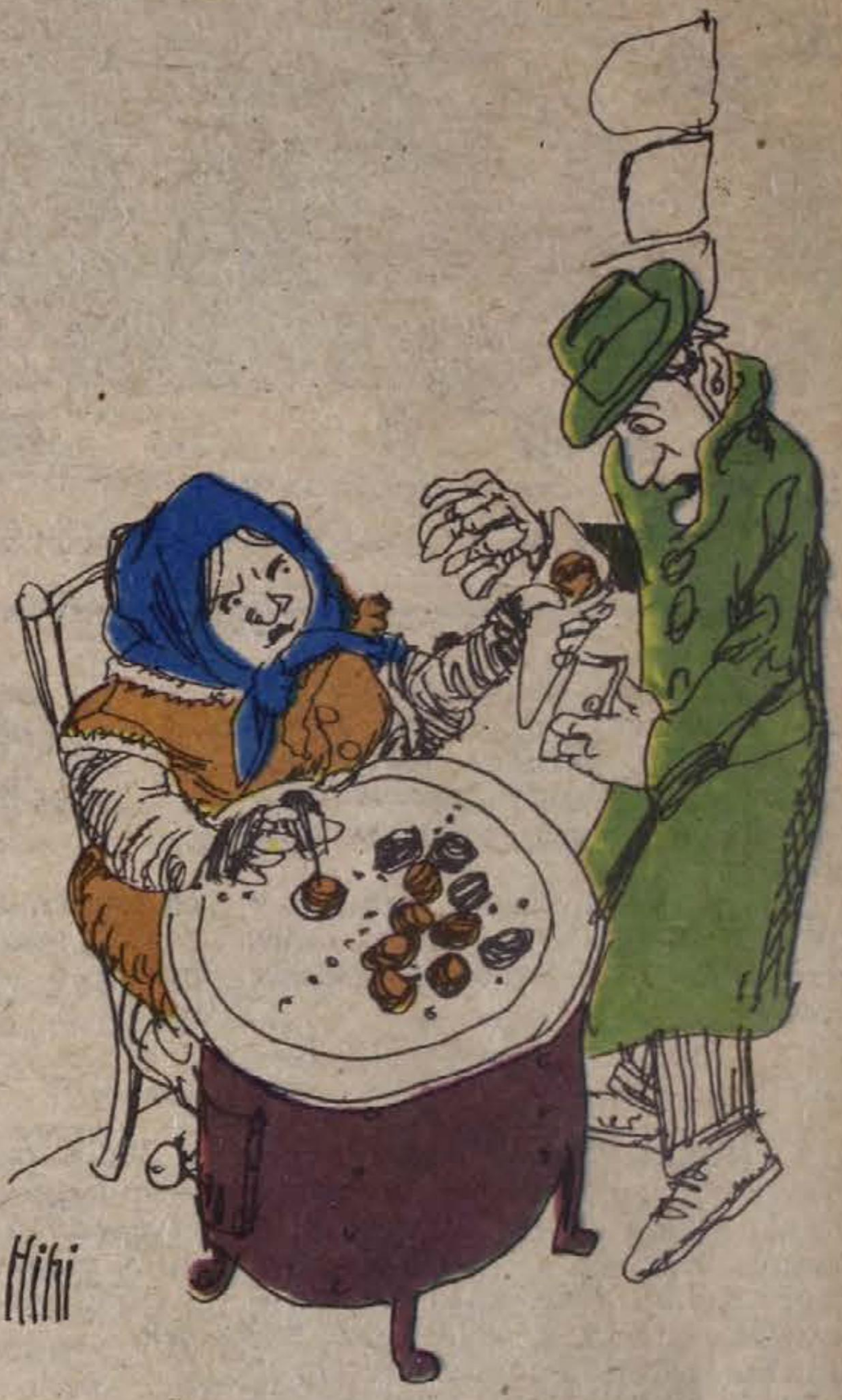

– Kérek számlát róla . . .

HÚSSZÁLLÍTÁS

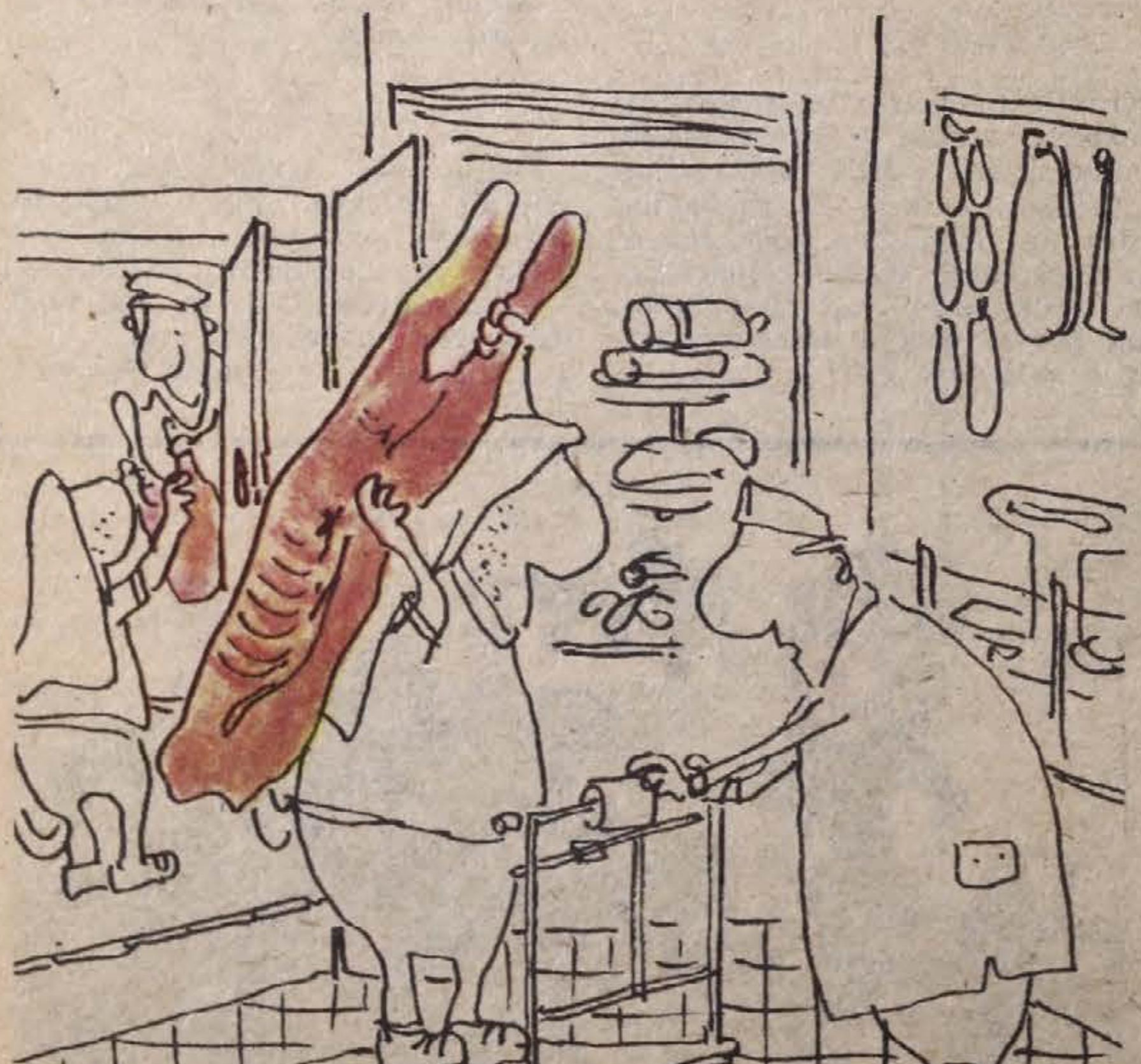

– Eppen hogy megvan, de legközelebb vegyen fel valami nehezebb bakancsot . . .!

ADÓHIVATALNOK

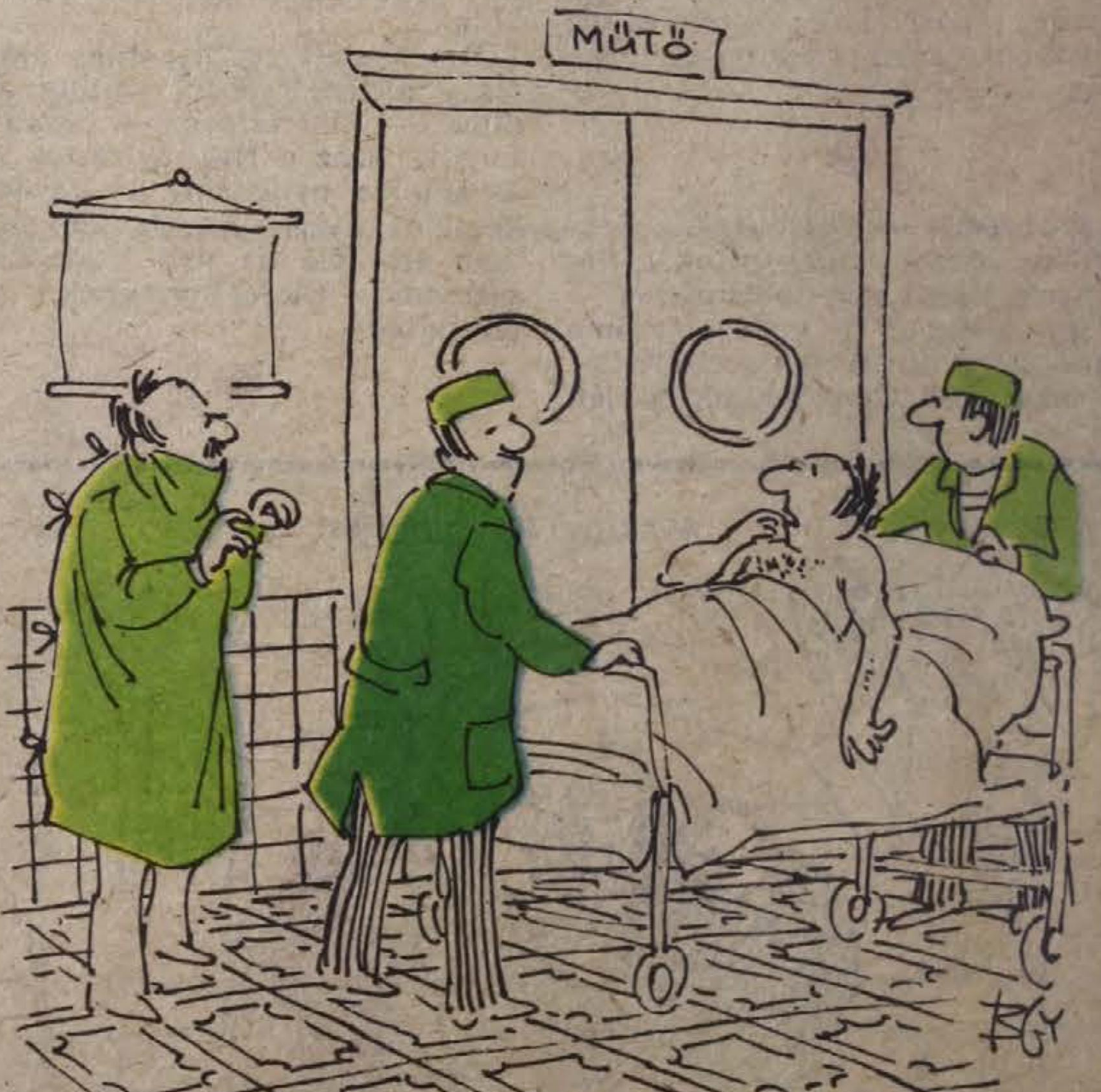

– Higgye el, doktor úr, nem leszek hálátlan . . .!

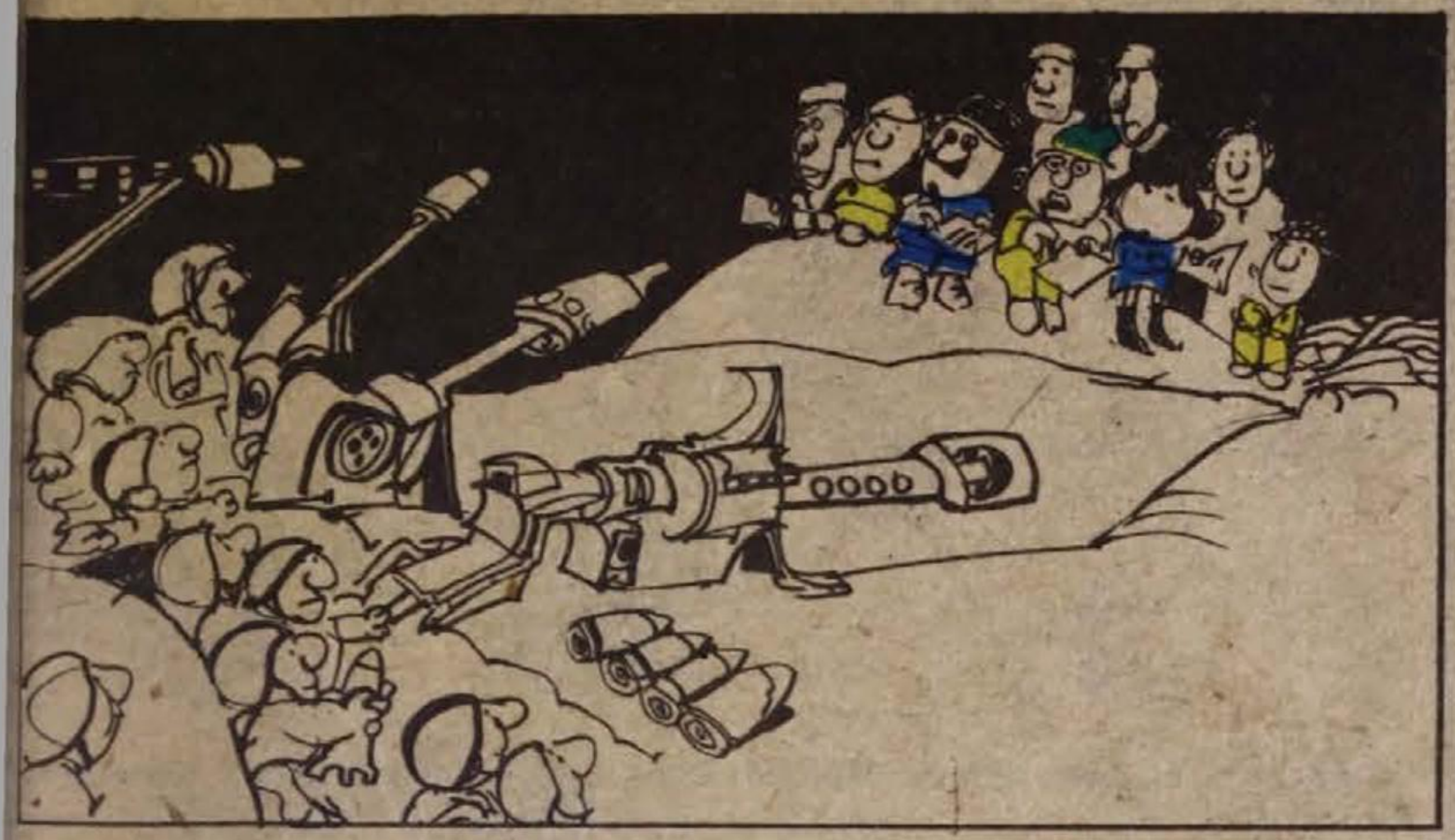

– Adófizetők vagyunk, csak a lövéseket jöttünk ellenőrizni.

ALKALMI VÉTEL

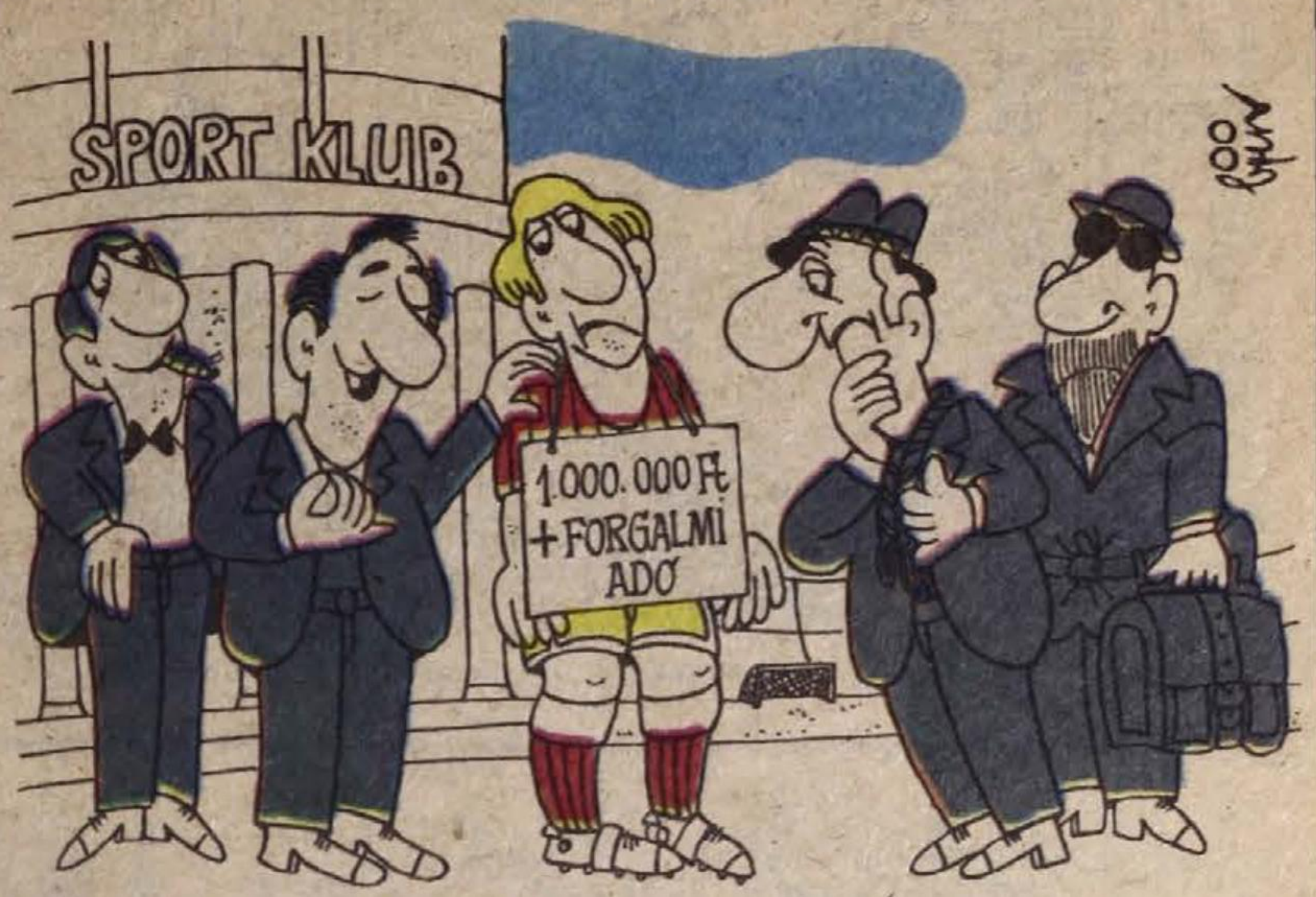
SPORT KLUB
1.000.000 Ft + FORGALMI ADÓ

LABIRINTUS

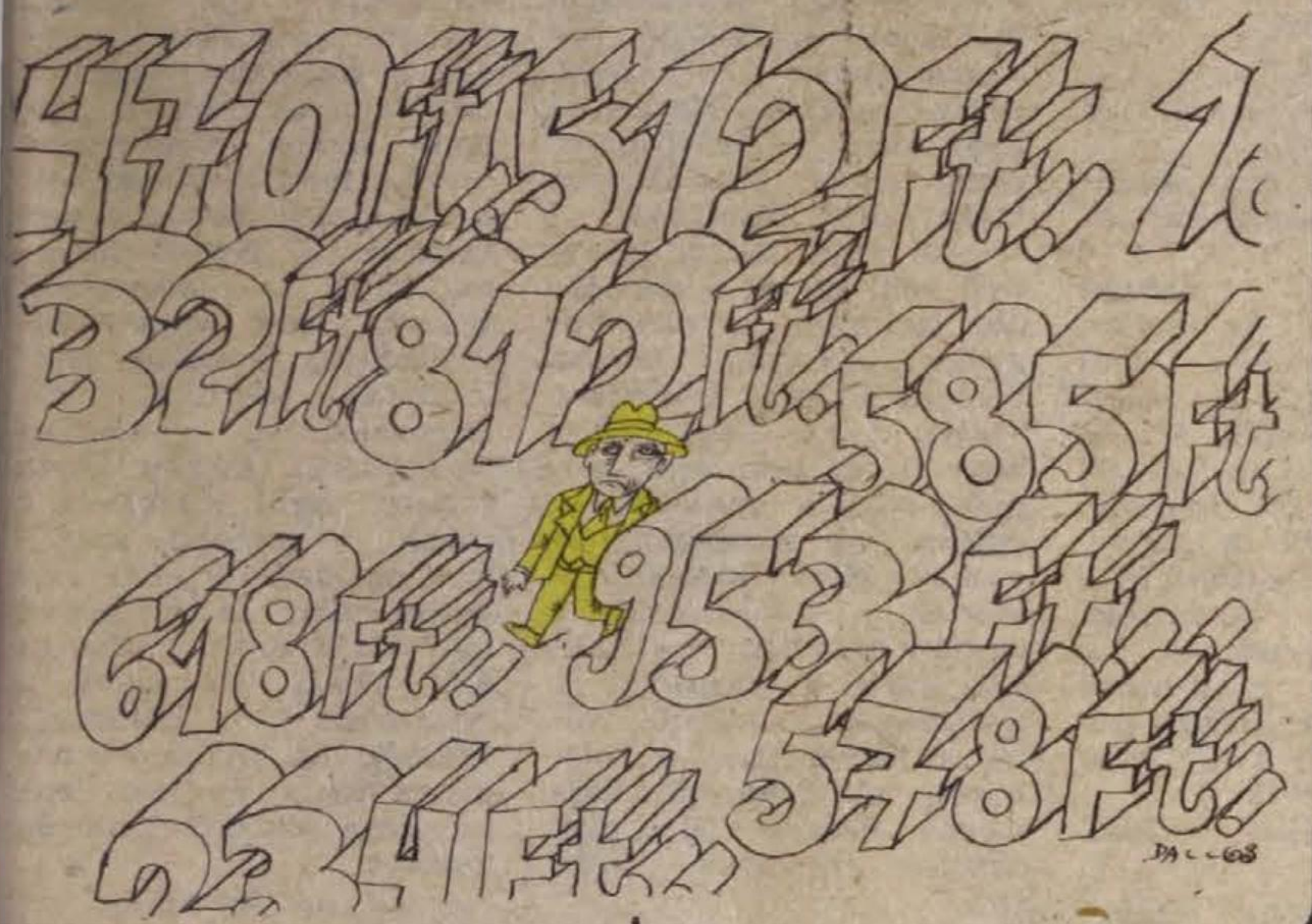
470 Ft.
512 Ft.
32 Ft.
812 Ft.
585 Ft
618 Ft.
953 Ft.
578 Ft.
224 Ft.

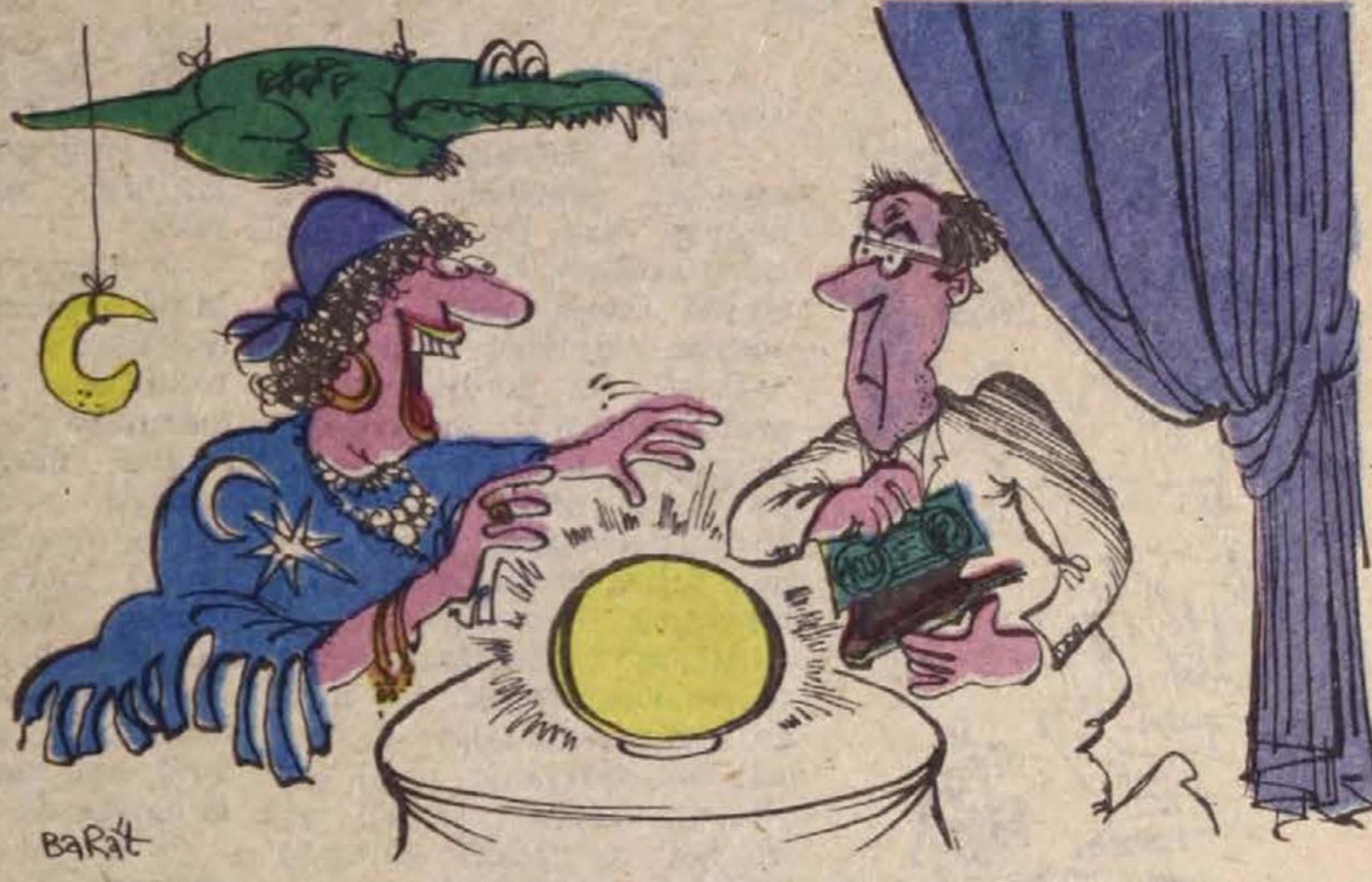

– Magának a jövőbe vetett hite nem ér meg annyit?

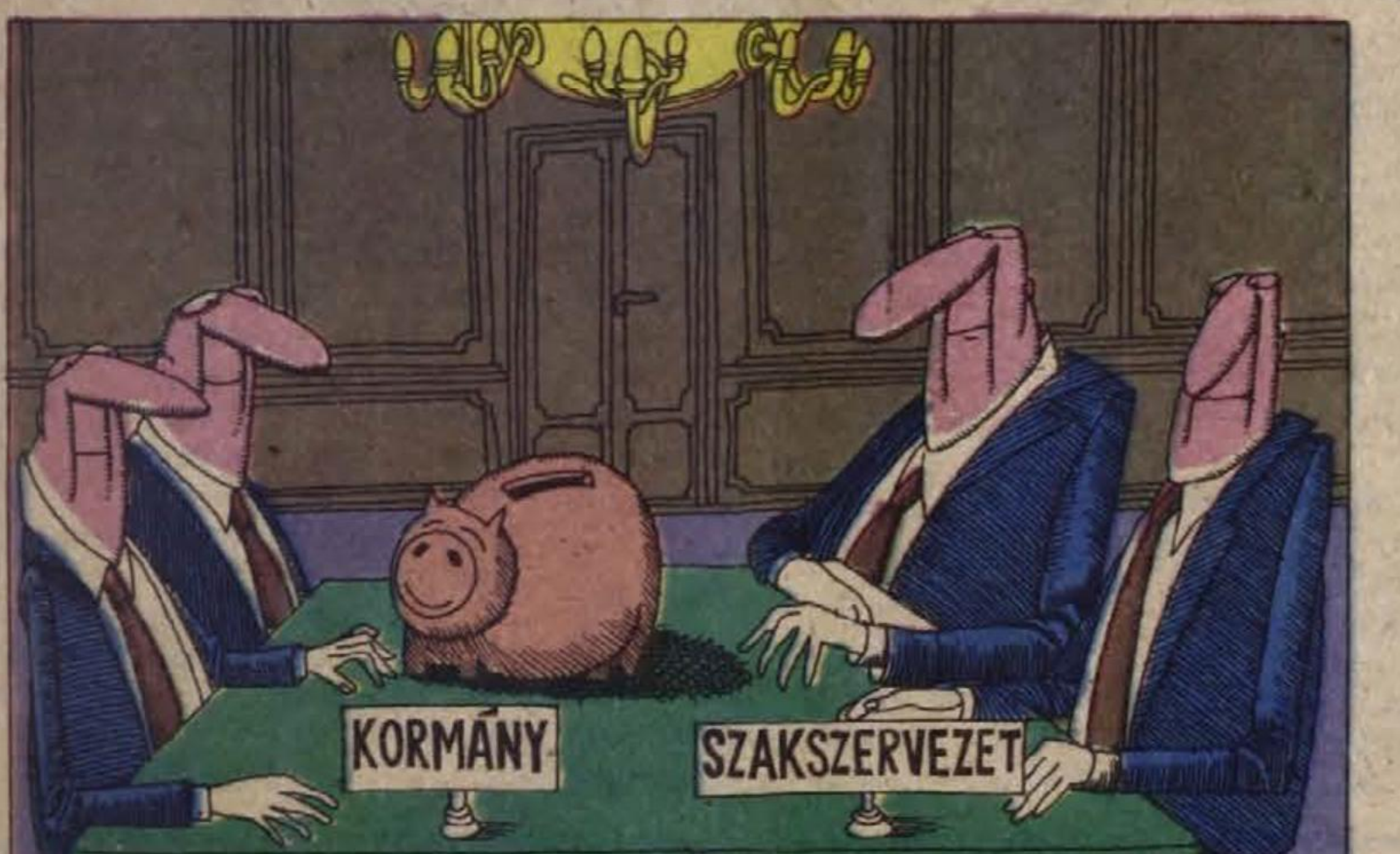
KORMÁNY
SZAKSZERVEZET
DUNAI

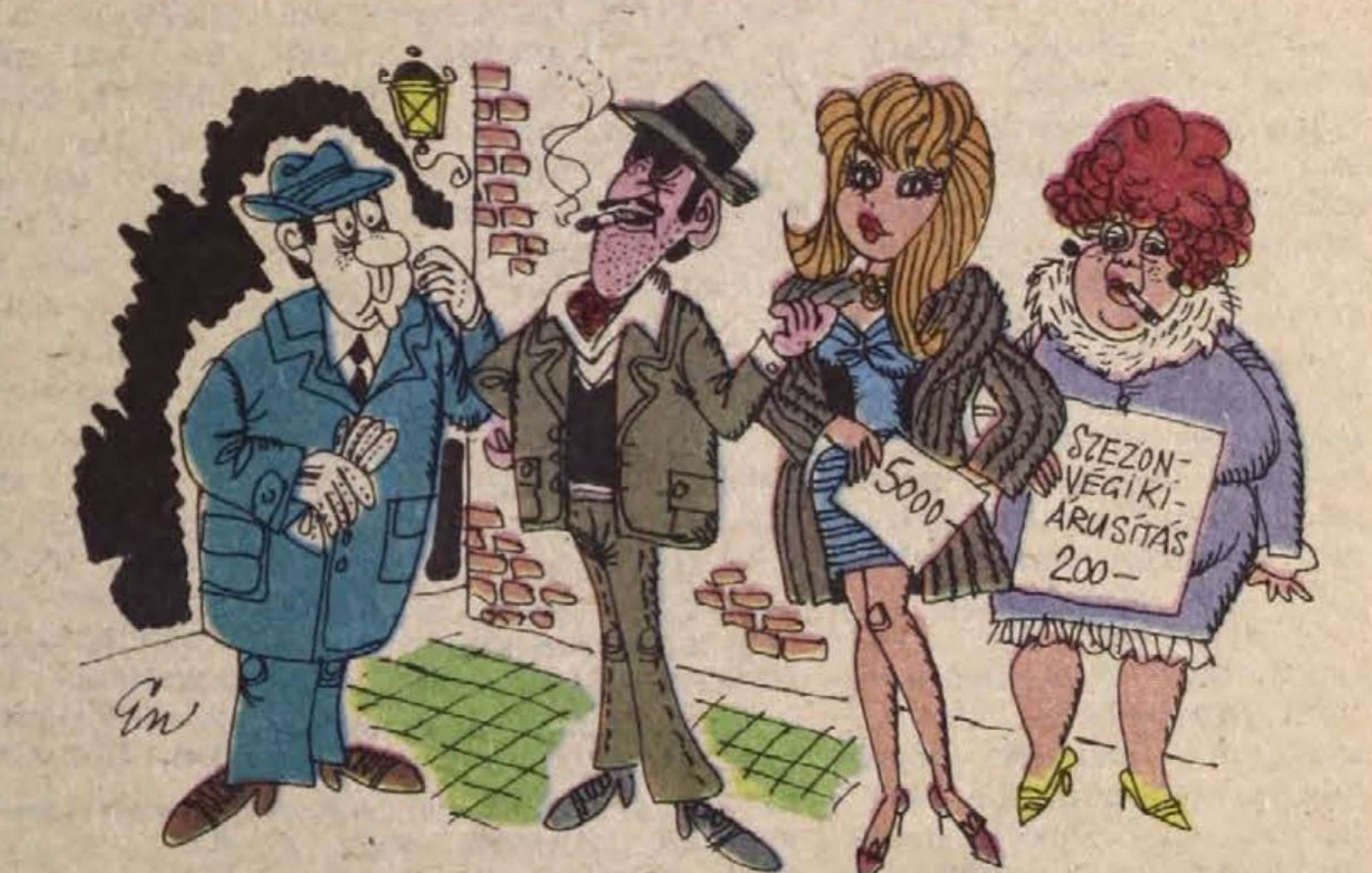
5000
SZEZON-VÉGI KI-ÁRUSÍTÁS 200–

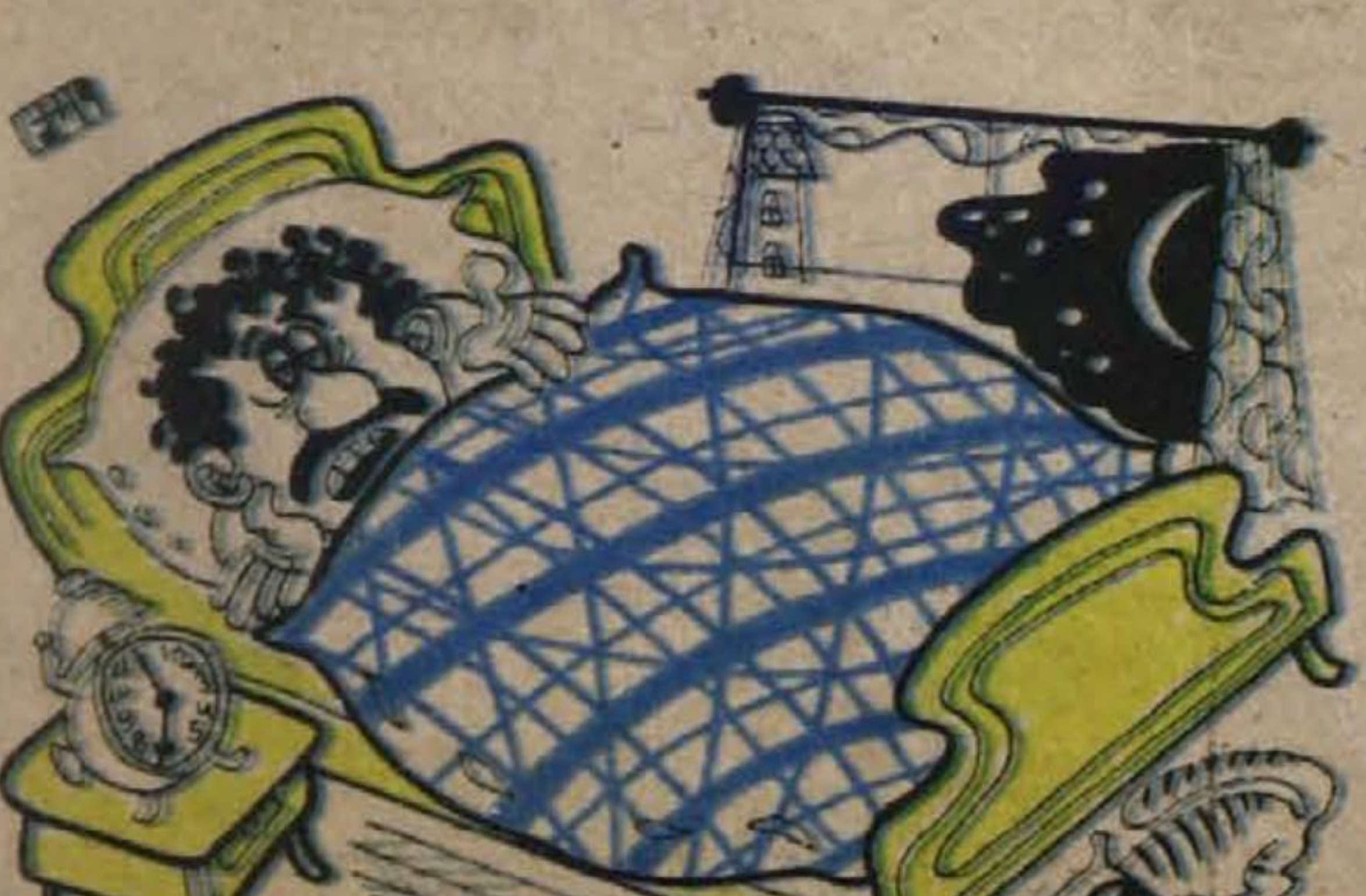

– Most még annyi. De hol van még a reggel?

ELGURULT 10 FILLÉRES

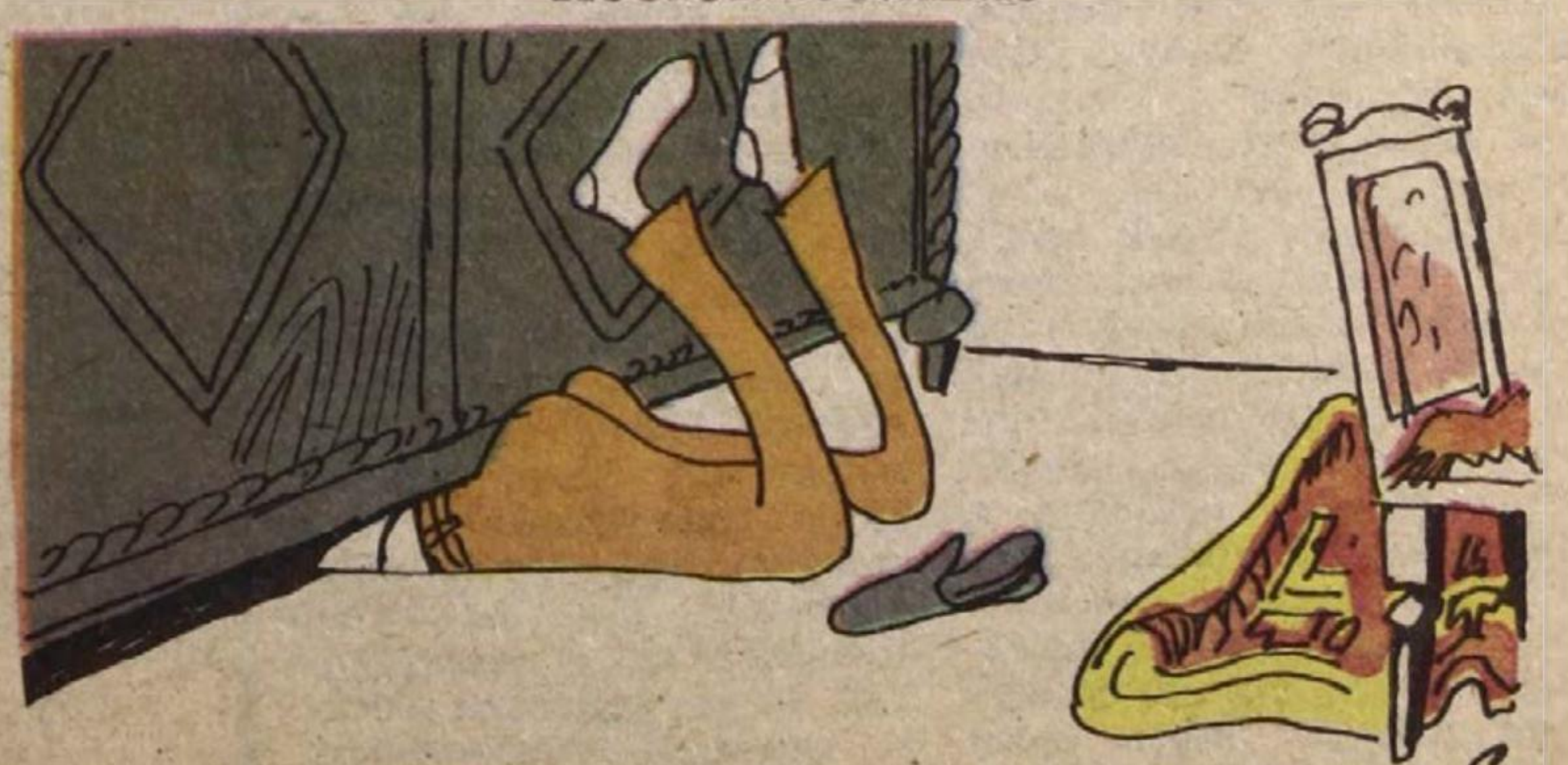

TANÁCSIAK

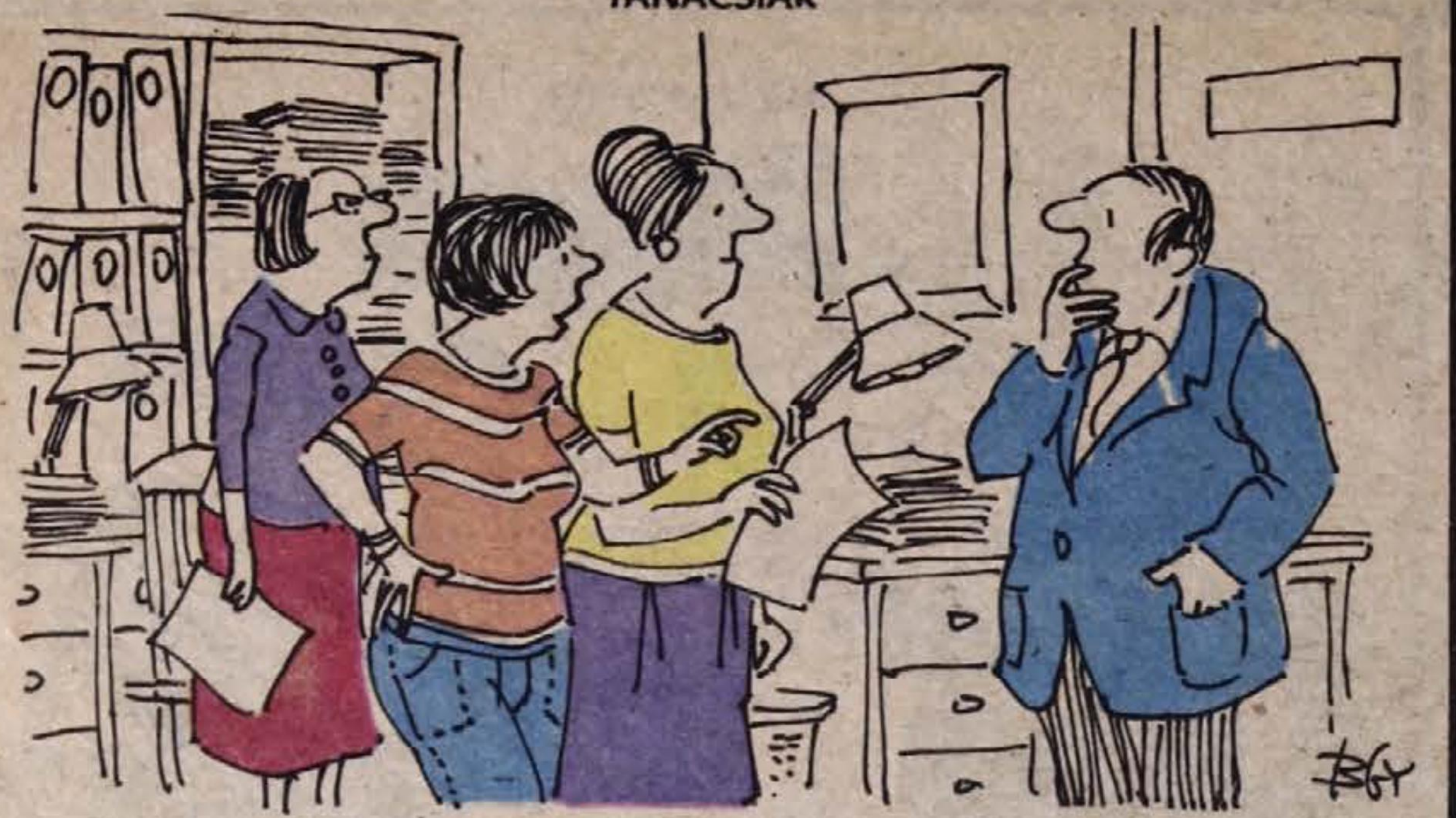

– Most, hogy a belügy alá tartozunk, harciasabbak lehetünk az ügyfelekkel?

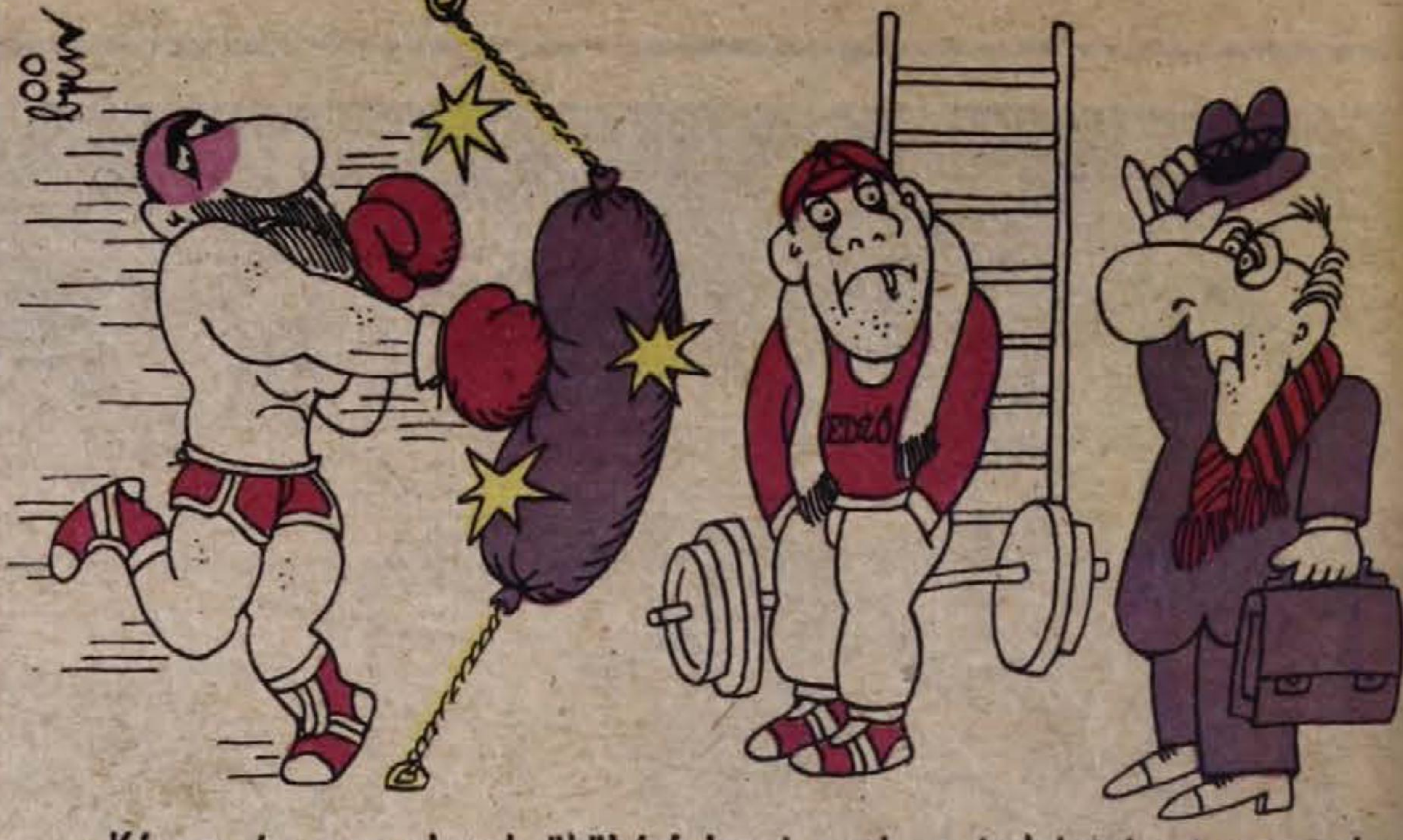

– Kérem, én nem akarok ökölvívó lenni, csak az indulataimat szeretném levezetni! . . .

Szóból ért az ember

— Nem, Fjodor Mihajlovics — mondta fejcsóválva a könyvkiadó vállalat igazgató-tulajdonosa, miközben vörös szakállát simogatta —, szó sem lehet több előlegről. Maga a Dareiosz kincsét is elkártyázná, ezért arra kérem, ne is hivatkozzék a szentekre, ahogyan szokta. Egy vagyonnal tartozik nekem is, a könyveit meg a kutya sem veszi.

Az író meghökkent:

— Hogyhogy nem veszik? Már megbocsásson, Iván Szergejevics, én beleteszem szívemet-lelkemet a regényeimbe, maga meg itt ócsárolja a remekműveimet, hogy a maga kifejezését használjam.

— Remekművek, remekművek! Szeretek túlozni, hiszen tudja. Ennyit minden író elvár a kiadótól. De ne engem idézgessen, hanem a vevőket, akik csengő pénzt adnak azért, hogy valami jó kis olvasnivalót szerezzenek be szabad idejük agyonütésére. Maga meg . . . eh!

— Már megint kezdi? Éppen eleget ócsárolta a Bűn és bűnhődést. Már kívülről tudom az idétlen kifogásait: miféle bűnügyi regény az, amelynek már az elején tudni lehet, hogy ki a gyilkos. Magában egy esztéta veszett el.

A kiadó türelmetlenül legyintett:

— Ne csavarja ki a szavaim értelmét, ehhez bezzeg ért! Én nem azt kifogásoltam, hogy már az elején leírja, mire készül, hogyan gyilkol Raszkolnyikov. Az a baj, hogy utána nincs semmiféle csavarás, meglepő fordulat. Az olvasó elvárja, hogy becsapják, az orránál fogva vezessék, mellbevágják valami olyan váratlan fordulattal, amire nem számított. De maga olyan hiú, hogy azt hiszi, ha elfogadja a jó tanácsot, akkor leesik az ujjáról a gyűrű amelyet különben már régen zálogba csapott. Az indulás megjárja, de a folytatás leül. Mert, ha teszem azt, a végén kiderülne, hogy Porfir a gyilkos tudja az a mókus, aki mondjuk, vizsgálóbírónak adja ki magát, akkor az olvasó legalább érzi, hogy nem akármire adta ki a pénzét. Elavultan ír, galambocskám, az a legnagyobb baj!

— Hogyhogy elavultan? Már az irályomat is kifogásolja?

— Nem az irályát, a szégyenlősségét! Magának Igor korábban kellett volna írnia. Például arról, hogy a gólya hozza a gyereket. Mondja, tényleg azt hiszi, az emberek azért vesznek könyvet, hogy a tiszta erkölcs igéit énekeljék?

— Igazságtalanság, oh, könyvkiadó a neved! — kiáltott közbe az író. — Arról bezzeg nem beszél, hogy éppen ebben a kifogásolt regényben egy prostituáltat szerepeltettek. Ehhez mit szól?

— Hogy oda ne rohanjak! — mondta nevetve az ószláv mondásokat kedvelő kiadó. — Csinált belőle egy szent apácát. És a foglalkozásáról egy szó sem esik. Pedig mindenkinek fáj, ha nem foglalkoznak a munkájával. Maga gondosan kerüli ennek a mesterségnek a szakkifejezéseit. Mindent az olvasó képzelőerejére, emlékeire és szókincsére bíz. Ez fárasztó és unalmas.

— Hogyan? Azt kívánja, hogy malacságokat írjak?

— Malacság, ugyan! Merő biológia. Az élettan csodálatos tényeit nem tudomásul venni — álszemérmesség! Szóból ért az ember, vagyis az olvasó. Igényli a nyílt beszédet. Minél őszintébb a könyv, annál jobb. Életszerű. Az emberi nyelv csodálatos. Mindennek megvan a maga neve. Az angol négybetűs szavaknak nevezi azt, amit maga nem is hajlandó leírni.

— A cirillika sokkal gazdagabb.

— Ugye, hogy tudja? De ne aggódjék, ha hosszabbak a mi szavaink. Papírral még bírjuk, van elég fa Szibériában.

— De Iván Szergejevics, tulajdonképpen mit akar tőlem? Pornográf könyveket írjak? Rontsam meg az ifjúság erkölcseit?

— Pont magára várnak! — jegyezte meg szárazon a kiadó.

— Az ég szerelmére, azt akarja, hogy eldurvuljon az irodalom? A szent művészet nevében mi is káromkodjunk, mint a kocsisok? Disznó szavakat használjunk? Ide figyeljen, Homérosz és Tolsztoj egészen ügyesen ki tudta magát fejezni mocskos szavak nélkül is.

— De nagy jelentőséget tulajdonít különböző betűcsoportnak! A példái pedig rosszak. Homérosz talán nem is élt, Tolsztoj pedig éppen elég durván tudta szidni Napoleont.

— A gróf úrnak könnyű volt, de én a köznéphez tartozom. És nem vagyok hajlandó tovább rontani a nép erkölcseit. Tudja, Iván Szergejevics, hogy miért beszélnek csúnyán még a gyerekek is, otthon, az iskolában, az utcán? Mert ilyesmit olvasnak a könyvekben, a szépirodalomban, ezt hallják, látják a színpadon is. És ha már feltalálták volna a filmet meg a televíziót, ott sem látnának mást. Ehhez én nem nyújtok segédkezet, nem én!

— Az ég szerelmére, Fjodor Mihajlovics, hát nem veszi észre, hogy másról beszél, mint Olga Bodova, amikor a vodka árát kérik tőle? Az irodalomnak az életre kell tanítania a minden új iránt fogékony gyermekeket. Ki segítse őket át a nyelvi nehézségeken ha az írók megmakacsolják magukat? Ismerem a novelláját a szegény csinovnyik esküvői lakomájáról. A táplálkozás, az étkezés nagyon fontos, de a táplálék felvételének, megemésztésének, az élettanilag oly fontos anyagcserének miért csak ezt az egyetlen állomását dolgozza fel írásaiban? Biológiai szempontból ez roppant hiányos szemlélet. Magának a mellékhelyiségek, a civilizációnak ezek a roppant fontos intézményei mintha nem is léteznének. A közönség pedig éppen ezeknek a rejtett folyamatoknak a kifejezéseit igényli, mert szeret felszabadultan kacagni, csiklandósan derülni, kukucskálni, és elsősorban azt akarja nyomtatásban olvasni, amit különben ő maga is kimond napjában százszor is. Fel kell szabadítani az irodalmat az álszemérem rabsága alól. Hova lett önből a dekabrista bátorság? Tudnék én ajánlani magának tehát, ha nem lenne olyan átkozottul hiú és makacs.

— És mi lenne az? — kérdezte az író fojtott hangon.

— Kis Orosz Pornográfia!

— Hát ide figyeljen! — csattant fel az író. — A jó édesanyját . . .

Folytatta és be is fejezte a mondatot. Csúnya és sértő gyanúsítás lenne egy ilyen nagy íróval szemben feltételezni, hogy nem tud befejezni egy mondatot.

A kiadó elégedetten bólintott:

— Látja, megy ez. Csak akarni kell, Fjodor Mihajlovics, galambocskám!

Feleki László

– Amióta ilyen keveset vásárolnak, nehezebb őket átverni . . .

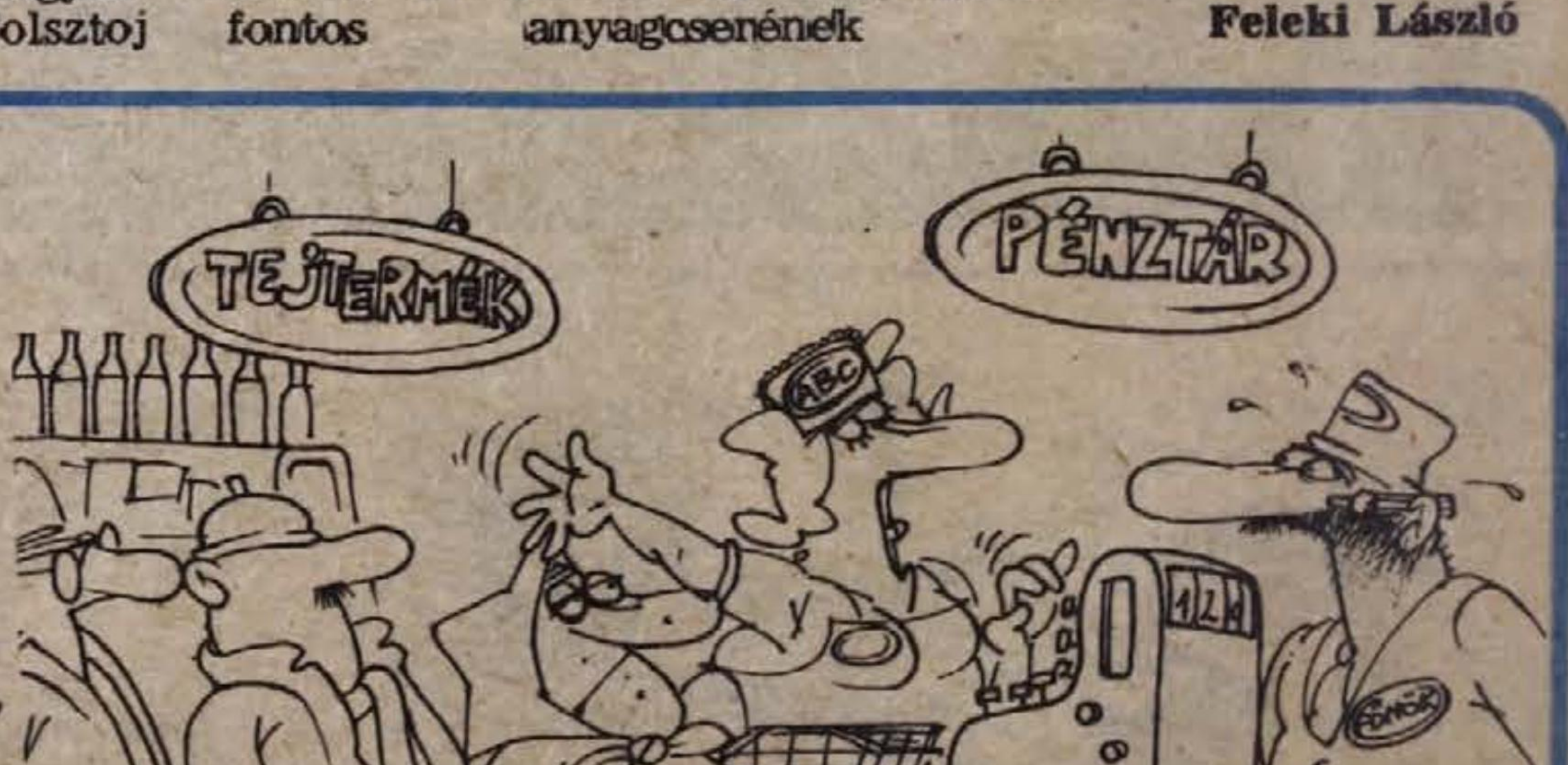

FÜLÖP, BALÁZS-PIRI VÁRNAI, DUNAI, HEGEDŰS, DALLOS

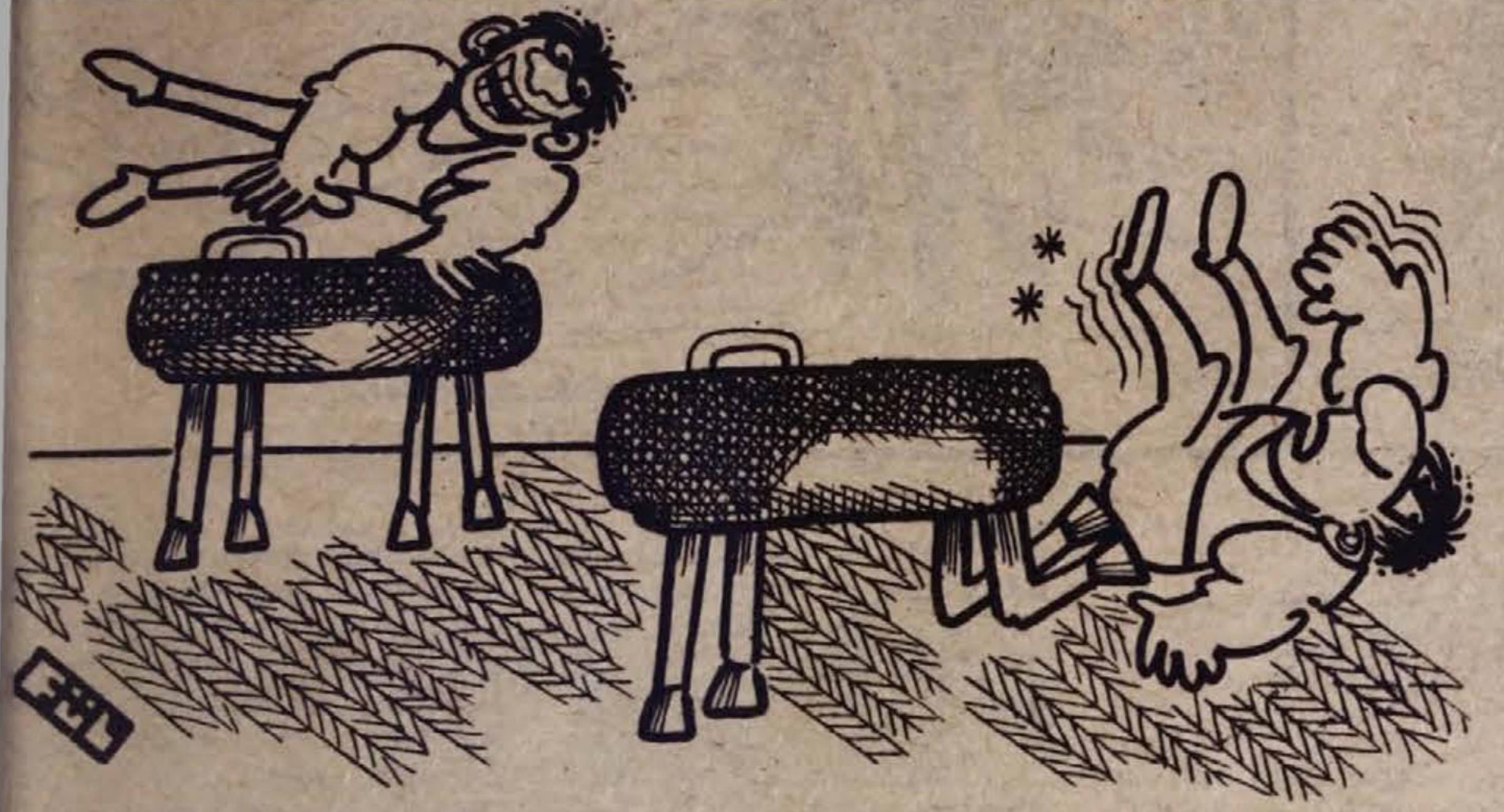

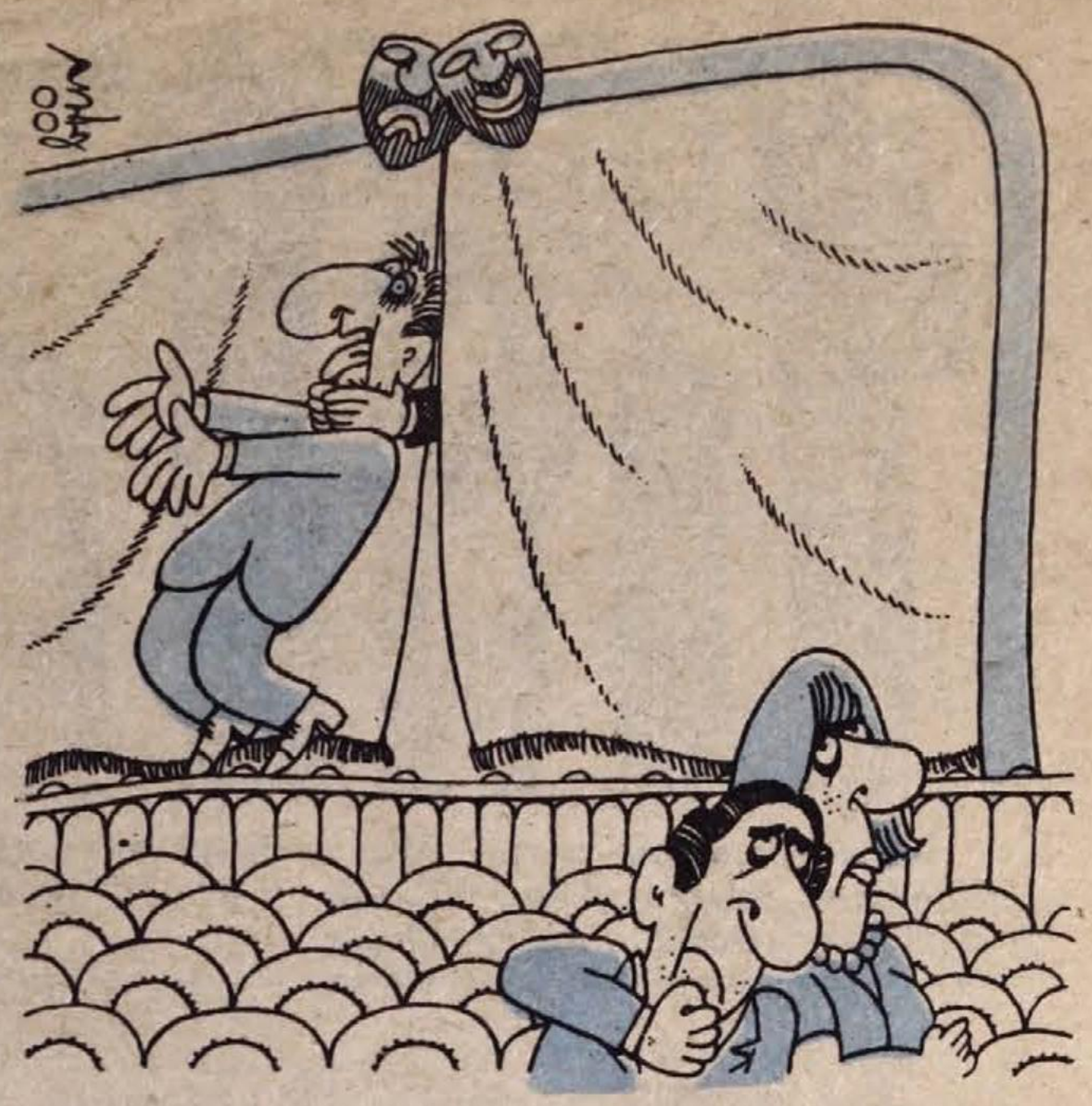

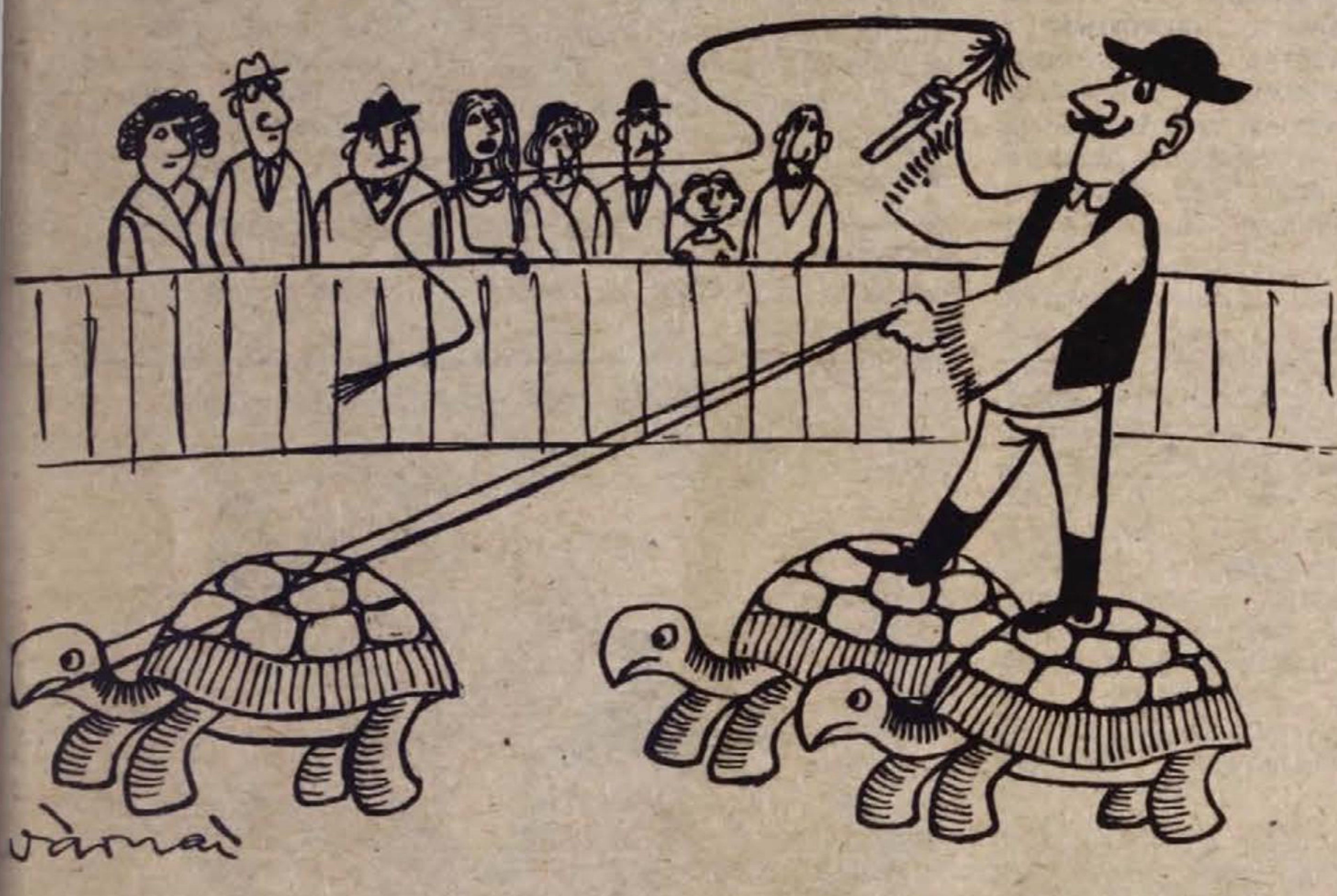

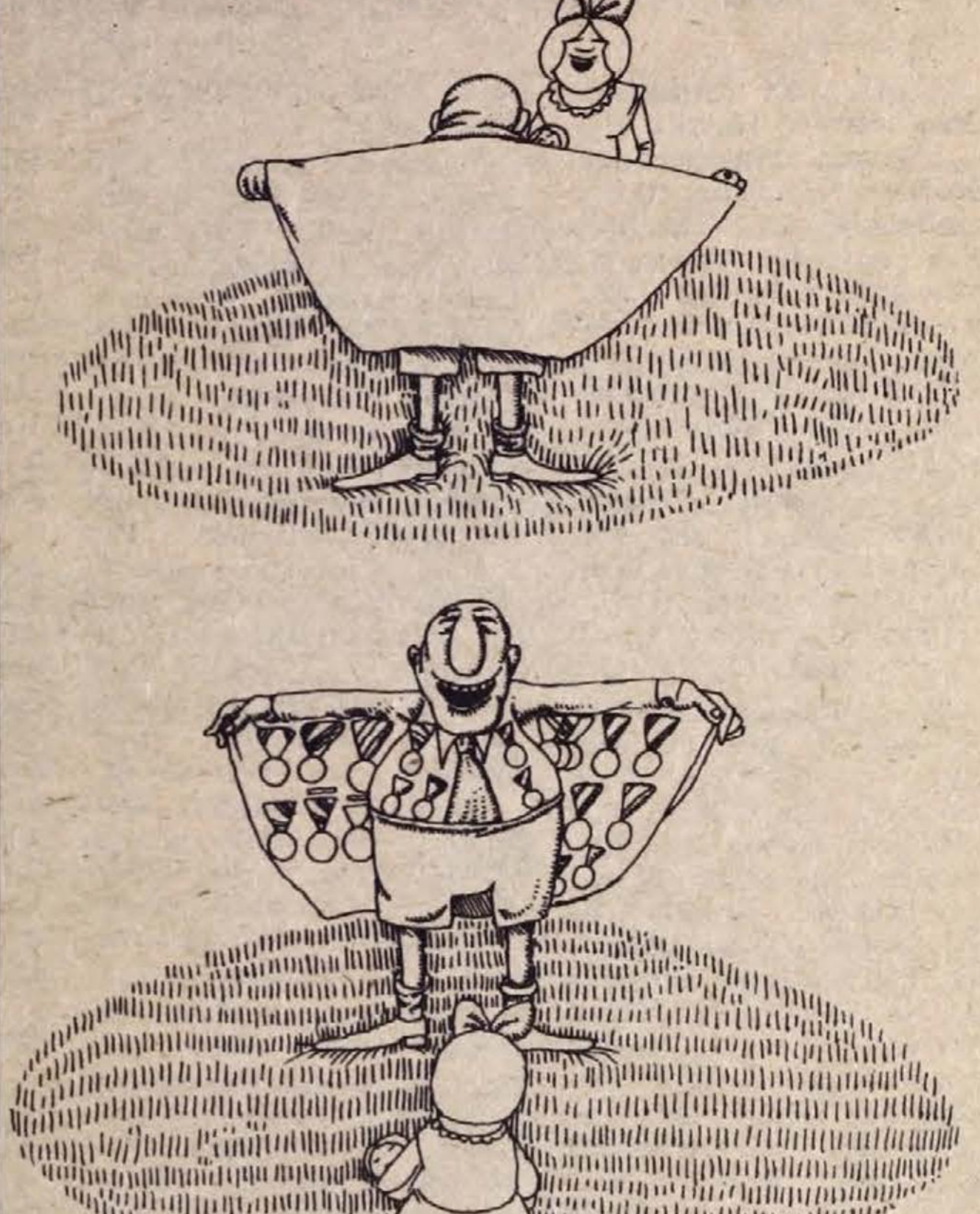

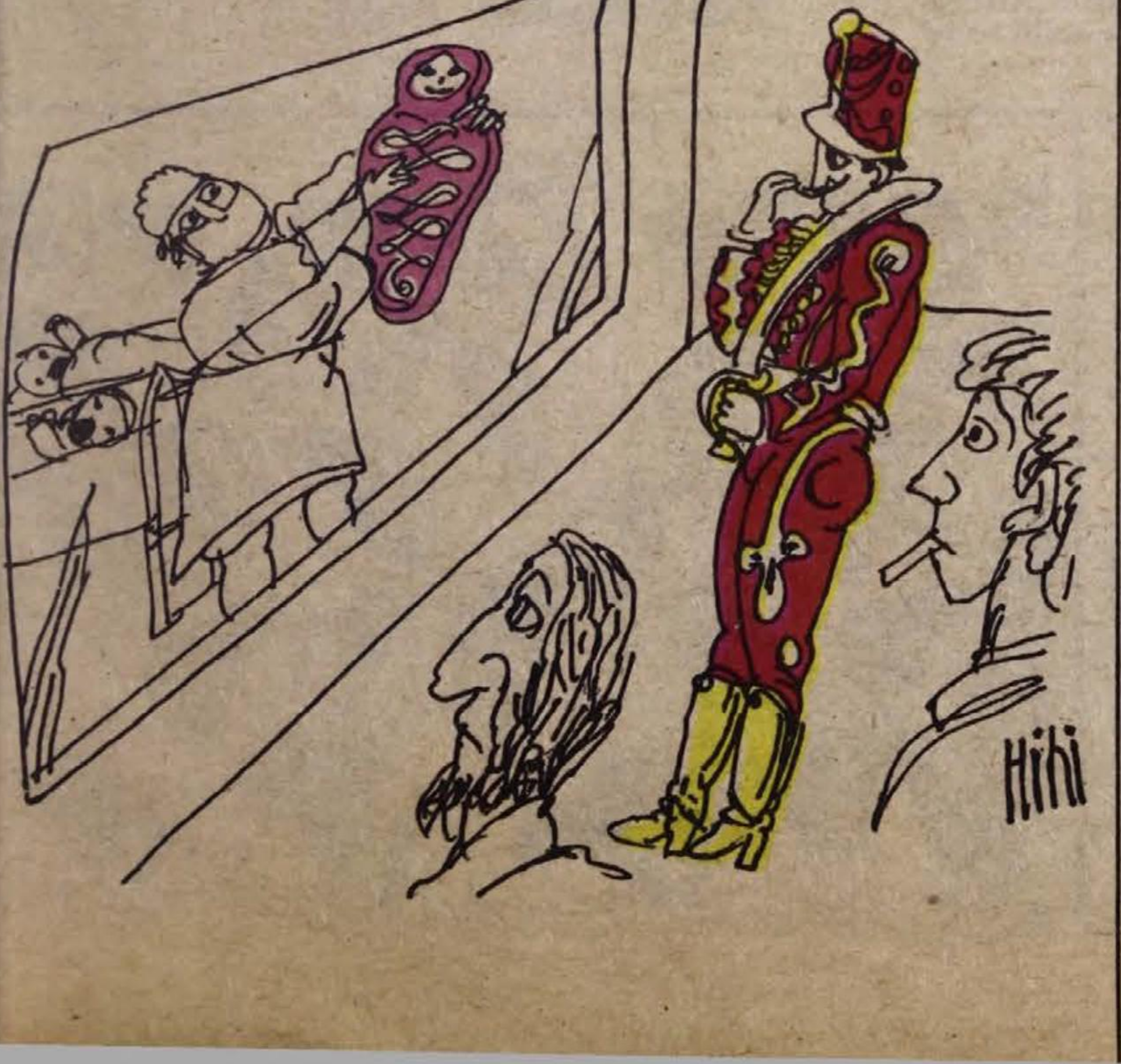

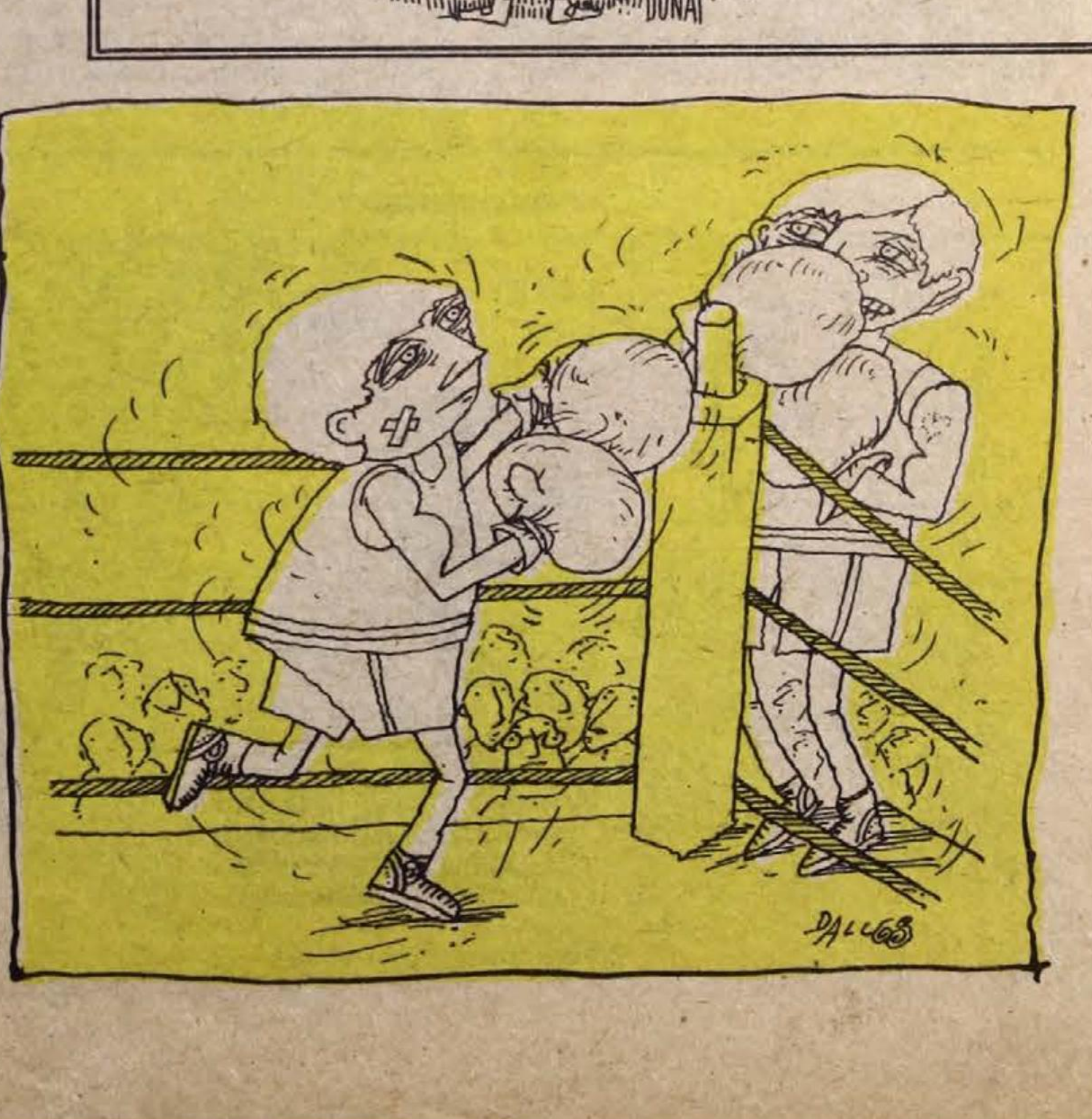

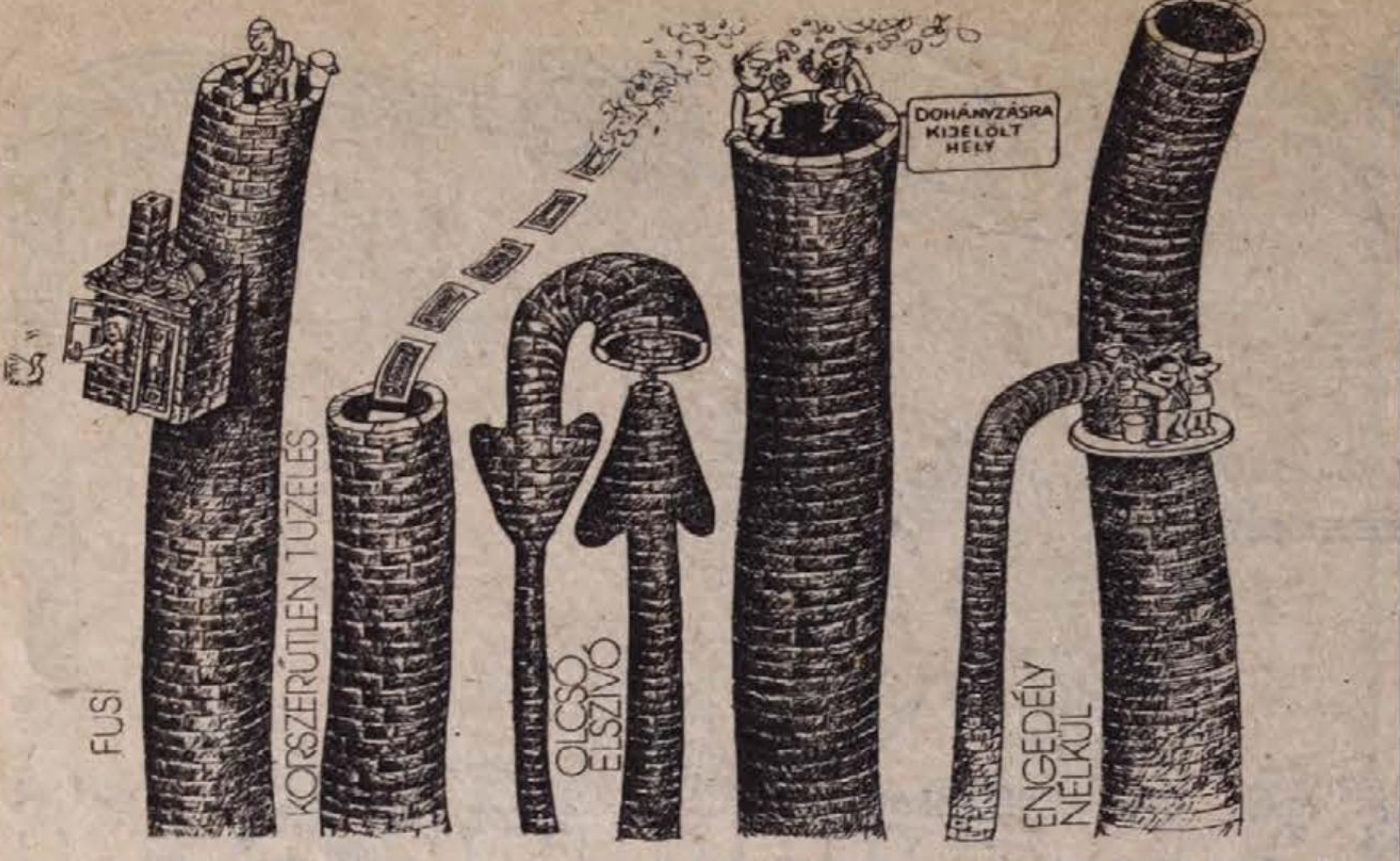

Földes Vilmosnak, lapunk állandó külső munkatársának karikatúrakiállítása február 12-én, 16.30-kor nyílik a dorogi galériában. A kiállítás március 2-ig tekinthető meg.

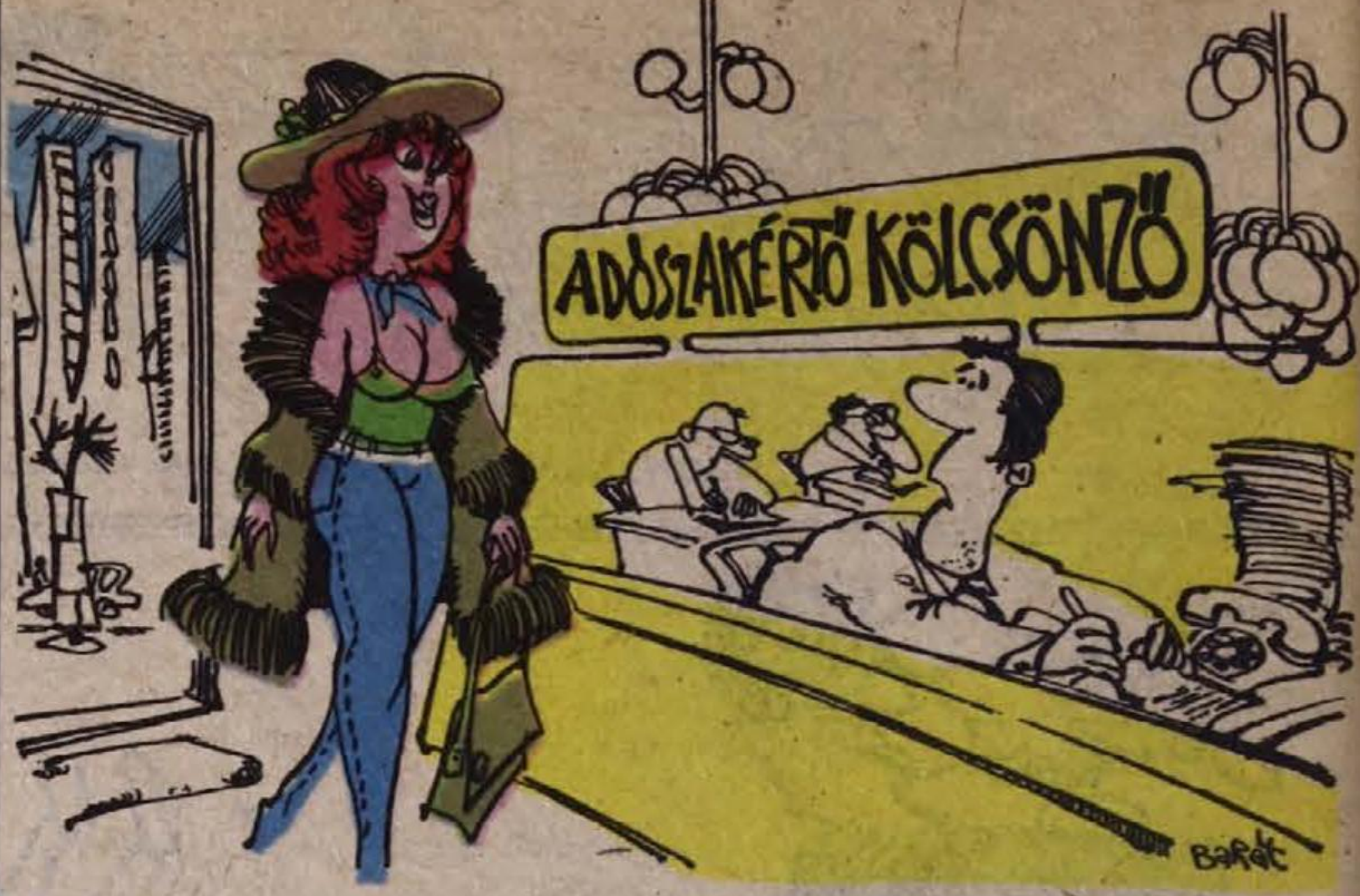

– És huszonnégy órára mennyibe kerül?

FOLKLÓROZUNK

Nálunk, az Általános Rézműveknél tavaly óta az igazgató utasítása értelmében szigorúan tilos a munkahelyeken megünnepelni egymás névnapját, nincs koccintás, nem szabad felköszönteni a közvetlen főnököt, a kedvelt kollégát, mondjuk a születésnapja alkalmából.

Nem akarok dicsekedni, de ilyen kisstílű igazgatói rendelkezéssel a mi kollektívánk eszén nem lehet túljárni. Mi azóta is ünnepelünk, töretlenül. Csak kicsivel másként.

Tavaly februárban, Mátyás napján nem a gyáregységvezetőnk névnapját köszöntöttük, hanem Az igazságos Mátyás alakja a Duna menti népek hiedelemvilágában címmel néprajztudományi szimpóziumot tartottunk amatőr folklóristáknak. Az csak a véletlen műve volt, hogy A scsevapcsicsa elkészítésének délszláv változatai elnevezésű és kóstolóval egybekötött korreferátum a gyáregységvezetőnk iránti tiszteletből hangzott el a Három sóher gyászhuszár étteremben, tudván, hogy a főnök anyai ágon szerb rokonokkal is dicsekedhet.

A Sándor-napról csak annyit: mérföldkő a vállalaton belül folyó alkoholellenes küzdelemben. Tavaszköszöntő rigmusok, versikék és gyermekjátékok a Pest—Pilis—Solt—Kiskun vármegyei Galgamácsán címmel a bácsikám 1939-ben írt szakdolgozatát olvastam fel népes gyülekezet előtt a Púpos csaplárosné csárdában, amikor a jelen levő és gyermekrigmussal felköszöntött Csipcsala Sándor, a vállalat tanácsosa címmel kitüntetett piackutatási osztályvezető ünnepélyes fogadalmat tett: ha két nap alatt sikerül kijózanodnia, elvonókúrára jelentkezik, és állami gondozásban lévő gyermekeit is hazaviszi.

Emlékszem, a Sánta verébben olyan fontos néprajzi témákat beszéltünk meg, mint például a májusi fagyosszentek — Szervác, Pongrác, Bonifác — hatása századunk meteorológiai prognosztikájára, aztán Borivó szokások a Kisalföldön, avagy a Kun és székely telkes jobbágycsaládok kiváltságos jogai a kanosításra a középkorban. Szép emlék marad az a Béla-napi találkozó és eszmefuttatás is, amelynek a Csipkeverés cigánymuzsika dallamára a Sárközben címet adtuk. Ekkor verte el egyhavi fizetését Kelenczés Béla barátunk, a szervezési osztály vezetője.

Az év során megemlékeztünk az Iván-napi tűzugratásról, az Alföldön dívott Luca-napi szokásokról, s egy alkalommal, András napján megpróbáltuk eljárni a büdös vornyikot, a bukovinai székelyek hajnali lakodalmi táncát a 2-es üzemegység vezetőjének lakótelepi lakásán, de a szomszédok kihívták az URH-s rendőrjárőrt, így a látványosság félbeszakadt.

Ja, azt elfelejtettem mondani, hogy közben az Általános Rézművek tönkrement, megkezdődött a szanálás, és egy csomó embert elküldtek a cégtől. Én egy ipari szövetkezetbe kerültem átvevőnek. Itt január elsejétől érvényes a szeszstop, a névnapok megünneplésének a tilalma. Nincs semmi baj, ment az ötletem alapján folklórbemutatókkal készülünk József-napra. Védekezési eljárások fokhagymával, gatyamadzaggal boszorkányok, vérszopó lidércek és háziördögök ellen Dudar környékén címmel néprajzi találkozót tartunk a Kancsal harmonikás csárdában. Amatőr színjátszókkal a népi indíttatású szerelmi varázslatok közül a moldvai csángók guruzsmálását mutatjuk be. Aki nem akar guruzsmálni, az a tavaszi hejgetésben vehet részt, vagy szabadtűzön lisztből gyúrt frászkarikát süthet betegség és szemmel verés ellen. Lesz bobolás, menyasszonytánc, gegőzés, harmatszedés, gyepűjárás és borivó verseny csalikancsóból. A győztes köszönti majd fel a szövetkezet főkönyvelőjét, akinek a névnapja miatt voltam kénytelen összeállítani ezt a választékos és néprajzi szokásokban oly gazdag ceremóniát. Világos? Na, csirió!

Kiss György Mihály

SOK AZ ORVOSI FILM A TÉVÉBEN

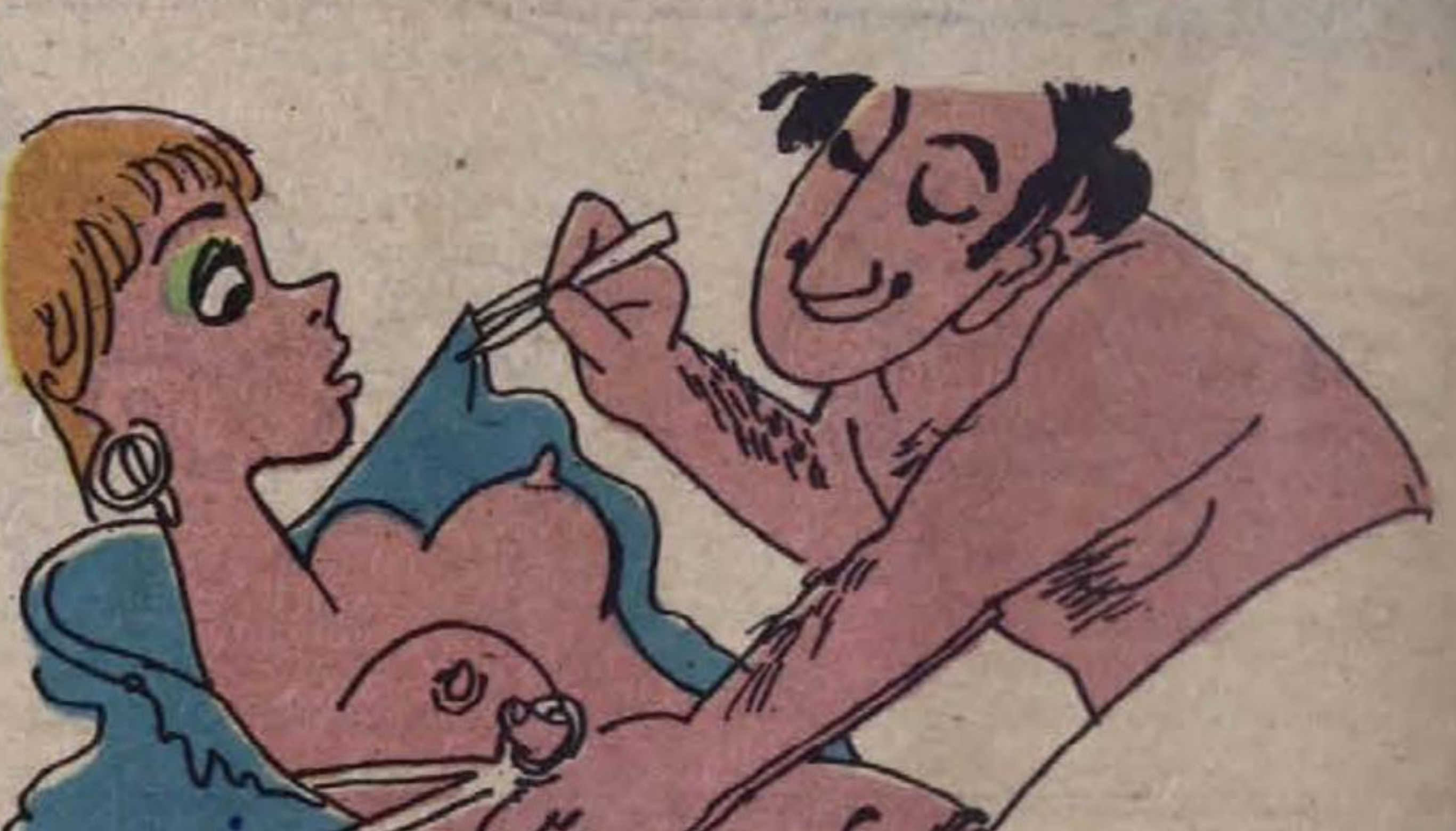

GÉPKOCSIPARK

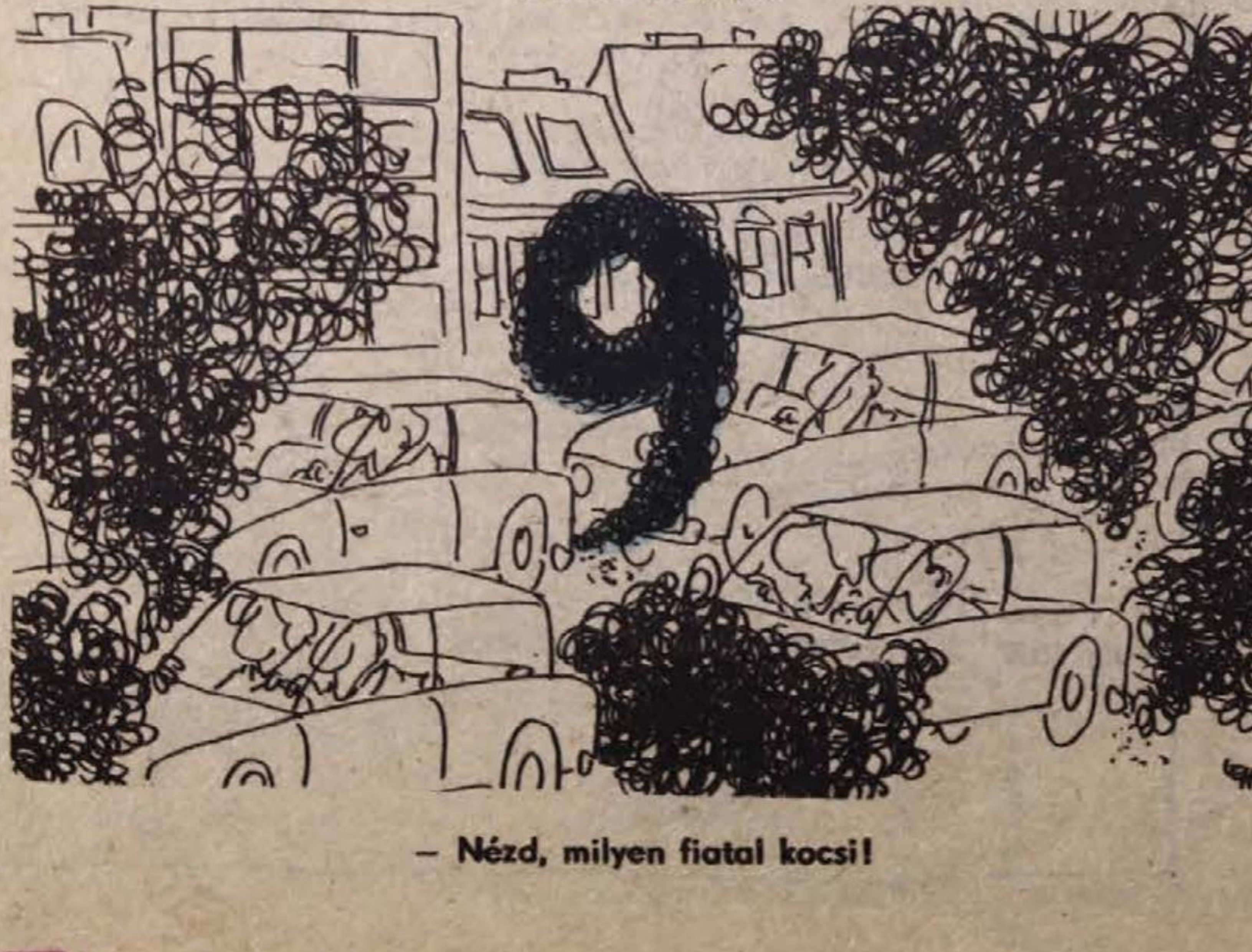

– Nézd, milyen fiatal kocsi!

KÁOSZ

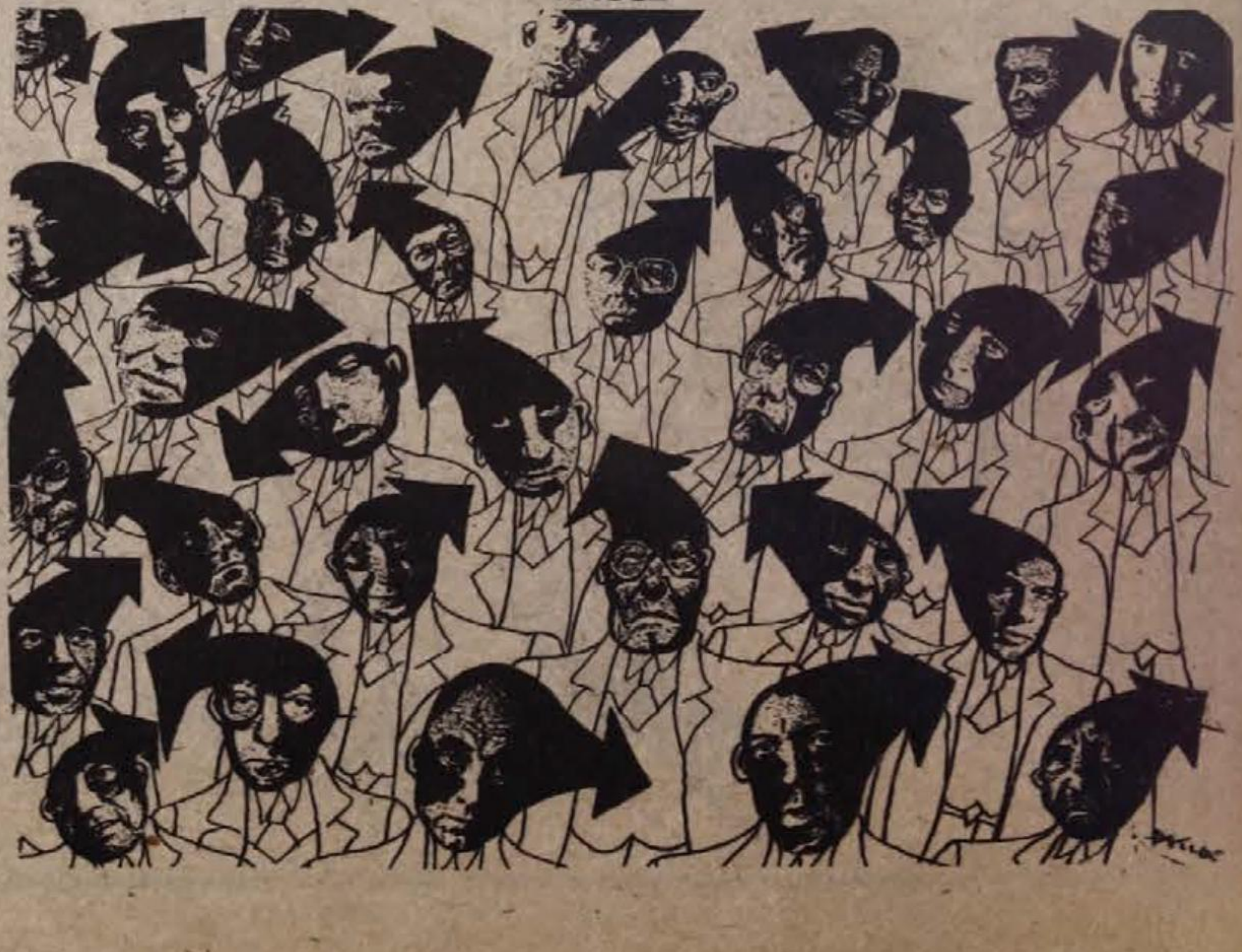

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: „Meopta" Meonet N8-as és S8-as filmhez használható filmvizsgálót; — A See Gate című angol nyelvű könyvet; — Rejtő Jenő: Egy bolond száz bajt csinál és Piszkos Fred közbelép című műveit.

KÍNÁLNAK: 170 db Mozaik regényújságot.

CSERÉLNEK: Piko FZ1 tip. modellvasút transzformátort TT F2 tip. transzformátorra; — Kombi autóra való (dupla) harmonikás csomagtartót ugyanilyen típusú Skoda csomagtartóra; — A Galaktika 1986-os teljes évfolyamát és néhány 1987-es példányt japán nyelvű könyvekre és újságokra; — 170 db Mozaik regényújságot „Meopta" Meonet N8-as és S8-as filmhez használható filmvizsgálóra.

Kérjük olvasóinkat, hogy Bolhapiac rovatunkban csakis szerényebb értékű portékákat keressenek, kínáljanak!

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 335-718-as telefonszámon, a 909-es melléken lehet érdeklődni.

NEHÉZ A VÖDÖR . . .

Az elmúlt év december 6-án csőrepedés történt lakásom mosdóhelyiségében. A Gyorsszolgálat ideiglenes elhárítást végzett, másnap kértem a körzeti házkezelőséget, csináltassák meg a hibát, mert éjjel-nappal zuhog a víz. 76 éves, igen súlyos beteg, magányos asszony létemre naponta hat-nyolc vödör vizet kell elcipelnem. Írásban és szóban is sürgettem a javítást, ki is jött két úr a házkezelőségtől, akik megígérték, hogy „majd megcsináltatják" a hibát. Ma január 8. van, továbbra is cipelem a vödör vizeket, jóllehet az orvosok szerint olyan csigolyameszesedésem van, hogy egy rossz mozdulat és fél évre is gipszágyba kerülhetek. Talán a Ludas tud hatni a VII. kerületi, Dob u. 2. sz. alatti Házkezelőségre, hogy könyörüljön meg végre rajtam.

Budavári Dezsőné
Budapest

UTAS-ELTÉRÍTÉS

Idős nyugdíjas szüleim Debrecenből érkeztek a Nyugati pályaudvarra. Nehéz csomagjaik miatt taxival akartak jönni a Margit hídig. A kocsik sorba álltak, de egyik taxis sem volt hajlandó a rövid fuvart vállalni. Végre akadt egy, amelyik hajlott a kérésre. Útközben érdeklődött szüleimtől, hogy mi az úticéljuk. Amikor meghallotta, hogy HÉV-vel akarnak Szentendrére menni, közölte, hogy a Margit-híd budai hídfőjénél a HÉV-megállót már megszüntették, ezért elviszi szüleimet a Batthyány térre. Mondanom sem kell, hogy a megálló sohasem „szűnt meg". Az „eltérítés" sikeres volt, a tájékozatlan idős emberek pedig fizették a szépen felkerekített taksát. A taxis még azt is felajánlotta, hogy elviszi szüleimet Szentendrére, szerencsére ezt az ajánlkozást ők visszautasították. Rágondolni se merek, mennyibe került volna ez az út, élek a gyanúperrel, hogy a taxi körutazást tett volna a Dunakanyarban. Az eltérítő gépkocsi rendszáma: TG 12-22.

Bódizs Mihályné
Szentendre

A NYELVRONGÁLÁS ELLEN

Ez év első lapszámukban a IV. kerületi Tanács válaszlevele jelent meg az Olvasók oldalán. A közzétett levélben szerkesztőségük zárójelben javította ki a nyelvtani hibákat. Csak gratulálni lehet ehhez a kezdeményezésükhöz. Bár ezt tennék a rádióban és a tévében is, hiszen elképesztő az a nyelvrongálás, ami napjainkban folyik.

Kaufmann Ilona
okleveles könyvvizsgáló
Budapest

NEM A BELGÁK BALGÁK . . .

Családi okok miatt sürgősen Brüsszelbe kellett utaznom vonaton. Minden okmányom rendben lévén felhívtam a MÁV Keleti pályaudvari nemzetközi információját Kiskunhalasról, crossbaron.

Egy sikertelen, hosszú hívássorozat után végre „bejött" a szám, de sok örömöm nem lett belőle. Azonnal átpasszoltak a reggel 6 órától élő, ugyancsak nemzetközi tudakozóhoz, pedig még csak este 10 óra volt. Másnap — január 16-án — reggel 9 órakor a huszadik tárcsázás után végre „beugrott" a 224-052 nemzetközi tudakozó! Kezdtem mondani: „Kiskunhalasról . . ." ebben a pillanatban erélyes női hang szakított félbe: „nem belföldi tudakozó!" és lecsapta a kagylót! Megint elölről kezdtem a tárcsázást, folytatva a küzdelmet az ismeretlen informátor kegyeiért. Végre sikerült. Most már nem hagytam szóhoz jutni és mondtam a magamét: „Brüsszelbe szeretnék utazni . . ." Az információs ismét belémfojtotta a szót:

— Ne a várost mondja, hanem az országot!

— Belgium!

Csend és hallható lapozgatás. — Nem találom — hallom a kagylóba . . . Várjon csak . . . itt van BRUKSZELES. Ez az?

A stílus, a tanulatlanság elrettentő példája sem a MÁV-nak, sem az informátornak nem válik dicsőségére!

Harmos Jenő
Kiskunhalas

TÜCSÖK és BOGÁR

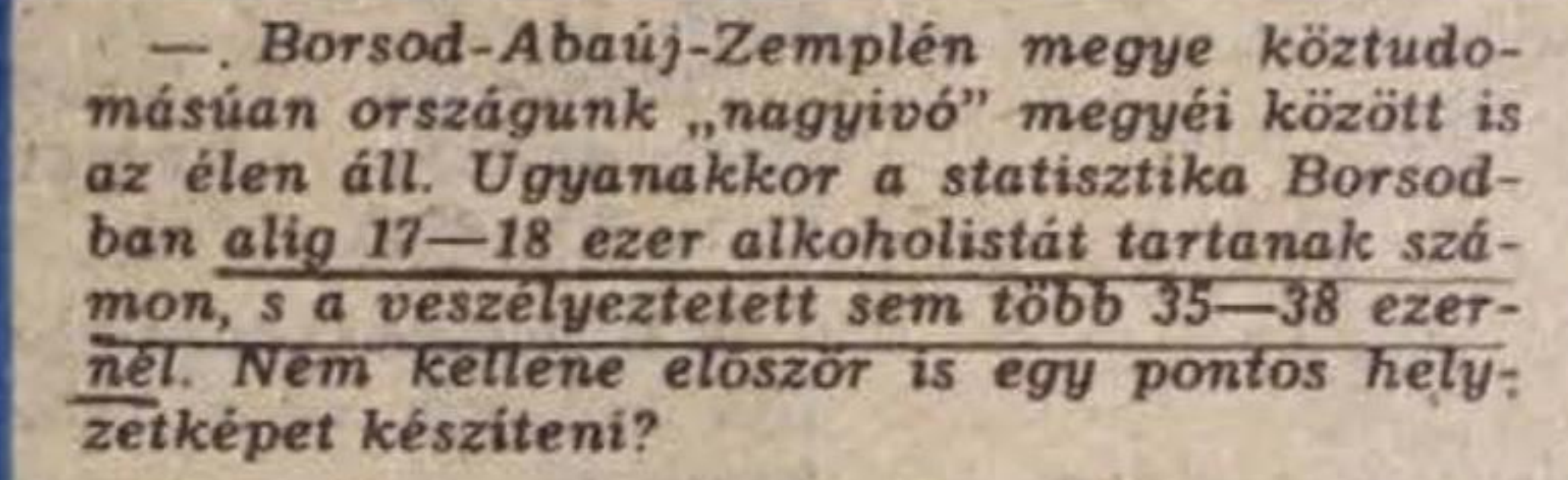

—. Borsod-Abaúj-Zemplén megye köztudomásúan országunk „nagyivó" megyéi között is az élen áll. Ugyanakkor a statisztika Borsodban alig 17—18 ezer alkoholistát tartanak számon, s a veszélyeztetett sem több 35—38 ezernél. Nem kellene először is egy pontos helyzetképet készíteni?

Keveselljük?

(A Képes Újságban találta Pór Sándor, veszprémi olvasónk)

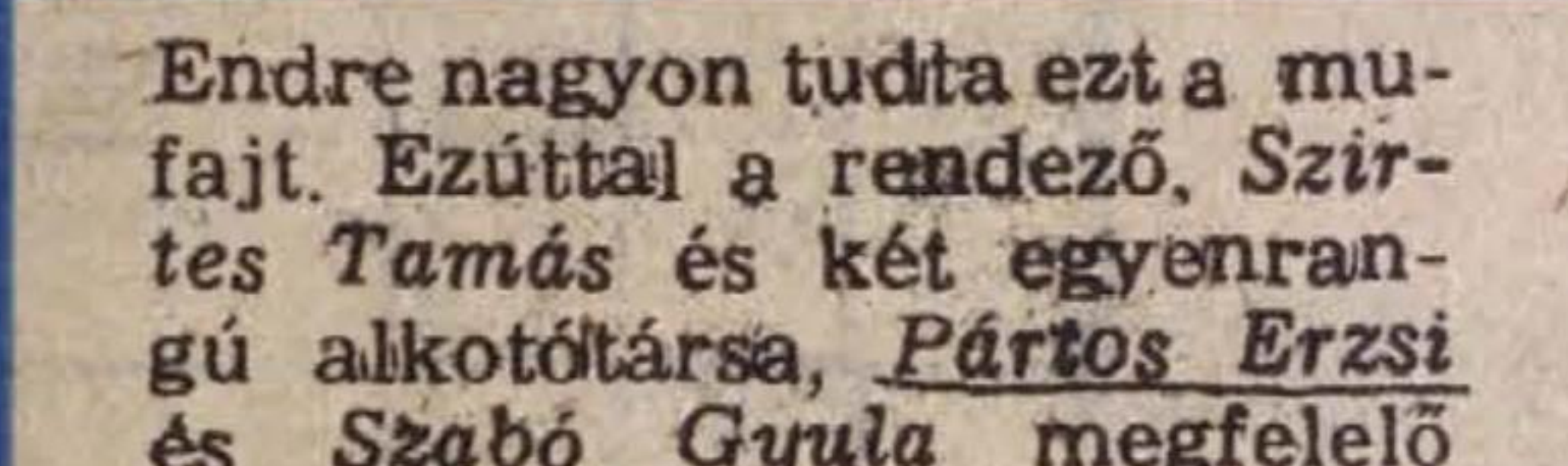

Endre nagyon tudta ezt a mufajt. Ezúttal a rendező, *Szirtes Tamás* és két egyenrangú alkotótársa, *Pártos Erzsi* és *Szabó Gyula* megfelelő rangra emelték a televíziós premient.

Az biztos, hogy Pártos Erzsi is egyenrangú, ám ebben a darabban speciel Pásztor Erzsi játszott!

(A Népszavában találta B. E.)

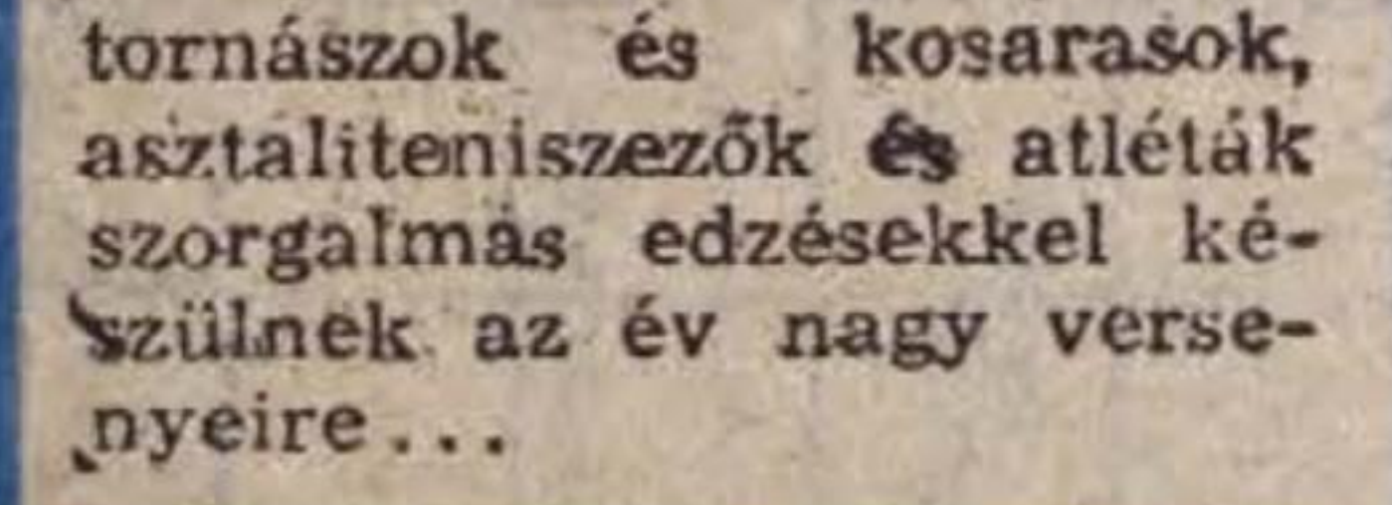

A tatai edzőtáborban minden ágy foglalt, női tornászok és kosarasok, asztaliteniszezők és atléták szorgalmas edzésekkel készülnek az év nagy versenyeire . . .

Melegágyváltás?

(A Népsportból ollózta Gácsig Mihály, győri olvasónk)

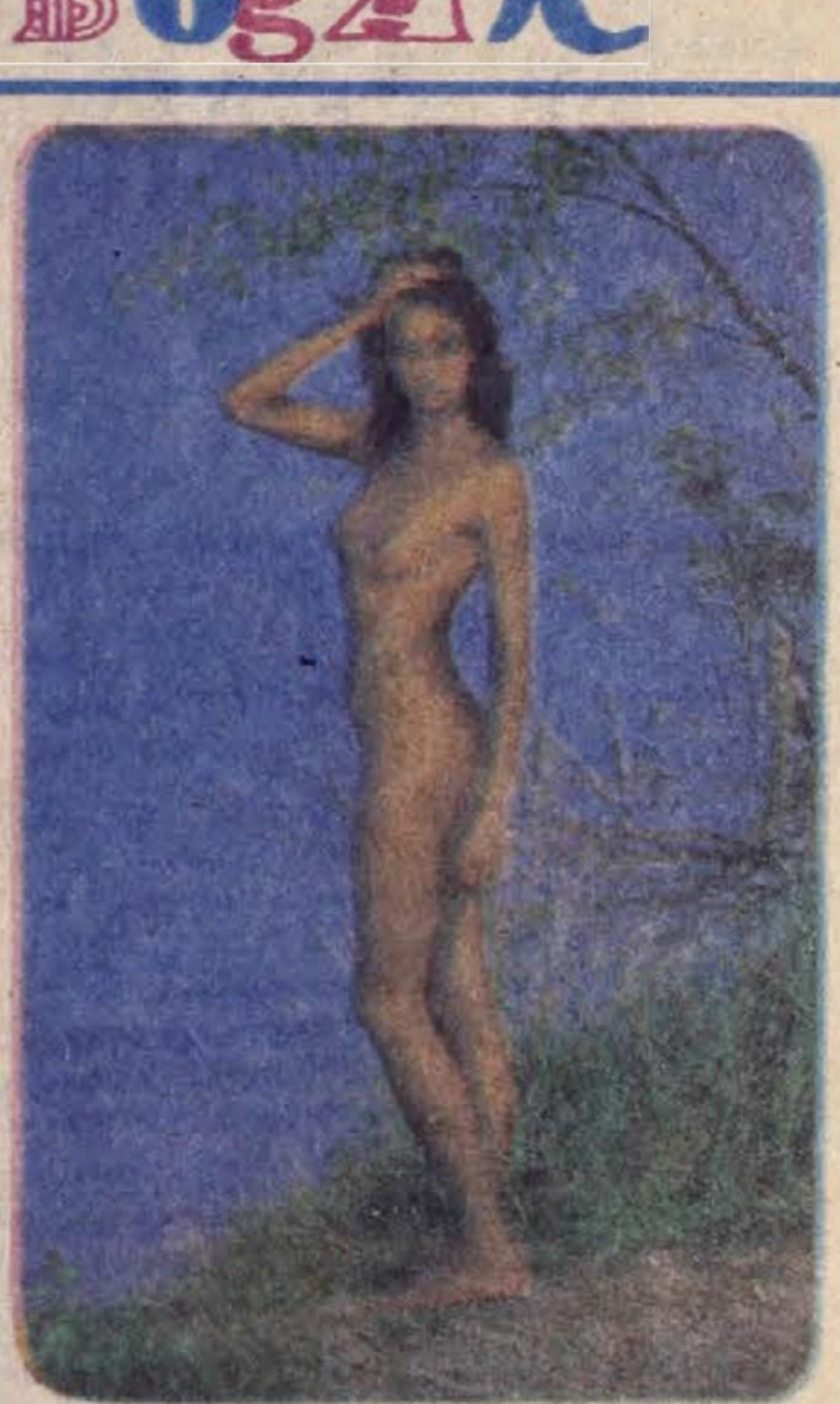

Ez a Salgótarján és Vidéke ÁFÉSZ kártyanaptára. Ami a vidéket illeti — vonzó!

(Beküldte Ligeti László, egri olvasónk)

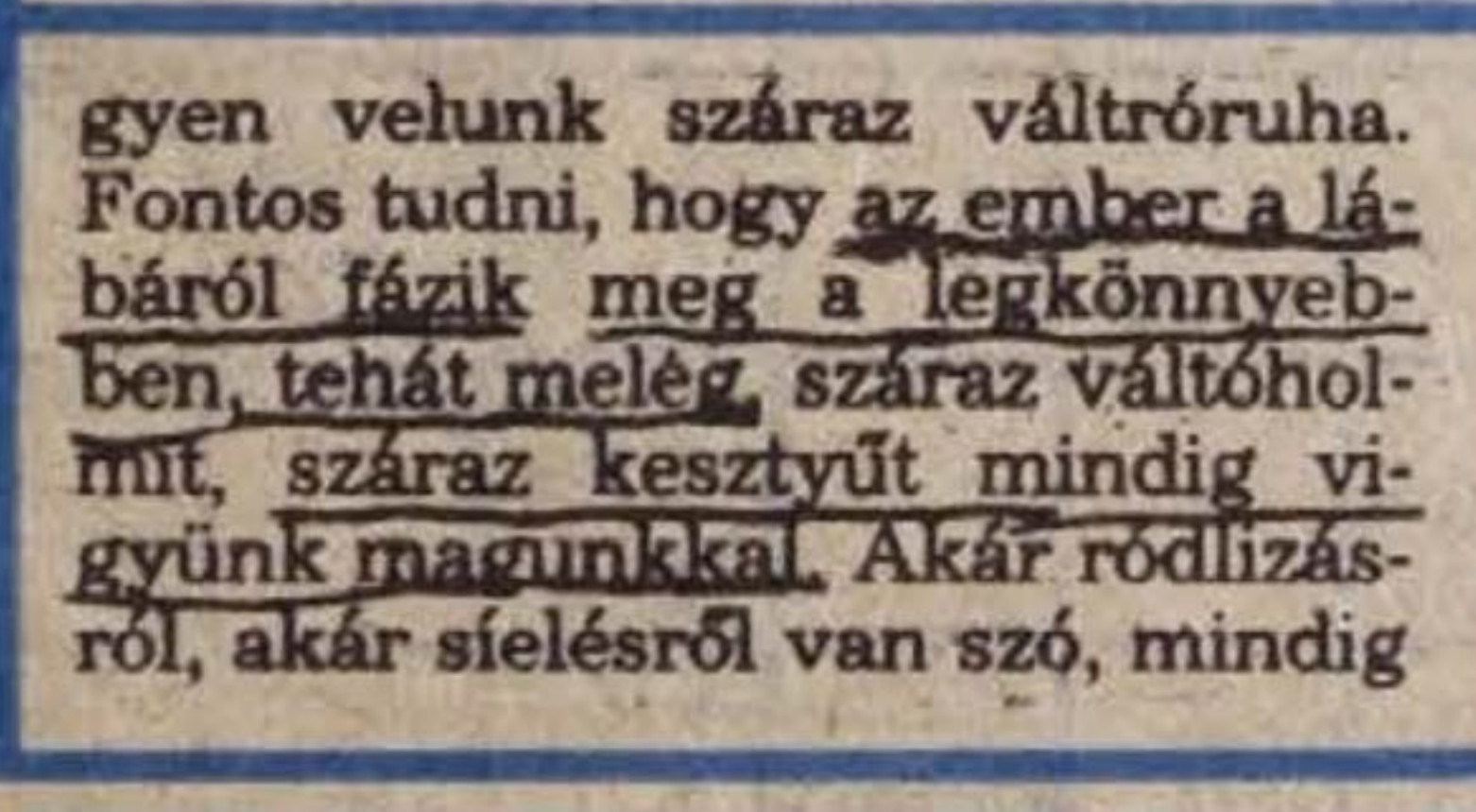

gyen velunk száraz váltróruha. Fontos tudni, hogy az ember a lábáról fázik meg a legkönnyebben, tehát meleg, száraz váltóholmit, száraz kesztyűt mindig vigyünk magunkkal. Akár ródlizásról, akár síelésről van szó, mindig

Kesztyűt a lábra, lábtyűt a kézre?

(A Lakók és lakások című lapban lelte Schön Alice)

NÉZŐPONT KÉRDÉSE

Nyitott szemmel járván az V. kerületi Semmelweis utcai közértben, a pénztáros feje fölött a következő — nyomdában készült — szövegre lettem figyelmes: „Idegeskedni annyi, mint mások hülyeségéért saját magunkon bosszút állni."

Csacska bölcsesség, számtalan esetben igaz, talán érdemes közkinccsé tenni . . .

Duska Gábor
Budapest

RESTANCIA

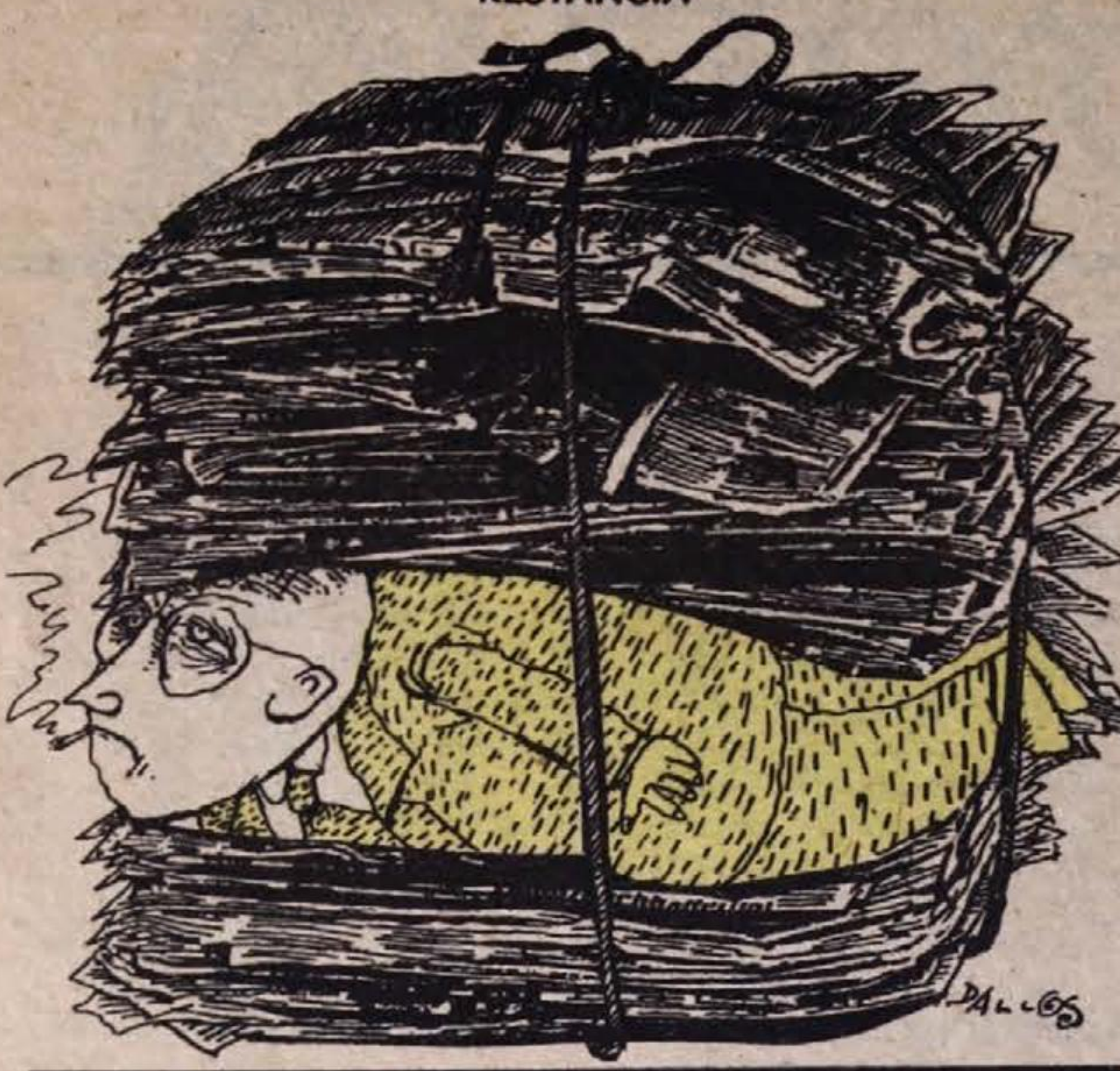

KÖTVÉNYDÖMPING

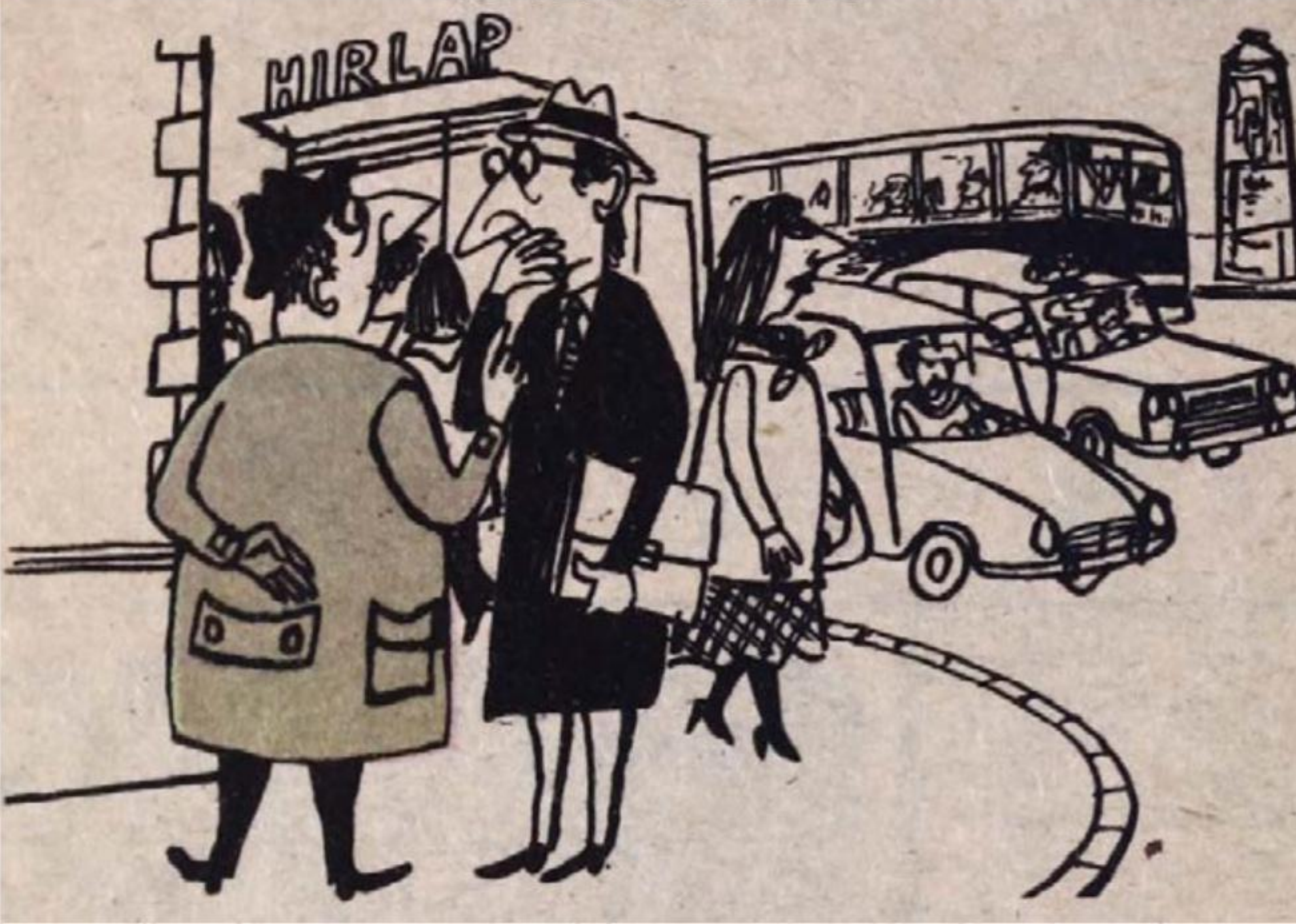

– Figyelje meg, nemsokára megint tőzsdepalota lesz a tévéből!

TRIBÜN

Játékvezetőjelölteket vizsgáztatnak.

– Kérem, sorolja fel a labdarúgás tizennégy szabályát, tetszés szerinti sorrendben.

– Mi sem könnyebb ennél. Ötödik, kilencedik, negyedik, tizenharmadik.

* * *

Jópofa „szakmondatot" olvastunk a Reader's Digestben:

– A jó edző legfőbb kelléke egy bármikor mindenki számára hozzáférhető fül.

* * *

Bundini, Muhammad Ali egykori csatlósa emlékszik a bőbeszédű Legnagyobbal töltött időkre.

– Előfordult, hogy két teljes hónapig egy árva szót sem szóltam hozzá. Nem akartam a szavába vágni.

A birkózó felesége dühös:

– Ha okvetlenül spórolni akarsz a benzinnel, mehetünk vonaton is.

Mire a férj:

– Ne siránkozz! Told!

* * *

Azt mondja a középcsatár:

– Én nagyon okos kisgyerek voltam. Tízhónapos koromban már vígan szaladgáltam.

Mire az elnök:

– Te nevezed magad okosnak? Én még hároméves koromban is cipeltettem magamat.

(p. p.)

ÖRÖM

című rejtvényünk megfejtése:

– Mert végre akad egy vendég, aki nem az ételekre panaszkodik.

200—200 forintot nyert:

Soós József, Budapest, Tabán u. 10. II. 17., 1173.

Beták Endre, Esztergom, Rózsa F. u. 39., 2500.

Polákovics József, Zalamerenye, Kossuth L. u. 30., 8747.

A nyereményeket postán küldjük el a nyerteseknek.

KETTŐS KÖNYVELÉS

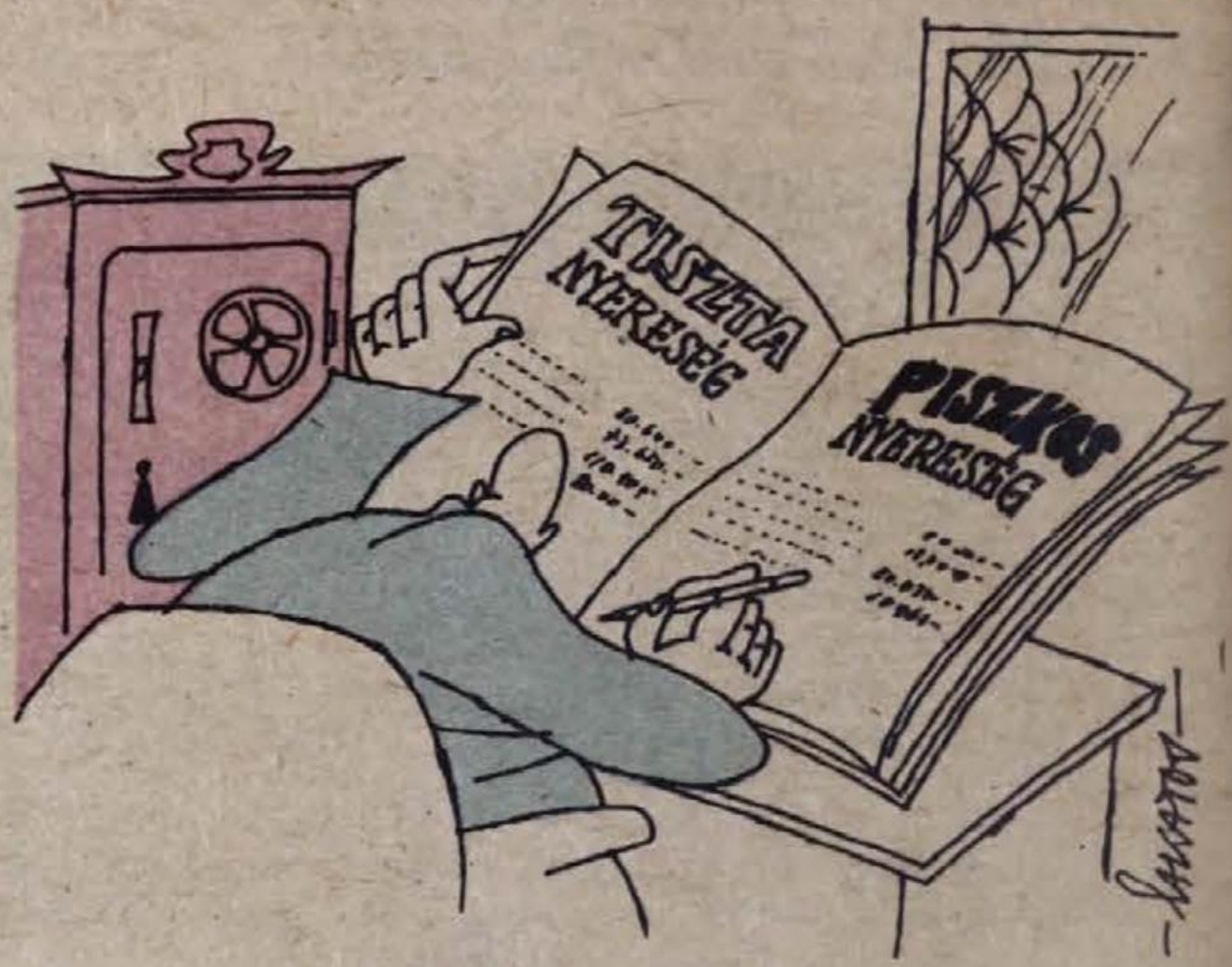
TISZTA NYERESÉG
PISZKOS NYERESÉG

MENTSÉG

Kiss beállít Nagyhoz, aki éppen harmonikázik. – Hol van a feleséged? – kérdi Kiss. – A fészerben fát vág. – Nem szégyelled magad, barátom? Te itt ülsz a jó melegben és harmonikázol, a feleséged pedig fát vág a hideg fészerben.

A barát válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizálólag levelezőlapon legkésőbb február 8-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

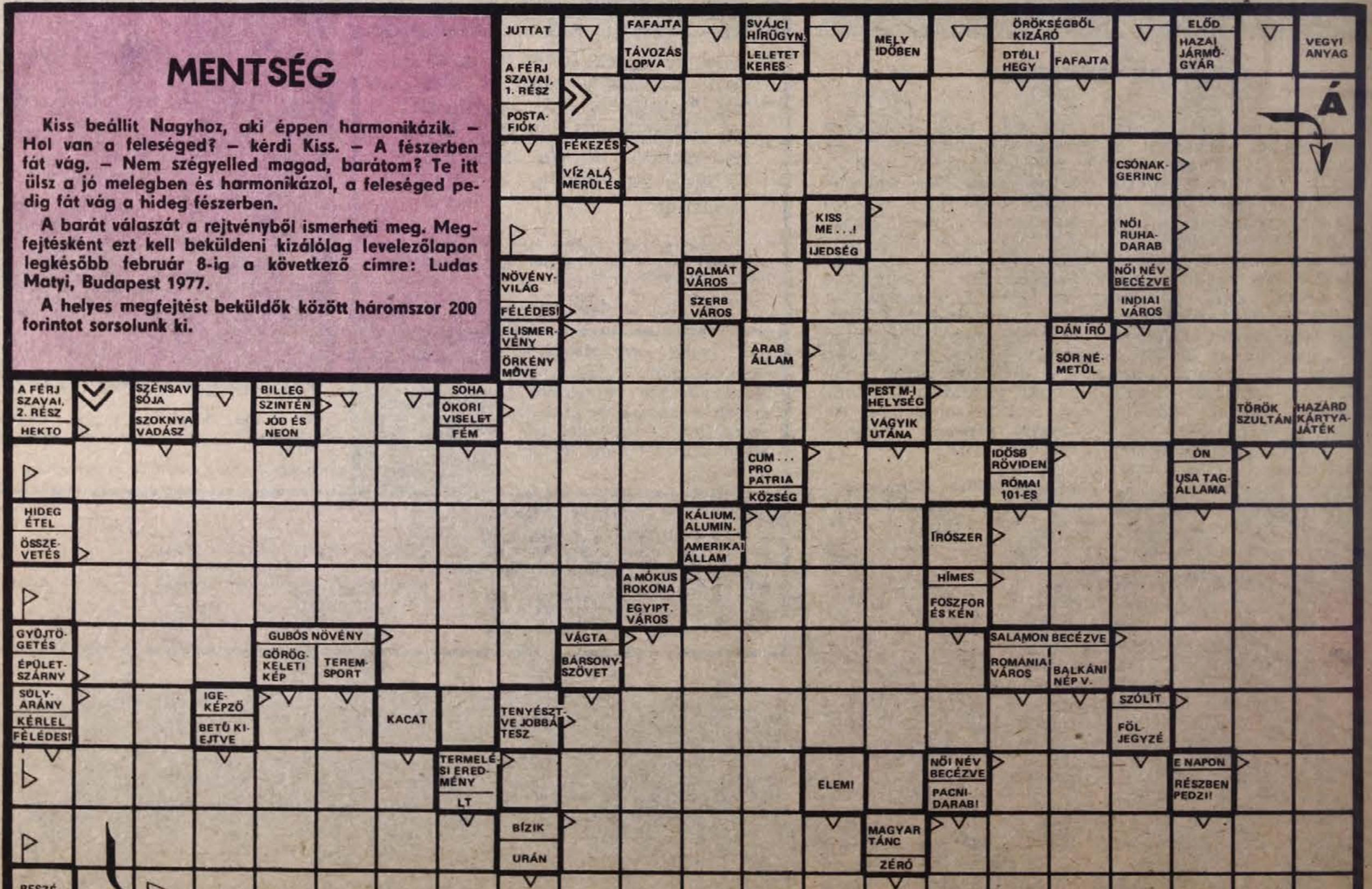
JUTTAT
A FÉRJ SZAVAI, 1. RÉSZ
POSTAFIÓK
FAFAJTA
TÁVOZÁS LOPVA
SVÁJCI HÍRÜGYN.
LELETET KERES
MELY IDŐBEN
ÖRÖKSÉGBŐL KIZÁRÓ
DTÜLI HEGY
FAFAJTA
ELŐD
HAZAI JÁRMŰGYÁR
VEGYI ANYAG
Á
FÉKEZÉS
VÍZ ALÁ MERÜLÉS
CSÓNAKGERINC
KISS ME...!
IJEDSÉG
NŐI RUHADARAB
NÖVÉNYVILÁG
DALMÁT VÁROS
SZERB VÁROS
NŐI NÉV BECÉZVE
INDIAI VÁROS
FÉLÉDES!
ELISMERVÉNY
ÖRKÉNY MŰVE
ARAB ÁLLAM
DÁN ÍRÓ
SÖR NÉMETÜL
A FÉRJ SZAVAI, 2. RÉSZ
HEKTO
SZÉNSAV SÓJA
SZOKNYAVADÁSZ
BILLEG
SZINTÉN
JÓD ÉS NEON
SOHA
ÓKORI VISELET
FÉM
PEST M-I HELYSÉG
VÁGYIK UTÁNA
TÖRÖK SZULTÁN
HAZÁRD KÁRTYAJÁTÉK
CUM ... PRO PATRIA
KÖZSÉG
IDŐSB RÖVIDEN
RÓMAI 101-ES
ÓN
USA TAGÁLLAMA
HIDEG ÉTEL
ÖSSZEVETÉS
KÁLIUM, ALUMIN.
AMERIKAI ÁLLAM
ÍRÓSZER
A MÓKUS ROKONA
EGYIPT. VÁROS
HÍMES
FOSZFOR ÉS KÉN
GYŰJTÖGETÉS
GUBÓS NÖVÉNY
VÁGTA
SALAMON BECÉZVE
ÉPÜLETSZÁRNY
GÖRÖG-KELETI KÉP
TEREMSPORT
BÁRSONYSZÖVET
ROMÁNIAI VÁROS
BALKÁNI NÉP V.
SÚLYARÁNY
IGEKÉPZŐ
KACAT
TENYÉSZTVE JOBBÁ TESZ
SZÓLÍT
KÉRLEL
FÉLÉDES!
BETŰ KIEJTVE
FÖLJEGYZÉ
TERMELÉSI EREDMÉNY
LT
ELEM!
NŐI NÉV BECÉZVE
PACNIDARAB!
E NAPON
RÉSZBEN PEDZI!
BÍZIK
URÁN
MAGYAR TÁNC
ZÉRÓ
BESZÉDET TART
O

IMPORT HUMOR LÉPTEN-NYOMON

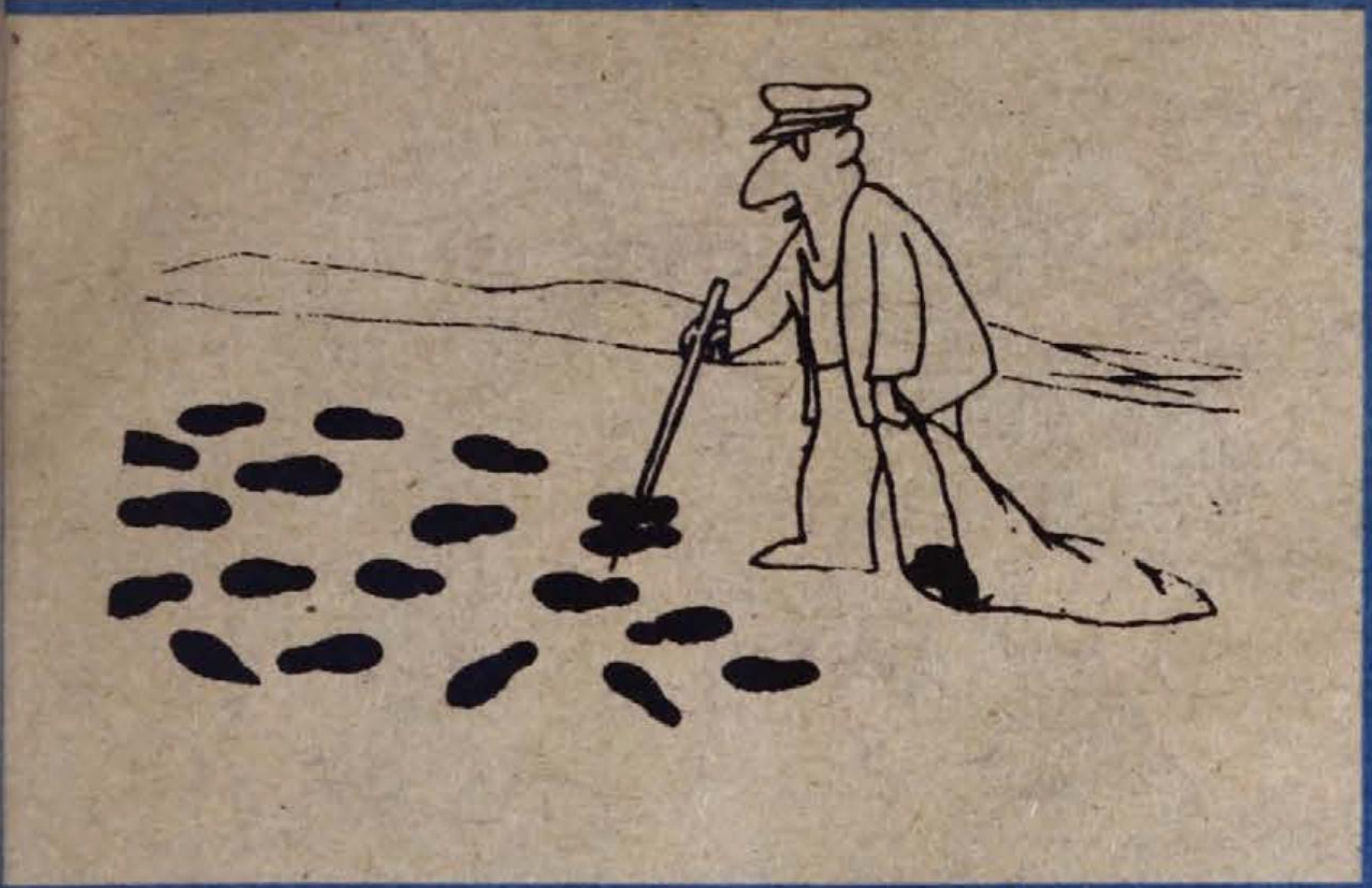

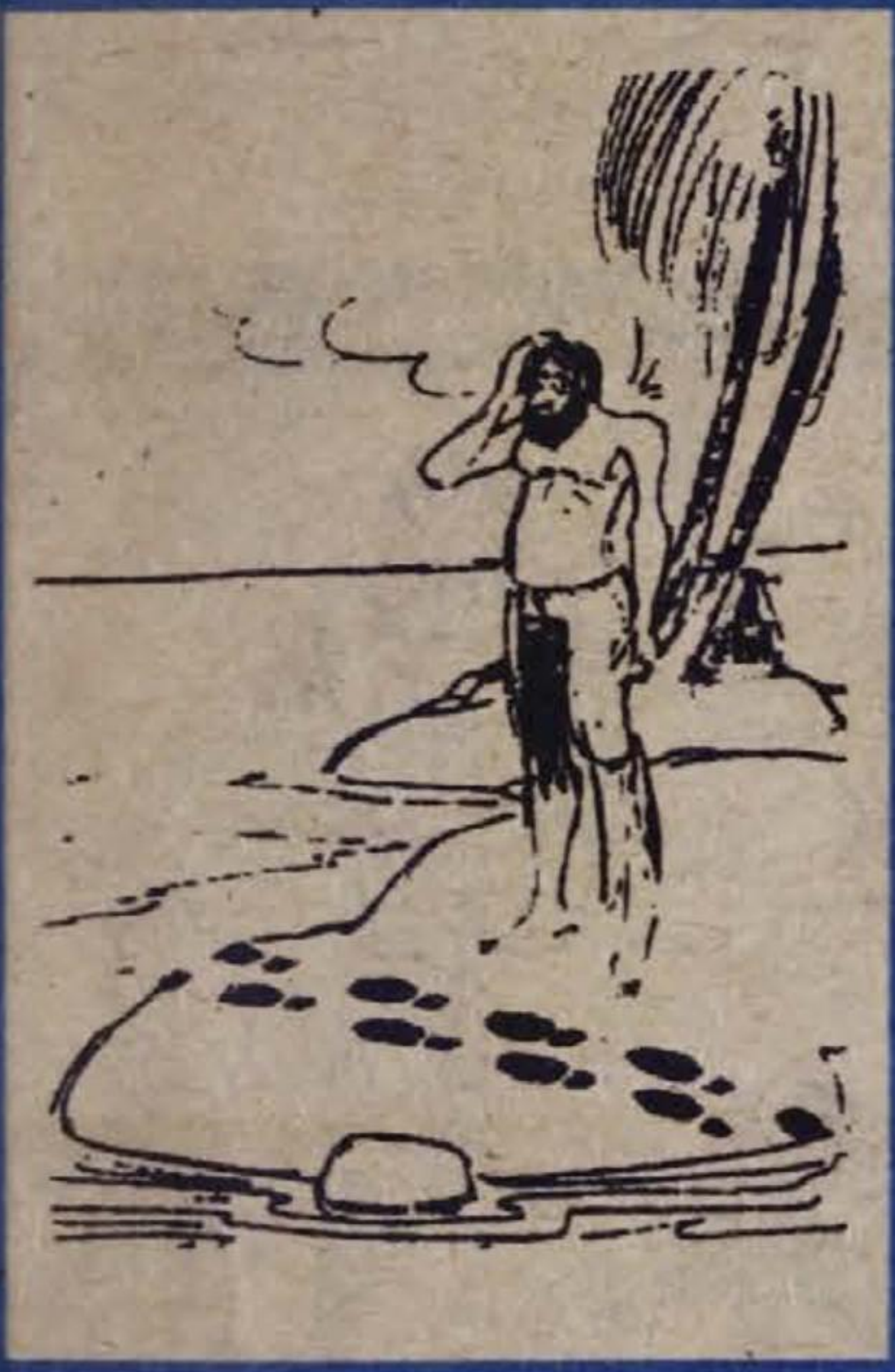

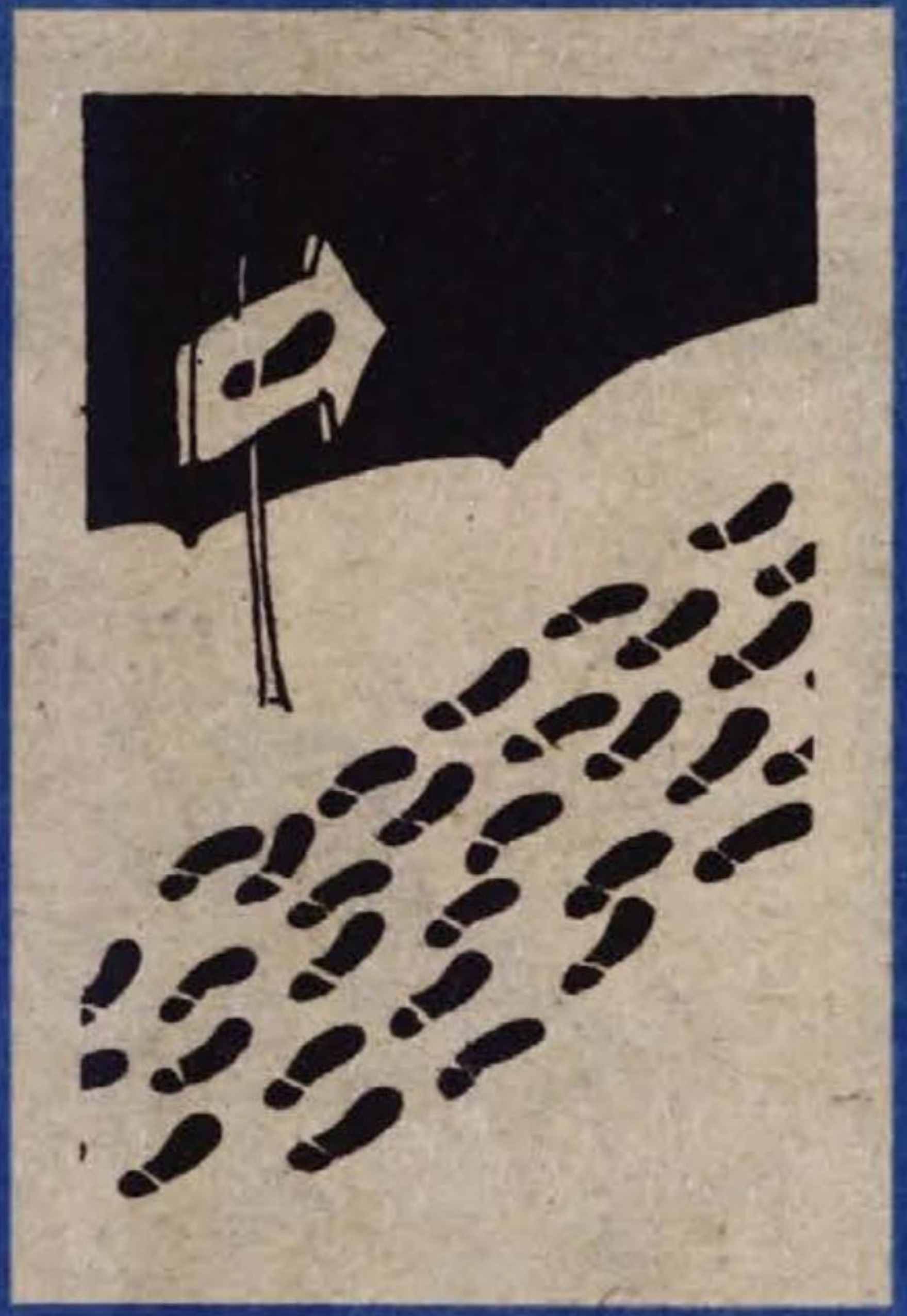

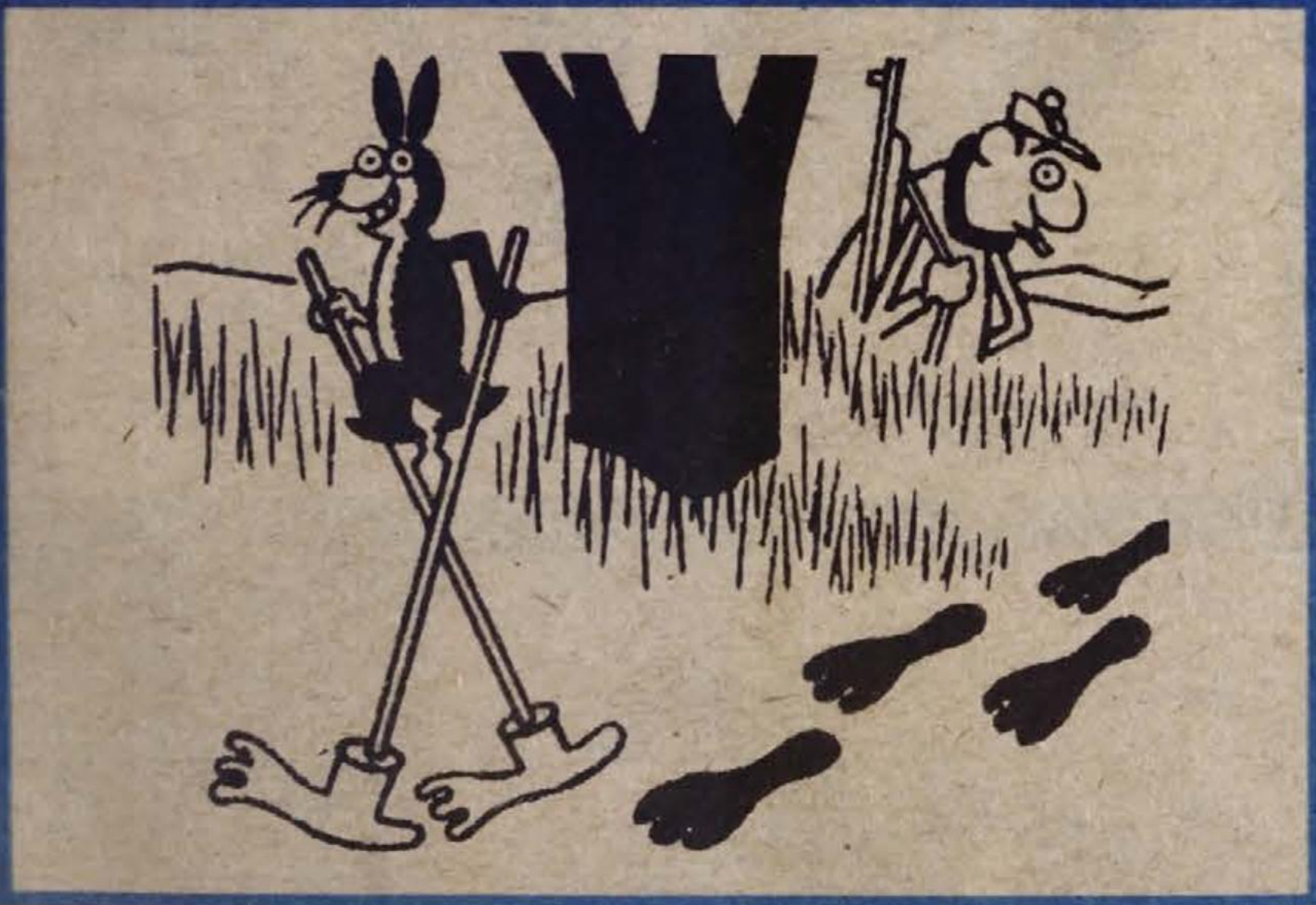

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: FEKETE GÁBOR
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: VÁGNER FERENC vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest XIII., Lehel u. 10/A. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
88.2308/05-66-22
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
HU ISSN 0134—0611
Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉ

„Itt a farsang, itt a bál
Milyen jelmezt találtál?
De ha még nem döntöttél,
E könyvben most böngésszél."

MEGJELENT A

FARSANGI JELMEZEK

című kiadvány, ötletekkel lányoknak, külön fiúknak, 16 színes fotóval és sminktanáccsal.
Egy-egy füzet **ára: 38 Ft.**
Kapható a könyvesboltokban és a **Magyar Média** árusainál.

Megcsináltad a könyv ötlete alapján a jelmezedet, küldd be a farsangi mulatságon készült fotódat!
A legjobb jelmezek, maszkok ajándékot nyernek.

Címünk: **Budapest, Pf. 279. 1392**

HIRDESSEN A LUDAS MATYIBAN!

VÁLLALATOK, INTÉZMÉNYEK, KISVÁLLALKOZÓK FIGYELMÉBE!

Reklámjaikat az Önök kívánsága szerint színes, rajzos formában közöljük.

Cím:
Hírlapkiadó Vállalat
Hirdetési Osztálya, 1959. Bp.
Blaha L. tér 3.
Telefon: 142-654

DUGIVALUTA

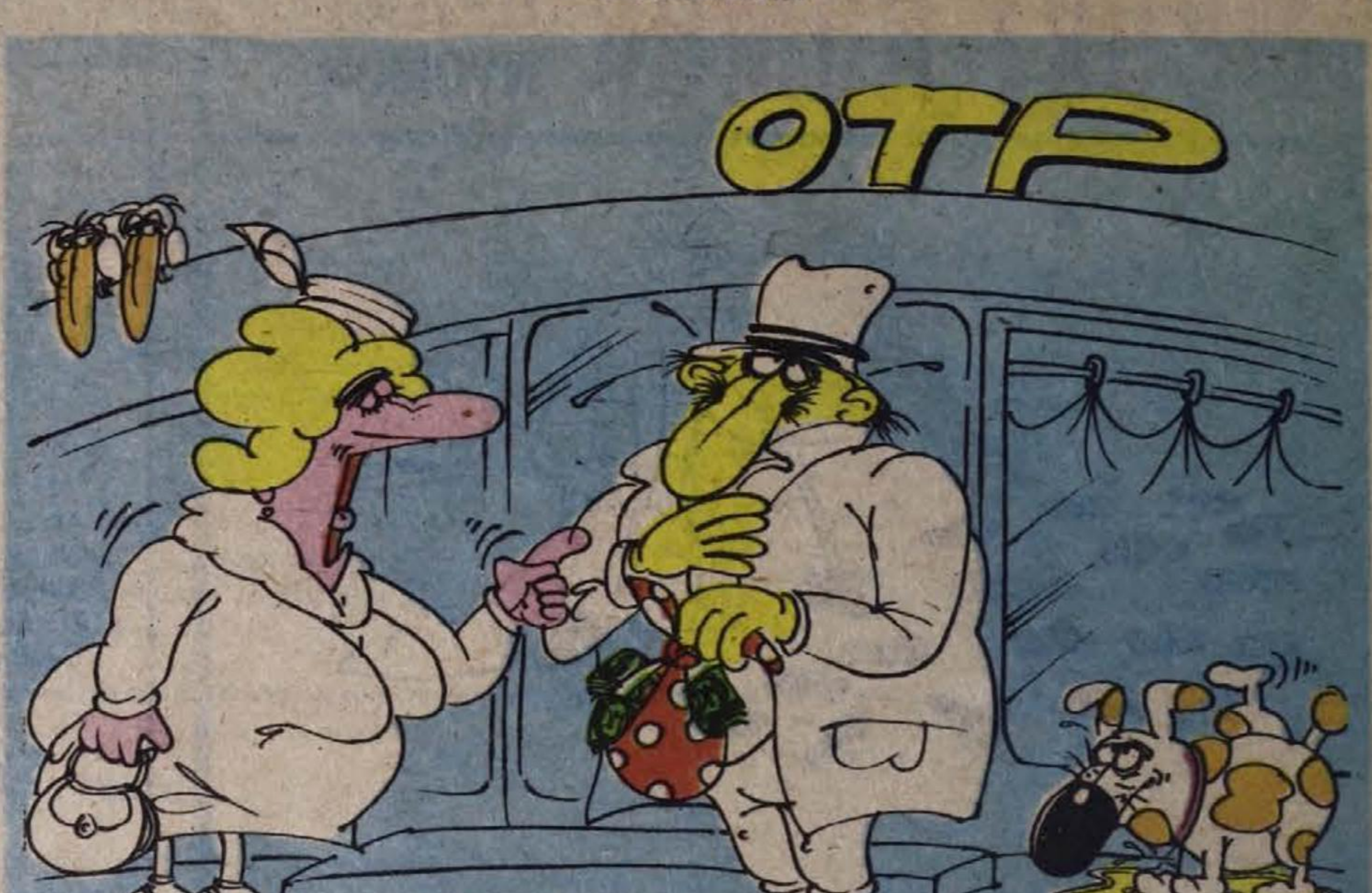
OTP
PRENNER

– Ne vidd be, Géza, az a kis izgalom mindig úgy feldob a határon.

A KÁLVÁRIA VÉGE

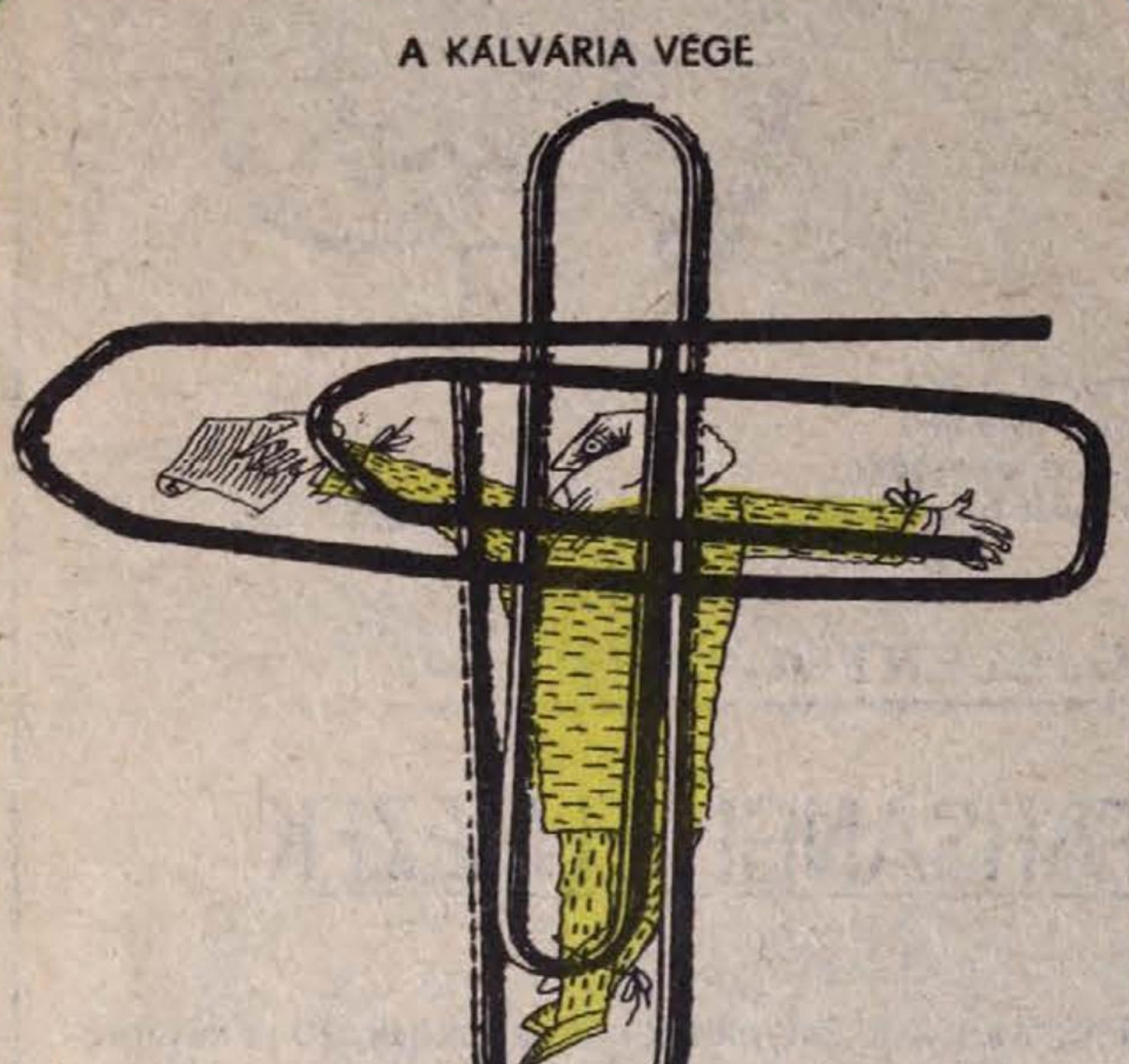

VÁLTOZNAK AZ IDŐK

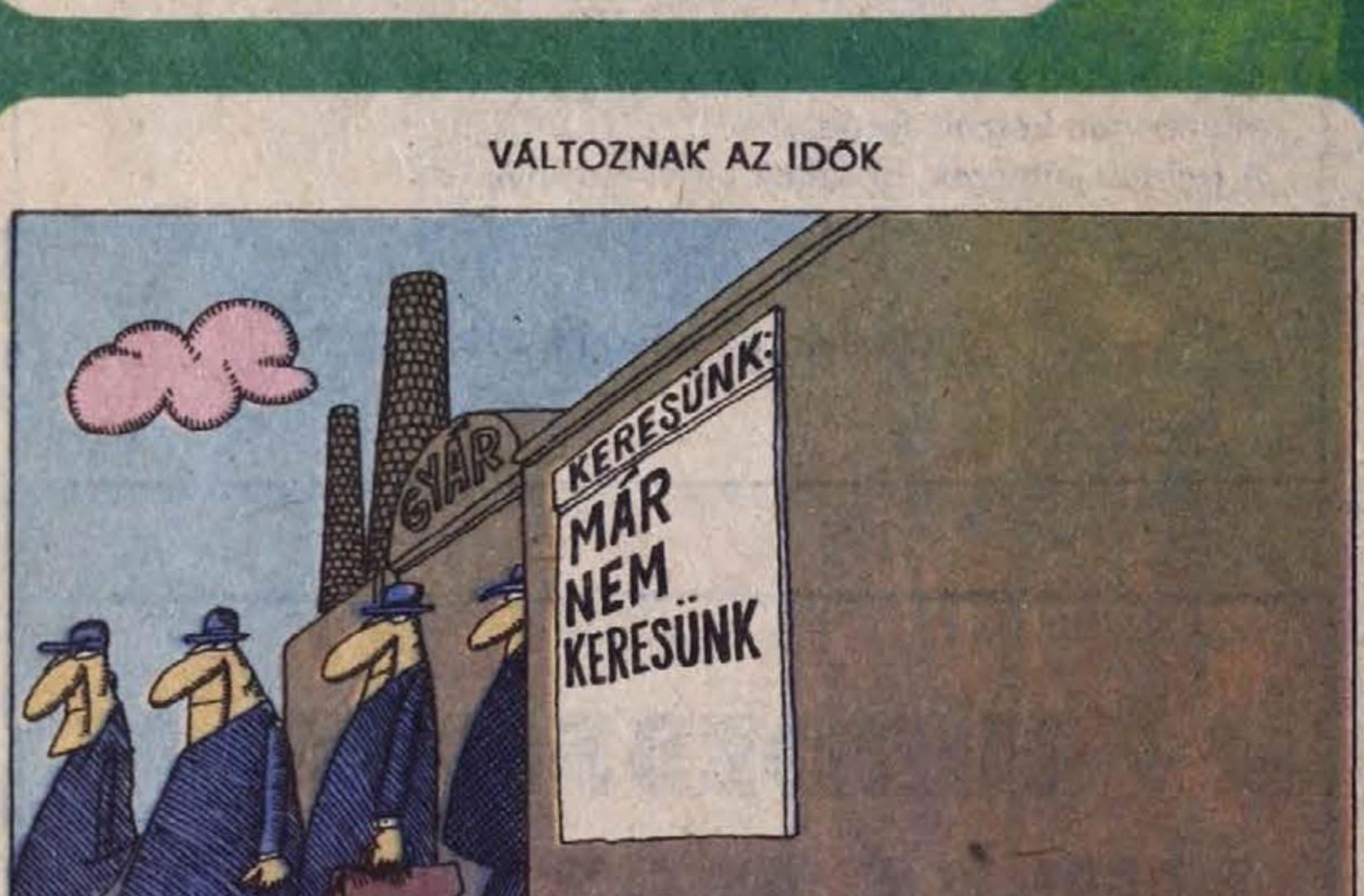
GYÁR
KERESÜNK:
MÁR
NEM
KERESÜNK
DUNAI

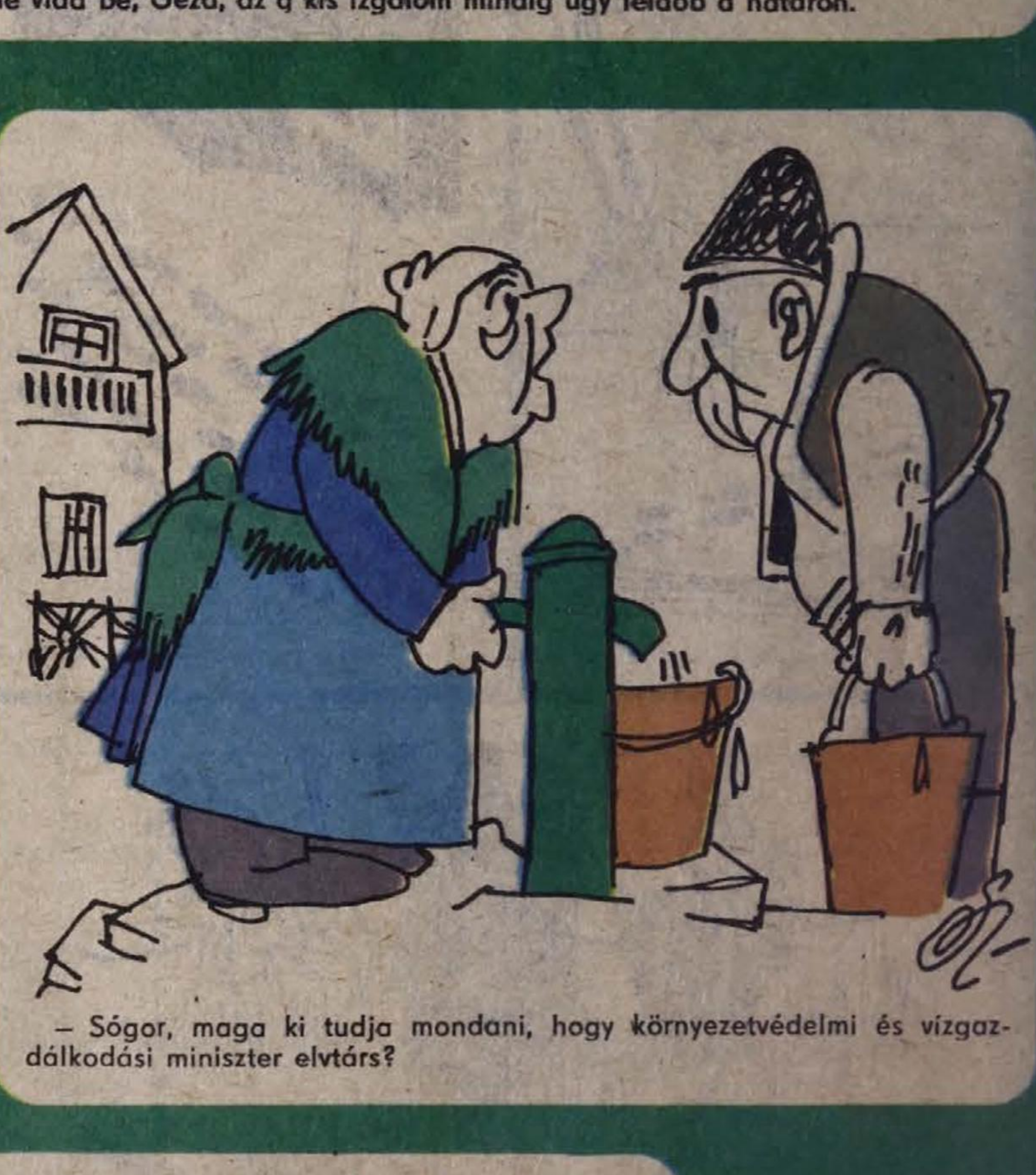

– Sógor, maga ki tudja mondani, hogy környezetvédelmi és vízgazdálkodási miniszter elvtárs?

NAGY ÜZLET

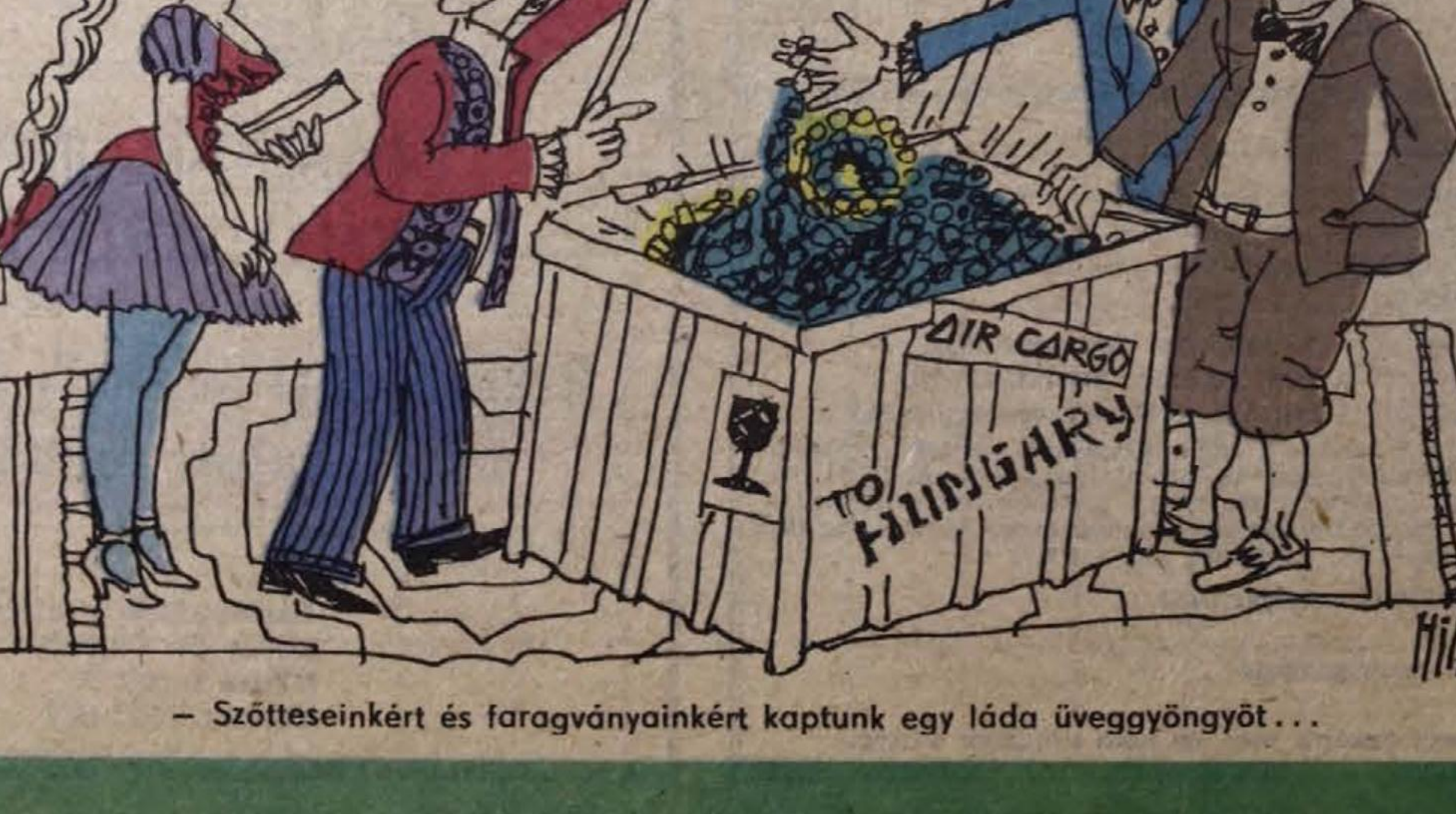
AIR CARGO
TO HUNGARY
Hihi

– Szőtteseinkért és faragványainkért kaptunk egy láda üveggyöngyöt...